

AZRAÏL BEYRUT'TA

GERARD DE VILLIERS TAY

SAS Dizisi No: 18

©Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 1984. Dr. Şevki Bey Sokak.
10/3 Türbe-Istanbul Telefon: 528 43 84

**Gerard de
VILLIERS**

**SAS
AZRAİL
BEYRUT'TA**

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: MORT A BEYROUTH

Türkçesi:
Kemal AYSU

Dizgi: Pano Grafik/Film: Gümüş Reprodüksiyon
Baskı: Gündoğdu Matbaacılık/Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Harry Erivan, evcil hayvanlar satan dükkândaki kafeslere dikkatlice baktı. Biri beyaz öteki siyah iki kaniş ilgisini çekti. Harry ellerini yağmurluğunun cebine sokarak hayvanları yakından inceledi. Aradığını bulmuştu. Mağazanın sahibi, iriyarı Lübnanlı bir kadındı. Harry'ye yaklaştı ve Arapça:

— Bir köpek mi istiyorsunuz?Onlar çok sevimli,dedi.

Harry kadının yüzüne bakmadan:

— Ne kadar? diye sordu.

özellikle Fransızca söylemişti. Yirmi yıldan beri Lübnan'da yaşayan Harry, Arapçayı en az anadili olan Ermenice ve Türkçe kadar iyi konuşurdu. Fakat Arapları bir türlü sevememişti.

— Yüz elli Lübnan Lirası, dedi kadın.

Kalın camlı gözlüklerinin arkasında, Harry'nin gözleri faltaşı gibi açıldı. Düşündüğü şey için yüz elli lira! Hiç konuşmadan geri döndü ve dışarı çıktı. Portakal rengi eski Mustang'ine bineceği sırada kadının sesini işitti:

— Yüz yirmi!

Harry arabasına bindi. Türkçe bir küfür mırıldanarak hareket etti ve Clemenceau Caddesi'ne döndü. Yavaş gidiyordu. Çünkü yol kaygandı ve frenleri de iyi tutmuyordu. Ford, İsrail'de fabrika açtığı için Araplar tarafından boykot edilmişti. Bu yüzden yedek parça

bulunamıyordu. Yeni bir araba alacak durumu da yoktu.

Endişeli bir vaziyette trafiğe karıştı. Akşam olmuştu. Önünde, ancak iki veya üç saati vardı. Birdenbire, 62. Sokak'taki dükkâna geri dönmeye karar verdi. Son zamanlarda, Beyrut sokaklarına birer numara verilmişti. Fakat hiçbir zaman doğru dürüst bir şehir planı yapılamadığı için, numaralar bir işe yaramıyordu. Kaniş köpeği yüz liraya alabileceğinden emindi, ama o da pahalıydı. Yine Ermeni yanı ağır basıyordu. Aniden bir kedinin de aynı işi görebileceğini düşündü. Fakat, akşamın yedisinde Beyrut'ta kediyi nereden bulacaktı?

Her zaman maymunuyla birlikte Fenisi Sokağı'nda dolaşan yaşlı adamı düşündü. Sakallı başıboş bir adamdı, fakat arasına satmak için evcil hayvanlar getiriyordu. Aniden sola döndü. Kıyıya inen Çebli Sokağı'na girdi. Rüzgâr kuvvetli esiyordu. Dalgalar Saint-Georges Oteli'nin, beton plajını yarıyordu. İngiltere'yi andıran bir hava vardı.

Harry, yavaşça İbni Sina Sokağı'na döndü. Fenisi Sokağı'nda aradığını bulamamıştı. Birdenbire yavaşladı. Adamı gördü ve durdu. Oradaydı. Benzin istasyonunun karşısında, omuzunda maymunu ve kucağında iki köpekle duruyordu. Çalınmış oldukları belliydi. Harry Erivan adamı yanına çağırdı ve arabasını kaldırıma çıkarttıktan sonra camını tamamen açtı.

Kasten kaba bir şekilde:

— Köpeklere ne istiyorsun? diye sordu.

Yaşlı adam beyazımsı köpeği uzatarak:

— İkisine elli lira, dedi.

— Birini on liraya alırım.

Yaşlı adam bir çığlık attı. Harry omuzunu silkerek camı kapatmaya başladı. Bir Ermeniye ticaret öğretilemezdi... Sakallı aniden, elindeki beyaz köpeği satmaya karar verdi. Harry cüzdanından iki beşlik çıkardı ve adama uzattı. Köpeği yanına aldı. Bu, hangi

cinsten olduğu anlaşılamayan, bir kilodan daha hafif bir yaratıktı. Harry Erivan tekrar hareket etti. Sola döndü ve Saint-Georges Oteli'nin önünden geçti.

*

**

Harry, Rauşe Lunaparkı'nın önünden geçti. Park bomboştı. Dönme dolapların çoğu paslanmıştı, ilkbahara kadar da öyle kalacaklardı. Güneye doğru, Korniş yönünde ilerliyordu. Sahili takip eden iki yönlü yol boyunca bir sürü yeni bina vardı. Hemen hemen hepsi Suudi Arabistanlılara aitti. Adım başında bir bara rastlıyordu. Birdenbire Harry aradığını buldu. Yol, sahilden ayrılıp içerilere tırmanıyordu. Az ileride boş bir arazi vardı. Harry Erivan yavaşladı ve oraya saptı. Yoldan yirmi metre uzaklaştıktan sonra durdu. Beyrut karayolu vızır vızır işliyordu. Mustang görüle bile içinde öpüşen gençler olabileceği düşünülürdü.

Harry çevresine bakındı. Hiç kimse yoktu. Soğuk hava herkesi evlere hapsedmişti.

Alçaktan uçan bir Boeing 707 üzerinden geçti ve kulaklarını zonklattı. Harry yağmurluğunun cebinden uzun bir ip çıkardı. Köpeği yerden aldı ye boğazına tasma şeklinde ipi bağladı. Arada bir dikiz aynasından arkaya bakıyordu. Kimsenin kolay kolay uğramayacağı bir yer bulmuştu.

Harry Erivan köpeği bağladıktan sonra, arka koltuktaki kutuyu aldı ve içinden parmak genişliğinde, uçlarında vida yivi bulunan üç metal tüp çıkardı. Uç uca getirip üçünü de birbirine vidaladı. Yirmi santimetre uzunluğunda bir tüp elde etmişti. Ermeninin zaten ince olan dudakları bir çizgi halindeydi. Soğukkanlılığını korumak için derin nefes alıyordu. İçindekileri sarsmamak için tüm dikkatini sarf ederek, ağzına kadar pamukla dolu olan kutudan bir ampul çıkardı **tüpün** içine soktu.

Tüpün diğer ucunda bir tetik vardı. Ona basıldığın-

da, horoz orta bölümdeki kapsülü patlatıyordu. Bu patlamayla metalik bir kol harekete geçiyor ve son bölümdeki ampülü kırıyordu. Tetiği kontrol etti ve aleti arka koltuğa bıraktı. Şimdiye kadar böyle bir şeyi hiç kullanmamıştı.

Yeğinin cebinden pembe bir hap aldı ve ağzına attı. Tam yutacağı sırada boğazına takıldığı için heyecanı büsbütün arttı. Kendisine tavsiye edildiği gibi bir panzehir hapi almıştı.

Harry Erivan, arabadan dışarı çıktı ve köpeği yere indirdi. Boğazına bağladığı ipten tutuyordu. Buz gibi esen rüzgâr Harry'yi titretti. Etrafında, ipi bağlayacak bir şey göremeyince bir ucunu ağır bir taşın altına yerleştirdi. Köpek kaçabilecek kadar kuvvetli değildi. Zaten onun da kaçmaya niyeti yoktu. Kuyruğunu sallayarak Harry'ye bakıyordu. Ermeni arabasına bindi. Kapıyı açık bırakmıştı. Arka koltuktaki aleti aldı ve kolunu dışarı doğru uzatarak köpeğin başına doğru nişan aldı. Hedefiyle aletin ucu arasında otuz santimetre mesafe vardı. Yoldan, sadece bir köpek ve arabada oturan birinin gölgesi görülebilirdi.

Tetiğe bastı.

Oyuncak tabancalarınkine benzer bir gürültü duyuldu. Köpek bir kez havladıktan sonra yere yuvarlandı. Ağzı açıktı. Harry, yerde yumulmuş beyaz tüy yığınına bakıyordu.

Harry Erivan silahı kutusuna koyduktan sonra panzehir ampulünü çıkarttı. İşini bitirdikten sonra camın içindekini içmesi tavsiye edilmişti. Oldukça sinirliydi. Eli ayağına dolaşıyordu. Ampülü yere düşürdü. Küfrederek el yordamıyla aramaya başladı. Sonunda buldu. Neyseki, ampul kırılmamıştı. Ucunu kırdı ve içti. Ampulün içindeki renksiz sıvının çok acı bir tadı vardı. Mustang'ten indi ve köpeğin yanına çömeldi. Eliyle dokundu: ölmüştü. Sonuçtan memnun olan Harry Erivan arabasına döndü. Siyanhidrikasit

tabancası iyi çalışıyordu.

Bu alet sessiz ve öldürücü bir silahtı. Kırılan ampuldeki siyanhidrikasit basınçla dışarı fışkıyordu. Bunu elli santimetreden teneffüs eden her canlıyı anında, damarların aniden daralıp tıkanmasıyla hiçbir iz bırakmadan iki dakikada öldürüyordu. Harry için önemli bir tehlike yoktu. Silahı kullanmadan önce ve kullandıktan sonra panzehir aldığı için umursamıyordu.

Harry yola çıktı. Aslında cinayete karşı değildi, ama yenilikleri beğenmiyordu. Tutucu bir adamdı. Gri, kıvrık saçlarıyla ve Roma imparatorlarınınkini andıran yüz ifadesiyle, afişlerde bir siyasi lideri canlandırabilirdi.

Trafik iyice yoğunlaşmıştı. Bir fırsatını yakalayıp arabaların arasından geçerek şehir merkezine geri döndü.

II. BÖLÜM

Asansörün kapısı sessizce açıldı ve Harry dışarı çıktı. Starco'nun yeraltı garajı boştu. Georges Picot ile Rezka Sokağı arasındaki çelik ve cam yığınının oluştuğu heybetli yapı eski musevi mahallesine bakıyordu. Garajın dibinde bir düzine kadar araba vardı. Harry aradığı yeşil Buick'i gördü. Fakat emin olmak için plakasını kontrol etti. Daha sonra, siyah bir Cadillac'ın arkasına saklandı. Samir Jezzine geç vakitlere kadar çalışırdı. Harry siyanhidrikasit tabancasını elindeki evrak çantasına saklamıştı.

Yukardan çağrılan asansörün sesi Harry'yi yerinden sıçrattı. İşi tesadüfe bırakmamak için 38'lik bir Beretta getirmişti. Fakat bu görevde klasik silahları kullanması yasaklanmıştı.

Sinirleri iyice gergin olan Harry, asansörün lambasını takip ediyordu. On birinci katta yani Samir Jezzine'nin bürosunun bulunduğu katta durdu. Lübnanlı yalnız iniyor olmalıydı, çünkü her akşam evine gitmeden önce metresine uğrardı.

Asansör oldukça hızla inmeye başladı. Birkaç saniye içinde Samir Jezzine asansörün kapısında görüldü. Harry'nin kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki, Ermeni öbür adamın işiteceğini zannederek korktu. Titremeye başladı. Sessizce bulunduğu yerden çıktı ve yeşil Buick'e yaklaştı.

Samir Jezzine ayak seslerini işitince başını çevirdi. Yağmurluk giymiş bir adamı görünce önemsemedi ve arabasının kapısını açmaya çalıştı.

Harry Erivan ile Samir Jezzine arasında bir metre mesafe kalmıştı. Harry elindeki çantayı yere bıraktı ve kolunu uzatarak:

— Bay Jezzine, diye seslendi.

Lübnanlı şaşkınlıkla geri döndü. Harry adamın yüzünü görür görmez tetiğe bastı. Köpekte denerken işittiği sesin aynısı çıkmıştı.

Samir Jezzine'nin sesini dahi çıkaracak vakti olmamıştı. Ağzını açtı. Birkaç saniye öylece kaldıktan sonra motor kapağının üzerine yuvarlandı. Harry hemen servis merdivenlerine doğru koştu. Basamakları dörder dörder çıktı. Rezkallah Sokağı'nda yüz metre kadar koşuktan sonra bir kapı aralığında, panzehir ampulünü kırarak içindekini içti. Daha sonra Mustang'e bindi ve Beyrut Sinagogu'nun arkasından dolaşarak yola çıktı.

Kalbi hızla çarpıyordu. Her şeye rağmen iş planladığı gibi olmuştu. Rezkallah Sokağı'nı boydan boya geçtikten sonra yeniden Starco'nun önüne geldi. Hiçbir hareket yoktu. Samir Jezzine'nin cesedi henüz farkedilmemişti. Harry şehrin kuzeyine yönelerek hızlandı. Bab-el Driss Mahallesi'ni geçtikten sonra Tripoli otoyolundaki Lübnan Gazinosu'na gidecekti.

*

**

— Yedi.

Krupiyenin monoton sesi Harry Erivan'ı kendine getirdi. Hemen ortadaki fişleri topladı. Karşısında oturan ve sürekli kendisini izleyen adama bir göz attı. Adel Jezzine kardeşinden daha ufak tefek bir adamdı. Yuvarlak bir yüzü, canlı ve zeki bakışları vardı. Gözlerinin altından, uykuyu pek sevmeyişi anlaşılıyordu. Yanında kırmızı pantolon giymiş iriyarı bir kız

duruyordu. Harry Erivan, kızı mercanbalığına benzetti. Zencilerinkini andıran iri dudakları, basık burnu ve donuk bakışlarıyla gerçekten de balığa benziyordu. Gazino'nun birinci katında gösteri yapan yabancı kızlardan biri olmalıydı.

Kız uysal gözüküyordu. "Aptal havasına rağmen sevişmek için ideal bir tip", diye düşündü Harry. Fotoğrafçı dükkânı sayesinde, hiç zorluk çıkarmadan sevişen bu tip kızlara oldukça sık rastlıyordu.

Harry sabırsızlanmaya başlamıştı. Dört saatten beri Lübnanlıyı takip ediyordu. Jezzine birçok defa her şeyini kaybetmişti, fakat son fişleriyle yeniden başladı. Ermeni kalabalıktan rahatsız olmuş gibiydi. Adel Jezzine kendisine baktığında başını önüne eğiyordu.

Masadan biraz uzaklaştı. Diğer oyun masalarından gelen sesler kulağına çalındı. Az ötelinde küçük bir orkestra kendi havasında çalıyordu. Rulet masalarının öbür tarafındaki Yirmi Bir krupiyelerinin etrafı tıklım tıklımdı. Sağ taraftaki bakara odasında ise para makineleri yoktu.

Adel Jezzine'ye kardeşinin bir kalp krizi sonucu birkaç saat önce öldüğü haber verilirse, sabaha kadar gazinoda kalabilirdi...

Harry, Yirmi Bir masasına iyice yaklaştı. Yanındaki adamın parasının yanına yirmi lira uzattı ve bekledi. Krupiye bir as ve bir dam açtı. Yirmi Bir. Harry başını rulet masasına doğru çevirdi.

— Sıfır.

Krupiye fişleri topluyordu. Adel'in önünde iki kırmızı fiş kalmıştı. "Mercanbalığı" Lübnanlının kulağına eğildi ve bir şeyler fısıldadı. Harry, kızın göğüslerinin, öldüreceği adamın omuzlarına dayandığını gördü ve ağzı sulandı.

Adel Jezzine garip bir gülümsemeyle önündeki iki fişi kızın kemerine sıkıştırdı ve masadan uzaklaştı. Kız adamın koluna girmişti.

Harry Erivan, kızgın adımlarla onları takip ediyordu. Tek atışlı silahıyla ikisini birden öldüremezdi. Üstelik sadece Jezzine kardeşleri öldürmesi emredilmişti. Kızın gösteri için Gazino'da kalacağını düşünerek sakinleşti. Vestiyerden yağmurluğunu aldı ve çıktı.

Adel Jezzine ve "Mercanbalığı" bir müddet tereddüt ettiler. Daha sonra büyük salona geçtiler. Gazino'nun birinci katında Folies Bergere tipinde bir gösteri vardı. "Mercanbalığı" bacaklarını orada gösteriyor olmalıydı. Ama, kız Adel'e düğümlemiş gibiydi. Harry içinden Türkçe küfür etti. Seyircilerin önünden geçti. Adel Jezzine'nin yanına gelen bir komi daha sonra otoparka doğru yürüdü. Harry arabasını, kapının tam karşısına park etmişti. Jezzine'nin beyaz BMW'si kapının önüne geldi. Kız, adamla birlikte arabaya binmişti. Harry ne olup bittiğini anlayamıyordu.

BMW hareket ettikten sonra, Harry kendi arabasına bindi. Beyaz arabanın stop lambaları az ileriden sola dönmüştü. Beyrut otoyoluna çıkmak için, Harry kestirme bir yoldan gitmeye karar verdi.

Harry Erivan, torpido gözünün kilidini kontrol etti. Siyanür tabancasını oraya kilitlemişti.

Gazino'nun önünden ayrıldıktan sonra yolda park etmiş BMW'yi farkettiler. Işıkları yanmıyordu. Harry aniden fren yaptı ve ışıklarını söndürdü. BMW'nin on metre arkasında durdu. Anlaşılan "Mercanbalığı" işe gitmeden önce sevgilisine veda ediyordu.

Gazino'dan çıkan iki araba yanından geçti. Arabaların farları BMW'nin içinde sarmaş dolaş olan iki kişiyi aydınlatmıştı. Harry'nin dudaklarında iğrenç bir gülümseme vardı. Adel Jezzine bu tatlı dakikalardan sonra dünyadan ayrılacaktı.

*

**

Adel Jezzine başını koltuğa dayadı ve gözlerini kapattı. Kendini Mireille'in ellerine bıraktı. Onu

tanıdığından bu yana, Gazino'dan her ayrılışında bu tip seremoniyi bir adet haline getirmişlerdi. Genç Fransız kız bu davranışı yanağına konan bir öpücük kadar normal buluyordu.

Adel elini kızın kazağının içine soktu ve okşamaya başladı. Kızın göğsü bir metronom sarkacı gibi inip kalkıyordu. Adel kızın önünde doğruldu. Mireille zevkten inledi, ama Adel'in tatmin olmasını beklemedi.

Kız başını kaldırdığında, gözlerinde yine aynı donuk bakışlar vardı. Adel kızın her davranışında erotik bir hava buluyor, kızı gerçekten sevdiğini düşünüyordu.

— Gitmem gerek, diye fısıldadı Mireille.

Adel, bir evcil hayvanı okşar gibi kızın vücudunu okşadı.

— Yarın görüşürüz.

Bir kez daha öpüşmeden ayrılamadılar. Mireille arabadan çıktı. Kızın kalçalarını gördükten sonra, Adel onunla şuan sevişemediği için üzüldü.

Kapı kapandı.

*

**

"Mercanbalığı" uzaklaşırken Harry arabasından indi ve BMW'ye doğru koştu. Yağmurluğunun altına gizlediği elinde siyanür tabancası vardı.

Adel adamı görür görmez toparlanmaya çalıştı. Yüzündeki gülümseme aniden kayboldu. Ermeni kolunu arabanın içine doğru uzattı ve tetiğe bastı. Belli belirsiz bir ses duyuldu. Adel Jezzine'nin ağzı açıldı, elini ileri doğru uzatmak istedi, fakat direksiyona yaslanıp kaldı. Gözleri donuklaşmıştı.

*

**

Mireille aniden durdu ve elini kemerine götürdü. Bin liralık iki kırmızı fiş yerinde yoktu. Arabaya düşmüş olmalıydılar.

Kız geri döndü ve koşarak arabaya geldi. BMW

henüz gitmemiştir. Ertesi gün Adel o kadar cömert olmayabilirdi.

*

**

Harry silahı yağmurluğunun cebine koyduktan sonra Mustang'e doğru koştu. Gazino'dan çıkan bir arabanın farları gözünü aldı. İçgüdüyle başını eğdi. Fakat "Mercanbalığının" kendisine doğru koştuğunu farketmişti.

Paniğe kapılmanın zamanı değildi. Genç kadın yanından geçerken arabanın farlarından faydalanarak yüzüne bakmıştı. Harry arkasına döndü ve kızın BMW'nin açık duran kapısına doğru gittiğini gördü. Bir robot gibi arabasına bindi ve motoru çalıştırdı. Kız BMW'nin içine doğru eğilmişti. Harry vitesi değiştireceği sırada kızın kendisine bakan kocaman açılmış gözlerini gördü. Mustang'in gürültüsü, kızın sesini bastırmıştı.

Dişlerinin arasından küfrederek hızlandı ve sola döndükten sonra otoyola girdi. Bu şeytan kız niçin geri dönmüştü?

On dakika sonra sakinleşmişti. Hemen panzehir ampulünü kırdı ve içti. Geç kalmış olmamak için dua ediyordu. Neyseki yol boştu. Nahr el Kab Köprüsü'nden geçerken kendine gelebilmişti. Bu tatsız olaydan şefine bahsetmemeye karar verdi. Görmesine rağmen kızın kendisini tanıyamayacağından emindi. İşleri karıştırmaya hiç gerek yoktu...

Yarım saat sonra, Beyrut'un kuzeyine gelmişti. Karnı çok açtı. Ermeni mahallesine girerken yavaşladı. Kendini emniyete almıştı. Burası Ermenilere aitti. Tabelalar Arapça, Ermenice, bazen de Fransızca yazılmıştı. Irmağın doğu tarafında sağcı Ermeniler, batısında ise solcu Ermeniler yaşıyordu. Harry de diğer solcular gibi harap bir evde oturuyordu.

Seçim zamanlarında, ırmağın alt kısımlarındaki karşı

tarafın kahvehanelerine karşı düzenlenen silahlı baskınlara karışmıştı Harry. Fakat, Ermenilerin kendi aralarında hesaplaştıklarını gören 16. Tugay, meşhur Beyrut polisi, sadece yaralıları ve cesetleri toplamakla yetinmişti.

Yaralılar ise hiçbir zaman konuşmuyorlardı.

Harry Erivan dar bir yola saptı ve üzerinde "modern restaurant" yazan bir dükkânın önünde durdu. Arabasını kilitledi ve içeri girdi. Küçük salonda bulunan toplam beş tahta masa henüz boştu. Patron, Harry'yi tanıdı ve elini sıktı.

— Harry! Erkencisin. Henüz pişmedi.

Patron geceleri üç.dört saat çalışıyordu. Gece hayatı yaşayanlar ve mezbahadan çıkanlar ona uğrardı. Harry tezgâha yaslandı.

— Paça çorban bu akşam güzel mi?

Diğer Ermeni Harry'nin çöreğine hayretle baktı ve alaycı bir şekilde:

— Sana bir kilo daha aldırarak kadar güzel, dedi.

Harry cebinden bir kâğıt çıkardı ve tezgâhın üzerindeki telefonu açıp kâğıttaki numarayı çevirdi.

Telefonu bir kadın açmıştı. Harry heyecanla konuşmaya başladı.

— Ben Harry. Bu akşam, ziyaret etmem gereken iki kişiye rastladım ve onlara selam .verdim.

Harry İngilizce konuşmuştu. Patron sadece, Ermenice ve Arapça biliyordu. Karşısındaki kadın ise Ermenice konuşuyordu.

— Çok iyi. Yakında diğer bilgileri de alırsınız...

Sonra telefon kapandı.

Harry birkaç saniye düşünceli düşünceli etrafına bakındı. Daha sonra pirinç rakısı istedi. Kâğıttaki telefon numarasına baktı: 235759. Kiminle konuştuğunu dahi bilmiyordu. İlk defa tanımadığı insanları öldürmüştü. Arapları. Sol fikirleri yüzünden Sovyetlerin KGB'si ile uzun zamandır irtibat halindeydi.

KGB'nin Beyrut'taki adamı tarafından silah altına alınmıştı. Yarbay Yuri Davudyan, görünüşte, Aeroflot'un halkla ilişkiler müdürüydü.

Harry Erivan'ın ailesi Ermenistan'da yaşıyordu. Onları kullanarak, Binbaşı Davudyan, Harry'ye baskı yapmıştı. Altı ay, Leningrad'taki KGB okulunda eğitim görmüştü. Yine Yarbay Davudyan'ın emirleri üzerine Taşnakların kahvehanesini taramıştı ve el bombası atmıştı. Ama bu sefer verilen görev başkaydı. Bölgedeki siyasi oyunlara benzemiyordu.

Yuri Davudyan, cesetlerde katledildiklerine dair hiçbir iz bulunmamasını istemişti. İşte bu yüzden Harry'ye siyanür tabancası vermişlerdi.

— Sovyetler Birliği'ne karşı önemli bir hizmet söz konusu, diye açıklamıştı. Size daha başka bir şey söyleyemem. Araplar, asla bu cinayeti bize yüklememeler...

Paça çorbasının kokusu gelmeye başladı.

— Masaya, diye bağırdı patron.

Harry oturdu. Mezbahadan gelen iki Bedevi içeri girip oturdular. Ermeni, KGB'nin niçin Jezzine kardeşleri öldürttüğünü düşünmeye başladı. Bu görevi almayabilirdi, fakat yaşlı ailesinin başına gelecekleri biliyordu... Senede iki kere, bir altın lira alıp Ermenistan'a giderdi. Ailesi onu satıp, bir dahaki gelişine kadar idare ederdi. Sovyetler, Rusya'ya altın sokmasına izin vermişlerdi.

Çorba, Ermeni'nin düşüncelerini dağıttı. Alt tarafı iki kişi ölmüştü... Harry kaşığı tam ağzına götürüyordu ki, eli havada kaldı. Bir üçüncü Jezzine kardeşin daha oğlunu hatırladı: Halil.

*

**

— Pezevenkler!

Albay Wissam Süleyman, Adel Jezzine'nin otopsi raporunu masasının üzerine attı. Lübnan Güvenlik

Kuvvetleri subayı bir başka deyişle gizli ajan.KGB'nin metodlarını iyi bilirdi. Ayağa kalktı ve pencerenin önünde durdu. İlk planda elçilikler olmak üzere Beyrut'un tamamı ayaklarının altındaydı. Albay Süleyman, Arapça ve Fransızca küfürler mırıldanıyordu.

Kendine göre oldukça küçük bir sandalyede oturan Teğmen Eli Nabati, Süleyman'a garip gözlerle bakıyordu. Bu işi temizlemek yine ona düşmüştü anlaşılın. Eli, Albay Süleyman'ın en iyi ajanlanndandı. İki adamın da ortak bir tutkusu vardı: kadınlar. Orta boylu ve kel olan albay Gazino'nun Don Juan'ı idi. Zaten subayları Gazino'ya karargâh adını vermişlerdi. Şehrin çıkışındaki bir tepenin üzerine inşa edilmiş süper lüks bir yapıydı. Eli'nin ise, Fenisi Sokağı'ndaki Crazy Horse'ta göbek atan dansözlere karşı zaafı vardı.

Albay Süleyman uzun bir sigara yaktıktan sonra kendinden emin bir sesle:

— Bu pezevenk mutlaka Davudyan'dır! dedi.

— Mirage olayından bu yana kıpırdamıyordu...

Albay Süleyman'ın gözlerinin içi güldü. Bir seferinde Davudyan, iki taraflı çalışan bir Amerikan ajanına, Lübnan ordusuna ait olan Mirage'ı çalıp, Suriye üzerinden Rusya'ya kaçırmasını teklif etmişti. Çünkü Lübnan Ordusu'ndaki kuvvetli radarı olan tek uçak o idi. Ve Pilot Suriye'ye uğrayacak, yanındaki tarafsız Lübnanlıyı, Araplara casusluk etme suçundan kaçırdığını söyleyecekti.

Sonunda, Ruslar işi yüzlerine gözlerine bulaştırdılar. Gazino'nun bütün subayları hâlâ bu işe gülüyor. Ama bu seferki iş ciddiye.Daha şimdiden iki ölü vardı. İki de Lübnanlı. Eğer Adel öldürülmüşse, Samir de aynı akıbete uğramıştır. Albay Süleyman daha iyi düşünebilmek için kitaplıktaki çıplak kadın resimlerini seyretmeye başladı.

Sonra Eli'ye döndü.

— Eli, bu Davudyan pezevengini köşeye sıkıştırmak gerek...

Eli ağzını açmıştı ki, albay sözünü kesti.

— Biliyorum, biliyorum. İkinci Bölüm'dekiler, Rusların canını acıtmamazı istemezler. Fakat, resmen bir girişimde bulunmanı istemiyorum, önce Jezzine kardeşleri niçin öldürdüklerini öğrenelim. Bir Jezzine dahavar, onunla ilgilen...scanned by darkmalt1

— Davudyan'ın evini dinletsek? dedi teğmen.

— Tembel! diye bağırdı albay. Niçin gidip adamın yüzüne karşı ne istediğini sormuyorsun? Hayır, önce Jerry Cooper ile tanışmaya çalış ve ona başımızın dertte olduğunu söyle... Belki bir şeyler biliyordur.

— Halil Jezzine'nin esrar kaçakçılığından başı dertte olmasın?

Albay omuzlarını silkti.

— KGB esrar kaçakçılarını öldürmez, özellikle böyle...

Jerry Cooper, CIA'nın Beyrut temsilcisiydi. Eli gibi iriyarı bir çocuktu. Eski deniz ticaret ateşesiydi. Arapçayı çok iyi konuşuyordu ve epey tanıdığı vardı.

Albay, sinirli sinirli sigarasını içiyordu. Ondan hem mucizeler bekleniyor, hem de herkesle iyi geçinmesi isteniyordu. Bu yüzden bazen zekâsını çok zorluyordu. Lübnan'ın hiç kimsenin işine karışacak hali yoktu: Ne Rusların, ne Amerikalıların ne de İsraililerin. Ülkenin güneyinde herkes istediği gibi dolaşıyordu. Ama KGB'nin, Lübnanlıları öldürmesine seyirci kalınamazdı.

— Öğle oldu, dedi Albay Süleyman. Gel kafeteryaya gidelim. Birinci kattaki sekreterin bacakları harika...

Eli, şeffiyle birlikte dördüncü kattaki kafeteryaya çıktı. Yukarıdan Beyrut daha da güzel gözükiyordu. Eli, Rusların niçin bu yola başvurduklarını anlamamıştı. Daha önceleri böyle bir yolu hiç denememişlerdi...

III. BÖLÜM

— Beluga havyarından alın, tazedir, diye önerdi Jerry Cooper. Paris'ten uçakla geliyor...

Malko, Amerikalının sözüne uyarak havyardan aldı. Merkezi Haberalma Teşkilatı ilk defa ona göre bir iş bulmuştu...

— Havyarın yanında size Ksara tavsiye ederim, diye devam etti Amerikalı. Lübnan şarabı, fakat içimi çok güzel. Bildiğiniz gibi, Lübnan tam yaşanacak bir yer. Sizin gibi ince düşünceli birisi bile orada aradığını rahatlıkta bulabilir.

Yaşama sorunu. Jerry Cooper'in çekineceği bir şey yoktu. Malko'dan daha iriyarı bir adamdı. Karatede siyah kuşağa sahip olduğunu saklıyordu ama memelilerin her cinsine kafa tutabilecek bir adamdı... CIA'nın Beyrut bürosunun şefi olan Cooper, Ortadoğu'daki en iyi uzmanlardan biriydi. Malko, Saint-Georges Oteli'nin restoranına göz gezdiriyordu. Balkonların tümü denize bakıyordu. Servis harikaydı ve yiyeceklerin hepsinin tadı güzeldi. Masaların çoğunda, Contrexeville, Perrier ve Vichu vardı. Yan masadaki kızıl saçlı genç bir kadın, gözünü göğüslerinden ayırmayan yaşlı bir adamla birlikte yemek yiyordu.

Jerry Cooper muzip bir tavırla Malko'ya yaklaştı.

— Saint-Georges'un, Ortadoğu'daki gizli ajanların merkezi olduğu söylenir. Oradaki masayı görüyor

musunuz? O da gazeteci geçinen bir ajandır. Dipteki zenci adam İsrail için çalışıyor. Suriyeli sarışın kadın tüm siyasetçilerin metresidir. Meslektaşlar için ideal bir kadın, ama biraz yalancı... Arkamızdaki sarışın İtalyan bir sanayicidir. Yüz milyon dolarlık bir iflastan sonra ülkesinden kaçmış, dedi.

Malko, tek başına oturan kel kafalı bir adama baktı. Kolunda, çalar saat büyüklüğünde altın bir saat vardı. Ortadoğu'da zarıflığe pek önem verilmiyordu. Kayışsız en az bir kilo olan saat birden masanın altına indi.

Şef garson masaya yaklaştı.

— Baylar karar verdi mi?

Jerry Cooper yemekleri söyledi. Malko kıyıda demirli duran gemilere bakıyordu.

— Düşünceli bir haliniz var, dedi Amerikalı. Beyrut'u sevmediniz mi?

— Elbette sevdim, dedi Malko, fakat Malta'da önemli bir toplantım vardı. Ben, soyluluk ve onur şövalyesiyim. Bu toplantıyı kaçırmak hoşuma gitmedi.

Jerry Cooper'in gözleri döndü.

— Bu sizinki biraz Ku-Klux-Klan'a benziyor. Nasıl üye olunur?

Malko gülümsedi.

— Çok kolay. Bir asırlık soyluluğunuzu kanıtlamanız yeterli. İtalya'da iki asırlık soylular var, fakat herkes İtalyanların ciddi adamlar olmadığını biliyor. Dahası aيدات çok cüzi...

Malko, tüm gerçeği söylemiyordu. Elleriyle kavurma yiyen bir Suriyeliyi seyrederken Alexandra'yı düşündü. Bir kez daha uzatmalı nişanlısını, sadık dostu Elko Krizantem'e emanet etmişti. Fakat genç kadın onun yokluğundan sıkılmaya başlamıştı.

Malko'nun yola çıkacağı gün özellikle değişik bir kıyafet giymişti. Dizkapağını geçen uzun botunun üzerinde sadece bir kombinezon vardı. Malko'nun yola çıkmadan önce kendisine ayırabilecek birkaç dakikası

olabileceğini düşünerek böyle giyinmişti. Şatodan ayrılacağı sırada Alexandra:

— Beyrut'ta iyi eğlen, fakat çok kalma. Sevimli bir baron, beni Kitzbühel'de kayak yapmaya davet etti. Elbetteki ayrı odalarda kalacağız, ama beni kaybedebilirsin.

Ne kadar güzel sözlerdi...

Malko, Krizantem'i barona karşı uyarıyordu. Baron Alexandra'nin parmaklarının ucunu dahi öpmeye kalksa Elko adamın erkekliğini yok edeceğine dair ona garanti vermişti. Malko ile Alexandra'nin uzun müddet vedalaşması, Viyana Havaalanı'ndaki memurları kızdırmıştı. Beyrut'taki hava bile Malko'nun keyfini yerine getiremedi. Her şey Anvers'i andırıyordu.

— Şirket, buraları gezmek için beni çağırmadı herhalde? dedi Malko.

Amerikalı hiç cevap vermeden cebinden bir kâğıt çıkardı ve Malko'ya uzattı.

— Okuyun.

Malko kâğıdı açtı. Amerikan kartlarının üzerindeki "gizlidir" mühürü dikkatini çekti. Beyaz Saray'ın güvendiği kimselere verdiği belgelerde bulunan bir işaret bu. Yazı çok kısaydı.

"Bay Halil Jezzine'nin acil olarak can güvenliğinin sağlanması gerekir."

Kâğıdın altındaki imza Başkan'ın birinci yardımcısına aitti. Beyaz Saray niçin Lübnanlı bir tüccarla ilgileniyordu? Üstelik niçin o adamı CIA'ya korutuyorlardı? Masaya havyar getirdiler. Malko birkaç saniye sustu.

— Hatırlayabildiğim kadarıyla ben koruma polisi değilim, dedi Malko. O adamı korumak için Chris Jones ve Milton Brabeck'i arayabilirdiniz.

Ağzı Beluga havyarı ile dolu olan Jerry hemen cevap veremedi. Ksara harikaydı. Buna rağmen, Malko, havyarın yanında Saran şarabı içmeyi reddetti.

— Bu iş o kadar basit değil, dedi Jerry. Yoksa sizi çağırılmazdık. Şatonuzun masrafı gerçekten artmaya başladı. Halil Jezzine'nin hayatta kalmasını istiyoruz. Aksi takdirde, üzerinde on beş aydır titizlikle çalıştığımız operasyon suya düşer. Operasyonun konusu ise şu: Pekin'e yaptığı ziyaretten sonra Başkan, Çin ile ticari ilişkilerin artırılmasını istedi. Çinlilerin uzun müddet havada kalabilen jet uçakları aradıklarını öğrendik. Hem içhatlarda, hem de uluslararası seferlerde çalıştıracaklar. Elleri birkaç İngiliz uçağıyla, nesli tükenmek üzere olan Topelev'ler var...

— Onlara uçak mı satacaksınız? diye sordu Malko.

Jerry Cooper başını salladı.

— Evet, fakat bu iş o kadar kolay değil. Amerikan Hükümeti'nden veya Boeing'ten doğrudan almak istemiyorlar. Biz de işin akışını değiştirdik. Halil Jezzine'nin uzun zamandan beri Çin ile ticari ilişkilerde bulunduğunu biliyordum. Çinlilerin güvenini kazanmıştı. Halil'den, Çinlilere Boeing'leri "tavsiye etmesini" istedik...

— Ya sonra?

— Elli adet Boeing almaya razı oldular. Satışı resmi olarak bizim şirketlerden birkaçı yapacaktı. Çünkü elimizde on tane kadar yeni uçak vardı. Aslında uçaklar Halil Jezzine Şirketi tarafından satın alınacak ve Çin Havayolları'na kiraya verilecekti.

Malko'nun sesi soluğu kesilmişti. Amerikalıların birkaç ay önce çiklet sattıkları Çin'e daha sonra Boeing vermeleri, ihanetten başka bir şey değildi.

— Halil Jezzine güvenlikte olacak, dedi Malko. Bir Boeing'in ne kadar olduğunu bilmiyorum, fakat...

Jerry kıyıdaki gemilere bakıyordu.

— Sıkıcı şeyler olmasaydı...

Malko, Amerikalının son sözlerini beğenmemişti. CIA'daki adamların, her zaman olayları küçümseyen bir anlayışa sahip olduklarını biliyordu.

— Sıkıcı şeyden kastınız ne? diye sordu Malko.

— Ani ölüm. Geçen hafta Halil'in iki erkek kardeşi öldürüldü. Büyük kardeşinin ölümü kalp krizine benziyordu. Fakat ikincisinin otopsi yapıldı: siyanhidrikasitle öldürülmüş. Boeing satışından vazgeçmesi için Halil'i de telefonla tehdit ettiler...

— Kim?

Jerry Cooper'in gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Malko'ya doğru eğildi.

— Kim öldürdü bilmiyorum, fakat karşı masada iki gazeteci ile birlikte yemek yiyen adamın emriyle öldürüldüğünü biliyorum. Yarbay Yuri Davudyan, Aeroflot'un Beyrut'taki halkla ilişkiler müdürü. Aslında KGB'nin Beyrut'taki adamı. Benim meslektaşım.

Malko başını kaldırdı. Gri saçları arkaya taranmış, küçük gözlü bir adamdı. İki Lübnanlının arasında oturuyordu. Jerry gibi iriyarıydı.

— Niçin Ruslar?

Amerikalı, Malko'ya boş gözlerle bakıyordu.

— Çünkü kızgınlıktan ne yapacaklarını şaşırdılar. Eğer, Çinlilere bugün uçak satarsak, yarın füze de satabiliriz.

Malko önüne getirilen bıldırcınlara bakıyordu. Düşünceliydi. Saint-Georges Oteli'nin müşterileri oldukça önemli kişilere benziyordu.

— Basit bir iş sorunu yüzünden cinayete mi başvurdular?

Jerry'nin dudaklarında hafif bir tebessüm belirdi.

— Biliyorsunuz. bu basit bir iş değil. Başkan, Çin'e yaklaşmak istiyor.

— Eğer gerçekten Ruslar yaptılarsa, halkın içinde onlara görünmemiz büyük tedbirsizlik.

CIA'nın adamı omuzlarını silkti.

— Yirmi dört saat içinde sizin kim olduğunuzu mutlaka öğrenecekler. Burada her şey bilinir. Yine de

yabancı ajanlar için tam bir piknik yeri. Lübnanlılar bize karışmıyorlar.

Malko bu konuşmalardan sıkılmıştı.

— Benden ne yapmamı istiyorsunuz? Karşıdaki adamı kavgaya mı zorlayayım?

Amerikalı önündeki bildircinlerden birini bir lokmada yuttu.

— Romantik olmayın. Bu işi yapanların Ruslar olduğuna eminiz, fakat nasıl yaptıklarını bilmiyoruz. Mirage olayından bu yana KGB'nin Lübnan'da pek sesi soluğu çıkmıyordu. Boeing anlaşmasını imzalamak için, Beyrut'a bir Çin heyeti geldi. Şimdi bu oteldeler. Ama Halil Jezzine korkuyor. Kardeşlerini öldürenleri bulamazsak anlaşmayı imzalamayacak. Çinliler sabırsızlanıyorlar, fakat Jezzine'yi tanıdıkları için ona ısrar ediyorlar. Dahası, başka hiçbir işadamı bu anlaşma için kendini tehlikeye atamaz.

Amerikalı Malko'ya yaklaştı ve dudaklarını oynatmadan:

— Halil Jezzine'nin çevresinde KGB'ye bilgi veren birisi var. Aksi takdirde Boeing hikâyesini öğrenemezlerdi. Araştırdık, ama bulamadık. Bu adamı bulmanız için sizi Beyrut'a getirttik. Daha sonra devreye biz gireceğiz.

Jerry Cooper'in yüzündeki sevimli ifade birden kayboldu.

— Çok iyi, dedi Malko. Cinayetlerle ilgilenmeyeceğim.

Kırmızı elbiseli bir huri restoranı baştan başa gezdi...

— Söz konusu olan cinayetler değil, dedi Cooper kısık bir sesle. Halil Jezzine'den bilgi sızdırıp onu devre dışı bırakmak isteyen bulmalıyız. Boeing'ler bir yana, başka sebeplerden dolayı Halil'e ihtiyacımız var.

— örneğin?

— Mısır'da eroin kaçırın bir şebekeyle irtibatı var. Karpuz taşıyan filikalarla esrar kaçırıyorlar.

Malko şaşırmıştı. Amerikalının bir an şaka yaptığını düşündü. Jerry Cooper sakindi.

— Bravo, dedi Malko, Arap zekâsı...

— O şebekeye bir adamımızı yerleştirdik, dedi Jerry. Dahası Arapların haşhaş içmesi o kadar kötü bir şey değil...

— Bu adamlara yardım etmek için ne yapmalıyım?

Jerry Cooper gülümsedi.

— Gidin onunla konuşun, sizi bekliyor. Önce onu sakınleştirin. Fakat özellikle çevresini araştırın. KGB katillerini bulmak için tüm Beyrut'u elekten geçiremeyiz. Halil'den haber sızdıranları bulmak daha kolay.

Malko'nun aklına bir şey geldi.

— Ya Lübnanlılar?

— Lübnanlılar iyice sıkıldılar, dedi Jerry Cooper. Fakat hiçbir şey yapamazlar. Hem Ruslarla, hem Çinlilerle, hem de bizimle iyi geçinmek istiyorlar.

Cebinden bir zarf çıkardı ve Malko'ya uzattı.

— Halil Jezzine'nin adresi burada yazılı. Kimlik kartınız da içinde. Narkotik Büro'dansınız ve Beyrut'a bir soruşturma için geldiniz. Lübnan'ın uyuşturucularla mücadele dairesinden Teğmen Raşaya ile görüşmelisiniz. Daha sonra yanınızda silah taşıyabilirsiniz...

— Peki, ziyaretimin resmi sebebi ne olacak?

— Amerikan Narkotik Bürosu, Halil Jezzine'den şüpheleniyor.

Tam bir kısır döngü içine girmişti.

— Dikkatli olun, dedi Amerikalı. Daha önce iki kişiyi öldürdüler. Bu bir zamanlama meselesi. Çinliler daha fazla beklemezler. Bu akşam, Fenisi Sokağı'ndaki Gazino'da buluşalım. Beyrut'un nasıl bir yer olduğunu siz bana sorun. İyi şanslar.

Malko çevresine bir göz attı. Jerry Cooper'ın KGB ajanı diye gösterdiği adam sakın sakın yemeğini yiyordu. Görünüşe bakılırsa hiç de endişeli değildi.

IV. BÖLÜM

Allenby Sokağı'ndaki gürültüden ne yapacağını şaşırarak Malko, elindeki adresi bir kez daha gözden geçirdi: Jezzine Hanı, Allenby Sokağı - Beyrut.

Jezzine Hanı'nın önündeydi. Girişinde bir dükkân bulunan üç katlı bir binaydı. Kapının önünde bir asırdan beri yerlerini terketmeyen fıstık satıcıları vardı. Tahta bir tabelanın üzerinde yarısı silinmiş bir yazı vardı: HALİLJEZZİNE, DENİZCİLİK.

Bu yazı eski binaya oldukça değişik bir hava veriyordu. Boeing satışının böylesine köhne bir yerde yapılacağı hiç kimsenin aklına gelmezdi.

Girişte, basamakları iyice aşınmış ve kirli bir merdiven vardı. Malko nefesini tutarak içeri girdi. Birinci katın sahanlığı da oldukça berbattı. Basık tavanlı bina Malko'yu sıktı. Her iki tarafta bir sürü büro vardı. Dipteki merdivenler üst kata çıkıyordu. Buzlu camın üzerinde yaldız harflerle "Halil Jezzine" yazıyordu. Malko kapıyı tıklattı ve içeri girdi.

*

**

Girişteki sekreter sürekli bacalarının şeklini değiştiriyordu. Yukarı sıyrılmış ekoseli eteğiyle striptiz yapar gibi bir hali vardı. Ufak tefek bir kızdı. Bacalarının yarısını siyah çizmeleri kapatıyordu. Saçları uzun ve kıızıldı.

Kız içeri girdiğinden beri sürekli Malko'ya bakıyordu. Malko'dan hoşlandığı belliydi.

önünde büyük bir IBM duruyordu. Fakat tırnaklarının uzunluğuna bakılırsa, bilgisayarın bir aksesuar olduğu hemen anlaşılıyordu... Malko'nun bulunduğu bölme diğerlerinden oldukça farklıydı. Duvardaki maun kaplamalar yoldan gelen sesleri engelliyordu. Malko'nun karşısında üç tane masif maun kapı vardı.

Sekreterin önündeki iç-konuşma cihazından gelen ses Malko'yu sıçrattı. Arapça söylenenleri anlamamıştı. Fakat sekreter ayağa kalktı ve kadife gibi sesiyle:

— Bay Halil Jezzine sizi bekliyor, dedi.

Kız ayakta duruyordu. Malko kızın önünden geçerken, göğüslerinin ucunun kendi ceketine sürtündüğünü hissetti. Lübnanlı kız tahrik edici gözlerle baktı. Hiç de fena karşılanmamıştı.

Malko içeri girdikten sonra, sekreter kız arkasından deri kaplı olan kapıyı kapattı. Malko şaşırmıştı.

Oda, bir İngiliz kulübüne benziyordu. Duvarlar maun kaplıydı. İçerisi Kraliçe Ann stilinde döşenmişti. İngiliz tarzı yazı masasının arkasında kırmızı deriden büyük bir koltuk duruyordu.

Odada kimse yoktu.

Malko tereddüt etti. Yazı masasının tam karşısındaki iki kanatlı masif maun kapı da kapalıydı . Halil Jezzine niçin odasında değildi? Sorunun cevabını düşünecek vakti olmadı. İki kanatlı kapı aralandı ve bir namlu belirdi. Bir ses İngilizce emretti.

— Elinizi başınızın üzerine koyun ve kıpırdamayın.

Malko şaşırmıştı. Sadece klimanın sesi duyuluyordu. Namlu, Malko'nun yüzüne çevrilmişti. Malko emre uydı. Biraz önceki karşılaşmanın tam tersiydi bu davranış.

Kapının iki kanadı yavaşça açıldı. Bürodan daha büyük bir salon belirdi.

İçeride oturduğu koltuğa sığamayan iriyarı bir adam

vardı. Elindeki Thomson'u, Malko'ya doğru çevirmişti. Koltuktaki adam en azından yüz elli kilo olmalıydı. Ceketini göbeğini kapatamıyordu. Saçları yok denecek kadar azalmıştı. Gözleri parlıyordu. Kısık bir sesle:

— Ne istiyorsunuz?

Malko kollarını yavaş yavaş indirmeye başladı. Adamın tetiği çekmek üzere olduğunu gördü.

— Size kımıldamamanızı söylemişim, dedi adam.

Bir konferans salonunda bulunuyorlardı. Dipteki bir kapı başka bir büroya açılıyordu. Her üç odada oldukça lüks döşenmişti. Dairenin içi binaya hiç uymuyordu.

— Halil Jezzine ile randevum vardı, dedi Malko. Jerry Cooper tarafından geliyorum.

Adam başını çevirdi ve seslendi:

— Huri!

Büronun kapısı açıldı ve Malko'yu karşılayan sekreter içeri girdi. Kız yere bakıyordu, fakat silahı görünce hiç şaşırılmamıştı.

— Üzerini ara.

Lübnanlı kadın böyle bir şeyi hiç yapmamışa benziyordu. Malko'nun yanına geldi ve ceketini açtı. Nazik elleriyle omuzlarından aşağıya doğru inmeye başladı. Beline kadar aradı.

— Üzerinde bir şey yok, dedi kadın.

— Sırtınızı dönün, diye emretti adam.

Malko itaat etti. İçinde bulunduğu durumda zaten yapacak bir şey yoktu.. Huri ile yüz yüze geldi Malko. Kız, pantolonunun ceplerini okşar gibi yavaş yavaş aramaya başladı.

Malko birden sıçradı. Lübnanlı kızın elinin bulunduğu yerde silah saklayamazdı, saklamak da centilmenlik olmazdı... Huri'nin meslek anlayışı tesadüflere yer vermiyordu. Koltukta oturan adamın kendisini görmediğini farkedene kız "aramasını" daha da yoğunlaştırdı. Gitgide sadistleşiyordu. Malko başını eğdi ve kızın bakışlarıyla karşılaştı.

— Evet? dedi iriyarı adam.

Malko Huri'nin parmaklarına güçlkle karşı ko-yabiliyordu. Genç kadın üzgün bir ses tonuyla:

— Üzerinde bir şey yok, Bay Jezzine dedi.

Aradığı adam o idi. Korumak zorunda olduğu Jezzine. İyi başlamıştı... Malko, adamın yüzüne daha dikkatli baktı.

— iyi, dedi Lübnanlı. Bana, Jerry Cooper'i ara.

Huri telefona yaklaştı ve numarayı çevirdi. Lübnanlı telefonu aldı ve Jerry Cooper'i istedi. Amerikalının sesini duyunca:

— Sizin gönderdiğinizizi söyleyen bir adam geldi...

Halil, Malko'yu telefonda tarif etti. Daha sonra telefonu Malko'ya uzatarak:

— Onunla konuşun, dedi.

— Böyle karşılanmayı beklemiyordum, dedi Malko. Bay Jezzine çok sinirli birine benziyor.

Karşı taraftaki Jerry Cooper bu söze gülümseyerek cevap verdi.

— Onun kusuruna bakmayın. Telefonu ona verin de, sesinizi tanıdığımı söyleyeyim... Yoksa sizi öldürebilir.

Malko telefonu uzattı. Lübnanlı onu dinledikten sonra dişlerinin arasından teşekkür ederek telefonu kapattı. Malko'ya doğru dönerken elindeki silahı masaya bıraktı. Daha sonra koltuğun kollarından kuvvet alarak ayağa kalktı. Göbeği tüm vücudunu şimdiden kaplamış gibiydi. Kilosundan dolayı kısa adımlarla yürüyordu.

— Bizi yalnız bırak, dedi Huri'ye.

Geri döürüp tekrar koltuğuna oturdu.

— Beni bağışlamanızı rica ederim. Misafirlerimi her zaman böyle karşılamam. Fakat siz korkuyla yaşamamanın ne demek olduğunu bilemezsiniz. O olaydan bu yana... (Tereddüt etti.) Kardeşlerimin başına gelenlerden sonra her an öldürölmeği bekliyorum. Her şey beni

korkutuyor: çalan telefon, gıcırdayan kapı, zamansız ziyaret.

— Anlıyorum, dedi Malko.

Malko adamı inceliyordu. Tombul yüzünün normal halini düşünmeye çalıştı. Malko adamın gözlerindeki ifadeyi anlamıştı: Uygarlığın getirdiği tuzaklara karşı direnen bir adamdı. İki kardeşinin ani ölümü sınırlarını bozmuştu.

— Şiddetten hoşlanmam, dedi Halil Jezzine. ölmeye hiç niyetim yok. Yeryüzünde görmediğim daha bir sürü şey var. Örneğin biraz önce gördüğünüz küçük sekreter... Sevimli kız değil mi?

— Harika, dedi Malko.

Teknik **belgileri** de, el mahareti kadar iyiye sekreterler kraliçesi bile olabilirdi.

— Size bu çirkin karşılamayı unutturmalıyım, dedi Halil Jezzine. Fakat bunun için bana yardım etmelisiniz.

— Ben de onun için buradayım, dedi Malko.

— Bu iş, ben Çin'den döndükten sonra,yani üç ay önce başladı, dedi Lübnanlı. İlk etapta otuz Boeing için Çinlilerle anlaşma yapmıştım. Üç gün sonra bir telefon aldım. Arayan adam iyi bir Arap aksanıyla konuşuyordu. Bana bu işten haberi olduğunu söyledi. Nasıl öğrenebildiğini anlayamadım. Çinlilere hiçbir şey söylemedim. Daha sonra bu telefonlar devam etti. Muna ile beraberken bile arıyorlardı.

— Muna kim?

— Eşim.

Lübnanlı dudaklarını ıslattıktan sonra devam etti.

— Gitgide sıkıştırıyorlardı. Olayı Cooper'e anlattım. O da bana endişelenmememi söyledi. Belki de Çinliler beni denemek için yapıyorlardı. Bir hafta sonra telefonlar kesildi. Cooper'in haklı olduğunu düşünüyordum ki, Adel ve Samir öldüler... Bildiğiniz gibi aynı günde...

Ses tonu aniden değişmişti.

— Adel ve Samir'in ölümünden sonraki gün, aynı adam yine bana telefon açtı. tki kardeşimin de ölümünden benim sorumlu olduğumu söyledi, işi ciddiye aldıklarını göstermek için ikisini de aynı gün öldürdüklerini belirtti. Eğer devam edersem, beni de öldüreceklerini söyledi. Daha sonra ne dediğini hatırlamıyorum. Tutacak yeri altın olan bir tabut almak için milyonlarca dolar kazanmaya değmez...

Halil Jezzine susmuştu. Adamın yüz hatları değişmişti. Güçlkle nefes alıyordu. Malko ona acımaya başladı. Yüzünden ne kadar korktuğu anlaşılıyordu.

— O günden sonra ne oldu?

Üç gün önce Çinlilerle yeniden konuştum. Bu olaylardan beri konuşmamıştım. Samimi bir dostumun bürosunda buluştuk. Benim aramayışımdan dolayı üzölmüşler. Bu hafta sonu anlaşmayı imzalamaya karar verdik. Kardeşlerimin ölümünü mazeret olarak gösterdim. Ertesi gün, posta kutusunda bunu buldum.

Çekmecelerden birini açtı ve Malko'ya bir tabanca şarjörü ağırlığında sarı bir şey uzattı. Ağırlığına ve rengine bakarak Malko elindeki hemen tanıdı. En az yarım kilo ağırlığında bir tabuttu bu. Oldukça pahalı bir hediyeydi. Bu işin arkasındakiler, anlaşılan hiçbir şeyi esirgemiyorlardı.

— Daha sonra telefon etti, dedi Halil kısık bir sesle. Anlaşmayı imzalarsam beni öldüreceğini söyledi. Bu son ihtarıymış.

iki adam bir müddet konuşmadı. Malko düşünüyordu.

— Anlaşmanın imzalanacağından kimin haberi var?

— Hiç kimsenin.

Çinlilerin arasında bir boşboğaz olamaz mı?

— Sanmıyorum. Beyrut'ta hiç kimseyle görüşmüyorlar. Üstelik onlardan bu konuda tedbirli davranmalarını istedim.

Malko büyüye inanmıyordu.

— Sekreterinizin bu işten haberi var mı? Veya çevrenizden birisinin...

— Sadece Muna biliyor, dedi. Fakat ona çok güvenirim. Üstelik, ölmemin ona bir faydası olmaz. Muna'ya ayda on bin liradan fazla para veriyorum. Öldürülürsem her şeyi kaybeder!

Malko cevap vermedi. Alexandra ile Albay Boris Okolov arasındaki macerayı hatırladı. Bir kadının aklındakiler hiçbir zaman bilinemezdi.

— Muna ile tanışmak isterim, dedi Malko. Sanırım sizi korumakla görevlendirildim... Bu konuda sizden bir şey isteyebilir miyim?

Lübnanlı kaşlarını kaldırdı, endişeliydi:

— Elbette.

— Eşinizi gördüğünüzde, ona benim buraya gelmemle moralinizin düzeldiğini ve Çinlilerle anlaşmayı imzalamaya hazır olduğunuzu söyler misiniz?

Halil Jezzine birdenbire sarardı.

— Siz... Beni öldürmek mi istiyorsunuz? dedi.

— Muna'ya güvendiğinizi söylemişsiniz, dedi Malko. O zaman hiçbir sakıncası yok.

Lübnanlı derin bir nefes aldı. Cebinden bir mendil çıkardı ve alnındaki teri sildi. O esnada kapı hafifçe vuruldu ve Huri içeri girdi. Elindeki yuvarlak ekmeği Halil'e verirken Arapça bir şeyler söyledi. Daha sonra Malko'yu süzerek dışarı çıktı.

Malko ekmeğe bakıyordu. Henüz kahvaltı saati değildi...

Lübnanlının siniri yatışmış görünüyordu. Ekmeği aldı ve ikiye ayırdı. Silindir şeklinde üç parça şey masanın üzerine düştü. Üst üste sarılmış kâğıt paraydı.

Malko şaşırmıştı. Halil Jezzine'nin işlerinin hepsi dürüst değildi anlaşılan...

Lübnanlı paraları çekmesine koyduktan sonra kırıntıları topladı ve Malko'ya döndü.

— Bu işe karışmakla delilik ettim, dedi.

— Muna'nın dışında şüphelendiğiniz hiç kimse yok mu? dedi Malko.

Halil Jezzine titriyen elleriyle bir sigara yaktı.

— Bu işinize yarar mı bilmiyorum, fakat Adel öldürüldüğü gece Gazino'da bir kızla beraberdi. Kız katili gördüğünü iddia ediyor. Tanıyabilirmiş. Gözlüklü, gri saçlı bir adam olduğunu söylüyor...

— Kim bu kız?

— Mireille, bir Fransız dansöz. İsterseniz adresini verebilirim, Fonisiya'ya yakın bir yerde oturuyor.

Malko, güneş gözlüğünün camlarını temizledi. Ne garip bir hikâye!

— Siz Lübnan vatandaşısınız, dedi. önemli bir yeriniz var. Polis hiçbir girişimde bulunmadı mı?

Halil Jezzine gülümsedi.

— Polis memnun oldu, dedi. Elbette ki, benimle araları iyi, fakat bir komiser bana eroin ticaretimin onları rahatsız ettiğini söylemişti. Bu yüzden olanları hakettiğimi söylediler. Fakat ben bu işi Bay Cooper istediği için yapıyorum...

Karşılıksız iş yapmak dünyanın hiçbir yerinde yoktur.

— Bu işe karışmayı düşünmüyorlar, dedi Jezzine. Sadece Mireille'i sorguya çektiler. Ruslarla karşılaşmak istemiyorlar.

Lübnanlı cebinden, el bombası büyüklüğünde bir saat çıkardı.

— Kulüp'e gitmek zorundayım. Sizi yalnız bırakacağım. Jerry Cooper'a söyleyin, kardeşlerimi öldürenleri bulamazsa, anlaşmayı imzalamam.

Malko ayağa kalktı. Halil Jezzine güçlkle oturduğu koltuktan kalkabildi. iç-konuşma cihazının düğmesine bastı.

— Beşir! Ömer!

Cevap beklemeden, Malko ile birlikte bürodan çıktı.

Huri'nin önünden geçerken Arapça bir şeyler söyledi. Bıyıklı, ırıyarı iki Lübnanlı Halil Jezzine'nin yanına geldi.

— Bunlar, Baba Duri'nin gönderdiği dağlılardır. Seçim bölgelerine para gönderiyorum. İyi çocuklar, fakat şehire alışamadılar. Bana moral veriyorlar.

Adamlar merdivene doğru yöneldiler. Halil yavaş yavaş basamakları iniyordu. İki gorili önden gidip kapının yanında beklemeye başladı.

— İşin kötüsü, dedi Jezzine, korkmam gereken şeyi bilmiyorum...

Kapının önünde Lübnanlı, Beşir'e bir tomar anahtar uzattı. Adam kapının önünde duran siyah Rolls-Royce'a doğru koştu. Allenby Sokağı her zamanki gibi kalabalıktı. Fenisi'deki ticaretin atardamarıydı. Sokağın ucundan, Akdeniz'in mavisini görünüyordu.

Beşir direksiyona geçti ve motoru çalıştırdı. Halil Jezzine her şeyden çekinir olmuştu... Birisi arabaya bomba yerleştirdiyse, motor çalışırken belli olacaktı. Lübnanlı, Malko'nun düşüncelerini okumaya çalıştı.

— Seçim öncesi dönemdeyiz, dedi Jezzine. Lübnan çok yeni ve oturmamış bir devlet. Bir bomba fazla veya eksik hiç farketmez.

Bir ülkede devlet başkanı seçiminin yapılacağı gün savaş sonrası kadar cephane toplanıyorsa, o ülkede hiçbir şeye şaşmamak gerek. Halil Jezzine tüm heybetiyle yolun karşı tarafına yürüdü ve direksiyona geçti. Malko yanına oturdu. İki goril de arkaya geçmişti. Adamların kabarık ceplerine bakılırsa içindikileri tahmin etmek zor değildi. Arabanın camları siyah olduğundan dışarıdan içerisi gözükmüyordu.

Yine de Halil Jezzine bir dürbünlü tüfeğe hedef olmaktan kurtulamazdı. Lübnanlı arabayı yavaş sürüyordu. Malko'ya döndü.

— Bu şartlar altında yaşayamam, dedi Jezzine. Kalbim dayanmaz. Dışarı çıkamıyorum, Kulüp'e gidemi-

yorum, hatta yolda yürümekten bile çekinir oldum. Kalabalığın arasında öldürüleceğimden korkuyorum.

Halil'in elleri titremeye başlamıştı. Malko bu acıklı hikâyeden sıkılmıştı.

— Beni Fonisiya'ya bırakabilir misiniz? diye sordu.

— Elbette, dedi Jezzine. Yarın bize yemeğe gelir misiniz? Muna da bizimle olacak

Rolls-Royce, Biblos'un önünden geçti ve Fonisiya'nın olduğu caddeye döndü. Az ileride kırk katlı "Holiday Inn" vardı. Tüm doğu kentlerinde olduğu gibi, Beyrut'ta da eski ve yeni binalar yan yana sıralanmıştı. Fonisiya'nın tam karşısında iki katlı bir garaj vardı.

Malko, Halil Jezzine'den izin isteyip arabadan indi. Lobiye açılan merdiveni çıktı.

**

Telefon çaldı. Malko, düşün altından fırlayıp telefonu açtı. Arayan Jerry Cooper olmalıydı. Herhalde yeni haberler verecekti.

— Prens Malko? dedi çekingen bir ses.

— Benim.

Kısa bir sessizlik oldu.

— Ben Huri. Bay Jezzine size Beyrut'u gezdirmemi istedi.

Lübnanlı yaşamasını bilen bir adamdı.

— Neredesiniz? diye sordu Malko.

— Lobideyim. Yukarı gelmemi ister misiniz?

Halil Jezzine oldukça iyi bir ev sahibiydi. Malko, kızın yüzünü hatırlamaya çalıştı. Mireille'in çalıştığı yeri görmek istiyordu. Huri ile meşgul olursa zaman kaybedebilirdi.

— Ben geliyorum, dedi Malko. Biraz yorgunum.

Huri kısık bir kahkaha attı.

— Bu çok kötü.

Bu konuşmalara aracı olan telefon herhalde ebonit olduğu için kızarmıyordu.

V. BÖLÜM

— Bayan Mireille tatile çıktı.

Beverley'in kapıcısı Malko'nun üzgün halini görünce alaycı bir havaya büründü. Anlaşılan sevimli Mireille pek iyi tanınmıyordu... Niçin Gazino'daki dansözlüğü bırakmıştı?

— Bir mesaj bırakmak ister misiniz? dedi kapıcı.

— Kapısının altından atacağım, dedi Malko.

Malko, Huri ile birlikte asansöre bindi. Daha sonra sekizinci katın düğmesine bastı.

Beverley, Fonisiya'ya çok yakındı. Her ikisi de İbni Sina Sokağı'ndaydı.

Huri omuzlarını silkti.

— Bu kızlar eğlenceyi daha çok seviyorlar. Herhalde şimdi ya bir Kuveytli veya bir Suudi Arabistanlı ile beraberdir.

Huri, Fransızın bulunamamasına çok sevinmiş, Malko da onun bu davranışına şaşırılmıştı. Huri, Saba Kraliçesi kadar güzeldi. Bacakları Eyfel Kulesi gibi uzundu. Sarı lame bir elbise giymişti. Patronu istemese de Malko ile beraber olmayı isteyen bir tavrı vardı.

Malko onu odasına davet etmediği için üzölmüşe benziyordu. Yürürken Malko kıza sordu:

— "Huri"nin anlamı ne?

Kız göz ucuyla ona bakarak cevap verdi:

— Yakıcı alev...

Malko, Huri'nin ısrarlı bakışları altında kartını 803 numaralı kapının altından attı.

Asansörün kapısı kapandıktan sonra kız sordu:

— Bu akşamki işinizi bitirdiniz mi?

Malko gülümsedi:

— Sanırım. Fakat hiç belli olmaz.

Lübnanlı yanına sokuldu.

— Her zaman iş düşünmemek gerekir, dedi.

Birdenbire kız diz çöktü. Elleri Malko'nun belindeydi. Kızın bu hızlı davranışı karşısında şaşırان Malko, kızın ahiden fermuarını açtığını farkettil. Üzerini ararken yaptığı hareketleri tekrarlıyordu. Birkaç saniye sonra ellerinin yerini dudakları aldı. Asansör yavaş yavaş aşağıya iniyordu...

Huri, bir körün altıncı hissine sahipmişçesine elini arkaya doğru uzattı ve "dur" düğmesine bastı.

Asansör yavaşça durdu. Malko da bu işten zevk almaya başlamıştı. Lübnanlı okşamaya devam ediyordu. Bir ara uzun tırnakları Malko'nun canını acıttı.

Asansör aniden aşağıya inmeye başladı. Malko kendine geldi. Aşağıda o şekilde görülürlerse bir skandal olabilirdi. Kızı kendinden uzaklaştırmaya çalıştı. Aniden onun KGB'den olabileceği aklına geldi. Ruslar sık sık "leylek" adını verdikleri bu tip kızları kullanırlardı.

Fakat, Huri bırakmak şöyle dursun daha da hızlanmıştı. Malko üzerinde on tane dudak ve on tane de dilin dolaştığını hisseder gibi oldu. Asansör hızla iniyordu. Yedinci, altıncı, beşinci. Huri büyük bir zevkle devam ediyordu.

Asansör, hafif titreşimlerle giriş katında durdu.

Huri, bir kobra yılanının çabukluğuyla asansörün kapı düğmesine bastı. Malko, üstünü başını düzeltinceye kadar da basılı tuttu. Daha sonra parmağını çekti ve

kapı açıldı, ikisi de nefes nefese çıktılar.

Asansörün önünde iriyarı bir Lübnanlı ile yanında Noel ağacı gibi süslenmiş bir kadın bekliyordu. Huri onlara gülümseyerek selam verdi. Yaptığı işi herkese ilan etmek ister gibi bir hali vardı. Kat hizmetçisi muzip bakışlarla Malko ve Huri'yi süzdü. Asansörde bu kadar uzun müddet başka ne yapılabilirdi ki?

Caddeye çıktıklarında Huri, Malko'nun koluna girdi ve kuşkulu bir ifadeyle:

— Hoşunuza gitti mi? diye sordu.

Malko eğildi ve kızı öptü. Bu ateşli kadın Halil Jezzine'nin işlerini bir hayli kolaylaştırıyor olmalıydı. Malko, şimdye kadar sekizinci kattan aşağıya böylesine zevk alarak inmemişti.

— Nereye gidiyoruz? dedi Huri.

— Kulüp'e.

Kız güldü.

— önemli yerleri şimdiden öğrenmişsiniz...

*

**

Huri haklıydı: Kulüp, Beyrut'un en önemli eğlence yerlerinden biriydi. Kulüp'ün bir kapısı da striptiz yapılan barların bulunduğu Fenisi Sokağı'na açılıyordu. Eğlence merkezinin tamamı yüz metre karelik bir alanı kaplıyordu. Fakat, içerisi 1900'lü yılların dekorasyonu ile insanı sıkıyordu. Dans pisti oldukça küçüktü ve yarısı da kontrbas tarafından işgal edilmişti. Restoran, oyun salonu ile bitişik olduğu için oldukça lüks döşenmişti. Malko ve Huri, dans pistinin yanındaki bir masaya oturdular. Daha sonra içerisi kalabalıklaşmaya başladı.

Stolichnaia votka Malko'nun hoşuna gitti, içerinin havasına yavaş yavaş ısınıyordu. Malko kısık bir sesle sordu.

— Halil Jezzine'nin yanında çalışmak hoşunuza gidiyor mu?

Lübnanlı güldü.

— Pek sıkıcı değil. Kibar bir adam.

— Sevgiliniz mi?

Malko bu kadar açık sorduğu için utandı, fakat kız hemen cevap verdi.

— Tam değil. Eşine aşık bir adam.

— Buna degecek bir kadın mı?

— Adi bir kadın, dedi Huri. Çok adi. Halil'i üzüyor. Büroya yüzü asık olarak geldiği zamanlar mutlaka kavga etmiş oluyorlar. Buna rağmen adam yine de onu hediyelere, mücevherlere boğuyor. Halil iş hayatında çok katı olmasına rağmen ona karşı ağzım bile açamıyor... Bir keresinde alışveriş yapması için karısını Paris'e bile yolladı. Kadın yirmi bin liralık elbiseyle dönmüştü...

— Karısı sizi kıskanmıyor mu? diye sordu Malko.

Huri derin bir nefes aldı.

— Benden nefret ediyor. Halil bir keresinde benim yüzümden onu kızdırmıştı. Karısına panter kürkünden otuz bin liraya bir manto almıştı. Bir gün eve gittiğinde karısını bir Arapla sevişirken yakaladı. Halil bu olaya o kadar kızdı ki, mantoyu alıp bana verdi... Ve karısı da bu işi öğrendi...

Malko bardağının dibinde biraz votka bıraktı. Huri Pepsi-Cola içiyordu. Kulüp yavaş yavaş doldu. Kız bacaklarını Malko'nunkilere değırdi. Halinden memnun bir kadın görebilmek oldukça zordu. Huri, insanın zihnini ve düşüncesini rahatlatmak için saunadan daha etkiliydi. Üstelik daha da zevkli...

Pistte birkaç kişi dans ediyordu. Malko'nun gözü uzun boylu bir kıza takıldı. Araplar için oldukça tahrik edici bir elbise giyen bir yabancıydı: siyah bir şapka siyah gözlükler, uzun bir gömlek, ve dar bir pantolon giymişti. Hippi kılığında genç bir Lübnanlıyla dans ediyordu.

Malko bacaklarının çimdiklendiğini hissetti. Huri

kulağına fısıldayarak:

— Kızı beğendiniz mi? diye sordu.

— Dikkatimi çekti, dedi Malko.

— Ne yazık ki, o bir sevicisi, dedi Huri. Gelin dans edelim.

Malko'yu piste çekti ve sarıldı.

— Buraya geldiğiniz için memnun musunuz? diye fısıldadı Huri.

Malko gülümsedi.

— Doğu misafirperverliğinin böyle olabileceğini hiç tahmin etmemiştim.

— Bu eski bir Fenike geleneğidir. Eskiden, yirmi asır önce, Fenikeli kadınlar kendilerini, Tir Bahçeleri'nde yabancılara armağan ederlerdi. Ve uzak denizlerden dönen Fenikeli kaptanlar eşlerine yabancılara mutlu edip edemediklerini sorarlardı...

Malko, o kaptanların böyle bir soruyu sormaktaki çıkarlarının ne olduğunu hiçbir zaman anlayamayacaktı.

Müzik bittiğinde Huri eliyle sarışın, atletik yapılı bir genci gösterdi.

— Harold, Mireille'in nerede olduğunu bilebilir. O tip kızların hepsini tanır.

Malko'yu bara götürdü ve Harold ile tanıştırdı. Genç adam çok iyi Fransızca konuşuyordu. Otuz yaşlarında yabancı pehlivanları andıran bir havası vardı. Bir sürü garip aksesuar takmıştı.

— Adel ile çıkan sarışın kızın nerede olduğunu biliyor musun? Galiba adı Mireille idi, dedi Huri.

Harold, düşünceli bir havaya büründü.

— Mireille! Evet, tabii. Prens Rıza ile birlikte gitti. Buraya her zaman blucinle gelen prens. Kuveyt'te bir hafta kalacaklar. (Malko'ya döndü.) İsterseniz döndüğünde sizinle tanıştırayım. Beyrut'ta yapılabilecek en iyi iş bu. Üstelik kız çok cana yakın.

Huri saçlarını iki yana salladı ve:

— Sana ihtiyacı yok, dedi.

Malko'yu sinirli adımlarla masalarına doğru çekti.

— Kim bu muhabbet tellalı? diye sordu Malko.

Kız omuzlarını silkti.

— Oh, kötü birisi değil. Herkese sinema prodüktörü olduğunu söylüyor, fakat ona inanmıyorum. Sık sık Hollanda'ya gider ve hoşlandığı güzel kadınlarla yatar. Fakat İngiliz diplomatik pasaportu taşıyor.

Malko kaşlarını kaldırdı.

— Diplomatik pasaport mu? Niçin?

— Babası diplomatmış.

Lübnan'da diplomatik pasaport herhalde babadan oğula geçiyordu, fakat vize sorununu nasıl çözebiliyorlardı. Mireille'in yerini öğrendikten sonra Malko rahat rahat düşünmeye başladı. Beyrut gerçekten tuhaf bir yerdi. Birden gözü Jerry Cooper'a takıldı. CIA'nın temsilcisi bara gelmişti. Malko'ya gülümseyerek el salladı. Malko, Huri'yi yalnız bırakarak Cooper'ın yanına gitti.

Malko bara oturur oturmaz Amerikalı:

— Evet? diye sordu.

— Mucize yaratamam, dedi Malko. Bu katili siz bulamadıysanız, ben birkaç saatte hiç bulamam. Şimdilik fazla bir şey bilmiyorum, sadece bilgi topluyorum.

Amerikalı başını salladı.

— Fazla zaman kaybetmeyin.

— Halil Jezzine korkudan çıldırmak üzere, dedi Malko. Birtakım şeyler araştırıyorum, umarım bir sonuç alırım. Fakat Chris Jones ve Milton Brabeck'in yardımına ihtiyacım var. Yoksa Halil Jezzine'yi çok çabuk ortadan kaldırırlar...

— Bu iyi bir fikir, dedi Jerry Cooper. İkisinin de adını duymuştum.

— Buluşmalarınızda biraz tedbirsizlik etmiyor musunuz? dedi Malko. Artık göğsümde "gizli ajan" levhasıyla dolaşabilirim. Herkes konuştuğumuzu gördü.

Jerry Cooper gülmeye başladı.

— Beyrut'ta herkes her şeyi bilir... Arkamızdaki üç adamı görüyor musunuz? İsrail'in el koyduğu, Mısır'a ait olan Rus tanklarını Cezayir'e satmak üzereler...

Amerikalı bara yeni gelen bir müşteriyi selamlamak için sustu. Yeni gelen adam kendisi gibi iriyarı, basık burunlu ve kel kafalı birisiydi. Adam bir tabureye oturdu ve yanındaki kızla ilgilenmeye başladı.

— Bu Eli, dedi Jerry Cooper kısık bir sesle. Sağda, solda dolaşır, kulakları da keskindir, her şeyi bilir. Fakat çok konuşmaz. Zaten Lübnanlılar bizim işlerimize karışmak istemiyorlar. Nazik adamlar.

Eli bir ara Jerry Cooper'a gülümsedikten sonra tekrar erotik hayallerine döndü.

Kulüp dans eden veya yemek yiyen adamlarla doluydu. Etrafta oldukça çok genç ve güzel kadın vardı. Malko,,Huri'ninyanına döndü.www.cizgiliforum.com

Genç kadın Malko'ya yaklaşarak:

— İstersen eve dönelim, dedi.

*

**

Harry Erivan, Moskova Narodni Bankası'nın girişine bakıyordu. Riad el Sohl Meydanı bomboştu. Arabasından indi ve bankanın yanındaki küçük kapıdan içeriye girdi. Önceden kararlaştırdıkları gibi kapı kilitli değildi. Ermeni kapıyı kapattı. Tamamen karanlık bir yere girmişti.

Boğuk bir ses:

— Harry? diye sordu.

— Başka kimi bekliyordunuz? dedi Harry.

Bu geç saatteki randevuyu beğenmemişti Harry. KGB'nin adamıyla genellikle erken saatlerde buluşuyordu. Bankanın çalışma saatlerindeki görüşmeler daha emniyetliydi.

Lamba yandı ve Harry, Yarbay Davudyan'ı karşısında buldu. Davudyan elindeki otomatik Toka-

rev'i kılıfına yerleştirdi.

— Takip edilmediniz ya?

Harry omuzlarını silkti.

— Sanmıyorum. Niçin beni bu saatte çağıldınız? Bu çok tehlikeli.

Rus yağmurluğunun cebinden bir paket çıkardı ve Harry'ye uzattı.

— Size göre acil bir işim var, dedi. Fonisiya Oteli'ne gidin. Altıncı kata çıkıp, 609 numaralı odanın kapısına elinizdekini bırakın. Kimsenin sizi görmemesine dikkat edin.

Harry şaşırmişti.

— Bu bir şaka mı?

— Şaka yapacak vaktim yok, dedi adam. Bir düşman ajanının gözünü korkutmak gerekiyor. Akla en uygun yol bu paketi odasına bırakmak...

— Ya atarsa?

Rus gülümsedi.

— Kesinlikle atmaz, Harry. Kesinlikle.

*

**

Huri, Malko ile birlikte Fonisiya'nın altıncı katına çıktı. Kızın kabindeki davranışlarına bakılırsa, Malko'nun gecesi sadece yürüyüşle biteceğe benzemiyordu.

— Bu nedir?

Huri kapının kolunda asılı duran, sigara paketi büyüklüğündeki beyaz paketi görünce şaşırıldı. Malko'nun bakmasına bile fırsat bırakmadan paketi aldı.

— Açabilir miyim?

Yine, Malko'nun cevap vermesini beklemeden paketin iplerini çözdü. Sarı renkli küçük bir dikdörtgenler prizması karanlıkta parladı. Malko'nun kalp atışları hızlanmıştı.

Halil Jezzine'dekinin aynısıydı: altından bir tabut. KGB onu yıldırım için hiç zaman kaybetmemiştir.

— Bu altın, dedi Huri.

Kızın gözleri parlıyordu. Malko paket kâğıdına baktı. Üzerinde hiçbir yazı yoktu. Daha sonra tabutu aldı ve inceledi. Lübnanlıda gördüğünün tıpa tıpa aynısıydı. Titizlikle yapıldığı belliydi.

— Bunun anlamı ne? diye sordu Huri.

— Aynısını Halil Jezzine'ye de gönderdiler, dedi Malko. Bu, benim hayatımın da tehlikede olduğunu belirtiyor.

Kız kaşlarını kaldırdı.

— Sizi öldürecekler mi?

Malko bu masum ifadenin karşısında gülümsedi.

— Belki deneyebilirler. Korkuyor musunuz?

Kız başını salladı.

— Hayır. Sizinle sevişmek istiyorum. Şimdilik tek düşüncem bu.

Malko kapıyı açtı ve ışıkları yaktı. Oda boştu. Huri radyoyu açarken Malko valizinden özel tabancasını çıkardı ve yatağının başucuna koydu.

Huri bir çığlık attıktan sonra, tabancayı aldı ve eliyle tarttı.

— Ne kadar ince!

Malko o silahın bir smokinle bile taşınabileceğini söylemek istedi, fakat kız artık tabancayla ilgilenmiyordu. Malko tabutu silahın yanına bıraktı ve Huri'nin yanına uzandı.

Kız kendini Malko'nun kollarına bıraktı. Bu arada Malko'nun eli çoktan fermuarına gitmişti bile. Lame elbisesi bir anda yeri boyladı. Kızın üzerinde sadece küçücük bir külotla dantel bir sutyen vardı.

Huri'nin göğsü boyuna göre biraz iriydi, fakat bacakları harikaydı.

— Beğendiniz mi bayım?

Cevabı beklemeden Malko'nun üzerine atıldı. Malko üzerinde bir parfüm şişesinin yuvarlandığını hissetti. Aniden gözleri tabuta takıldı ve kafasında bir şimşek çaktı.

Korkudan buz gibi kesilen Malko, Huri'den ayrıldı ve loş ışıktaki parlayan altını eline aldı. Onunla oynaşacağını zanneden Huri, Malko'yu omuzlarından geri çekti. Malko'nun direnişi karşısında kız bir çığlık attı.

— Dikkat! diye bağırdı Malko.

Avucunun içindeki altın tabutu tüm gücüyle pencereye doğru fırlatmasıyla sırtüstü yatağa düşmesi bir oldu.

Her şey çok çabuk olmuştu. Tabut saniyenin onda biri kadar bir zamanda camı kırdıktan sonra müthiş bir patlamayla sarı alevler çıkardı.

Odayı duman kaplamıştı. Malko yatağın üzerinde, Huri'yi kendine doğru çekmiş yatıyordu. Her şey bir rüya gibi geldi ona. Daha sonra ikisi de yatağın yanına yuvarlandılar.

Huri kuvvetli bir çığlık attı.

Malko ayağa kalktı ve telefonu aradı. Alet alevlerden dolayı erimişti. Huri ayağa kalktı, sendeliyordu. Patlamanın etkisiyle sıçrayan cam parçaları göğsüne saplanmıştı ve kanıyordu. Kızın dudakları titriyordu. Alnından akan kanı sildi. Oda savaş meydanını andırıyordu. Neyseki, bomba balkonda patlamıştı.

Dışardaki serin hava yavaş yavaş içeriye doluyordu. Fakat perdeler tutuşmuştu. "Tabut" başuçlarında patlasaydı her ikisi de çoktan ölmüş olacaktı.

— Neydi bu? dedi Huri.

Malko'nun kulakları henüz açılmamıştı, kızın titreyen dudak hareketlerinden soruyu anladı.

— Bir bombaydı, dedi. Halil Jezzine'dekinden biraz hafif geldi bana. Bu yüzden kuşkulandım.

Olağanüstü hafızası sayesinde hayatı kurtulmuştu. Koridorda birtakım sesler işitildi ve sonunda kapı vurulmaya başladı. Huri üstünü başını düşünmeden kapıyı açtı.

Oda hizmetçisi karşısında çırılçıplak duran genç

kadına bakıyordu. Huri bir çığlık attı ve banyoya koştu.

Fonisiya'da kalanların hepsi altıncı kata dolmuştu. Malko.Huri'nin yanına gitti.

— İsraililerin marifeti! dedi bir kadın.

İki işçi ellerindeki cihazla perdeleri söndürdüler. Malko, sokaktan gelen polis sirenini işitti. Bir buzlu votkaya tüm servetini verebilirdi.

"Altın tabut" çok titizce hazırlanmış olmalıydı.

Polisler ellerinde otomatik silahlarla odadan içeri girdiler.

— Bu odada siz mi kalıyorsunuz? diye biri İngilizce sordu.

— Evet, dedi Malko.

İşler kızışıyordu. Fakat en azından ölmüş olmaktan daha iyiydi.

*

**

Yüzbaşı, karakolun önünde duran Rolls-Royce'a kadar Malko ve Halil Jezzine'ye eşlik etti.

Adam nezaketten ne yapacağını şaşırıldı. Malko Lübnan güvenlik kuvvetlerine bakıyordu. Jezzine yanında olmasaydı çoktan hücreyi boylamıştı. Çünkü Lübnanlılar ona kendi silahıyla yaralanan bir İsrail casusu gözüyle bakıyorlardı. Küçük tabanca işleri daha da karıştırmıştı. Silahın Malko'ya geri verilmesi için Halil Jezzine tüm ağırlığını koymuştu.

Neyseki, Lübnanlı gece yarısı yatağından kalkıp Malko'nun yardımına koşmuştu. Malko geceyi Fonisiya'nın bir başka odasında, Huri'siz geçirmişti. Göğsündeki yaralar yüzünden Huri'yi hastaneye götürmüşlerdi. Malko ise sabahın sekizinde polis merkezinde olmak zorundaydı. Halil Jezzine sorgulama sırasında yanına gelmiş hızlandırılmış formalitelerden sonra, Malko Lübnanlının ödediği on bin lira kefaletle serbest bırakılmıştı.

Fakat, polis o patlayan tabutla bir hayli ilgilenmişti.

Otel odasının duvarlarına küçük altın parçacıkları saplanmıştı. Adının açıklanmasını istemeyen Amerikan Elçiliği'nden bir görevli, Fonisiya'daki zararları ödeme-yi kabul etmişti.

— Hiç zaman kaybetmediler, dedi Malko Rolls-Royce'a binerken.

Arabanın içi Malko'ya çok lüks gelmişti. Deri kokusunu içine çekti.

Halil Jezzine titrek sesiyle:

— Niçin korktuğumu şimdi daha iyi anlarsınız, dedi. Hiçbir şeyden çekinmiyorlar. Güvenlikte olabileceğim tek yer Çin. Fakat orada yaşamak istemiyorum. Son gittiğimde Kanton'da beş hafta kaldım. Çıldırarak üzereydim. Muna'ya vize bile vermiyorlar. Her gün ona telefon etmek zorunda kaldım, yoksa bana çok kızar.

Malko olayları değerlendirmeye çalışıyordu. Amerikalıların, Halil Jezzine'nin ve Huri'nin dışında onun Beyrut'a geliş nedenini bilen bir tek kimse yoktu. Buna rağmen KGB onu yine teşhis etmişti...

— Muna olmadığından emin misiniz? dedi Malko.

Lübnanlı sinirli bir ses tonuyla:

— Muna! imkânsız. Beni seviyor, dedi.

Malko kocalarını seven fakat onlara ihanet eden kadınların Kolorado Eyaletini doldurabileceğini düşündü. Fakat Lübnanlıya söylemedi.

— Muna ile tanışacaksınız, dedi Halil. Ben öğle yemeğini düşünmüştüm, fakat o sizi çaya bekliyor. Ben de geleceğim.

Malko iyice koltuğa gömüldü. Rolls-Royce hızla şehir merkezine doğru gidiyordu. Muna acaba nasıl birisiydi?

VI. BÖLÜM

Muna Jezzine aynanın önünden çekildi. Kendinden oldukça emindi. Sanki hiçbir erkek eli değmemişçesine masum bir ifadesi vardı.

Beyrut'taki kendini bilmezler, Muna'nın Umman Emirliği'nden Lübnan'a kadar her önemli erkeği denediğini söylüyorlardı. Muna onlara kulak asmıyordu. Yeniden aynanın önüne geldi ve dikkatle yüzünü inceledi. Son zamanlarda gözlerinin altında, oldukça belirgin çizgiler vardı. Bunları gördükçe kendisine kur yapanları düşünüyordu.

Gelip geçici aşıklarını pek kafasına takmıyordu. Fakat alkolün ve uykusuz gecelerin kendisini yıpratmış olduğunu biliyordu. Güzel olmamasına rağmen oldukça havalı bir kadındı. Sivri ve kemerli bir burnu vardı. Boyu bir altmıştı ve gözleri siyahtı.

Fakat içindeki ateşin etkisiyle yaşamayı çok seviyordu ve sürekli yeni maceralar arıyordu. Halil Jezzine ile evlendiğinde, oldukça çirkin bir kadındı. İlk önce, kocasının da ısrarıyla, birtakım işkencelerden geçerek güzelleşti. Sonra da yeni hayatından yavaş yavaş zevk almaya başladı. Lübnanlı adam, kendi hayatı ile oynayan bir cadı yarattığını bir hayli geç anladı.

Telefon çaldı. Muna yatağına yüzüstü uzandı ve açtı. Sesi Halil ile kavga ettiği zamanların dışında genellikle yumuşaktı.

— Muna?

Arayan kocasıydı.

— Sen misin sevgilim? dedi Muna. Niçin beni bu kadar erken uyandırıyor sun?

— Saat on bir. Sana bahsettiğim dostum öğleden sonra seni ziyarete gelecek.

— Yakışıklı mı?

— Serssem.

Halil telefonu kapatmıştı. Muna esnedi, önceleri, kocasıyla yatmak onu tahrik ediyordu, fakat son zamanlarda bu iş Muna için epilasyon yaptırmak gibi bir şey oldu. Fakat Halil ona çok para veriyordu. Üstelik kendisi de lüksü ve mücevherleri çok seviyordu. Halil'den aldığı parayla, Kuveytlilerin verdiği çeklere nazaran, iki misli fazla alışveriş yapabiliirdi. Zaten, Araplar da onun gibi bir kadına daha çok para vermezdi.

Muna'nın çılgınca fikirleri vardı. Bu yüzden bir keresinde çok korkmuştu: Kuveytli bir prens kendisiyle işi bittikten sonra genç kadını uşaklarına göndermişti ve Muna onlar için de çılgınca dans etmek zorunda kalmıştı.

Genç kadın, boynundaki safir taşını seyrediyordu. Evlilik yıldönümlerinde Halil hediye etmişti. Üç yüz bin dolar değerinde, elli üç kıratlıktı. Tenine değen o taş, Muna'ya bir erkeğin okşamasını hatırlatıyordu. Kadın tüm mücevherlerini avucunun içine almaya çalıştı. Tek düşüncesi Kulüp'e çırılçıplak gidebilmektir. Üzerinde sadece safiri olmalıydı. Yine de, Halil ona bir fahişeye benzediğini söylerdi.

Petrol krallarından gelen o cazip çeklerin tek nedeni, vücudunun henüz cazibesini kaybetmemiş olmasıydı. O dindar görünen olağanüstü zengin adamlarla birlikte olmak Muna'ya çok şey öğretmişti. Bu petrolcüler Muna'nın vücuduna viski döküp yalayabilmek için birbirlerine karşı "cihad"a bile girişebilirlerdi.

Muna dünyaya hakim olan iki süper gücün -din ve seks- yavaş yavaş bire inmeye başladığını düşünüyordu: seks.

Kısa saçlarını salladıktan sonra, aynadaki halini seyretmeye başladı. Aslında aynaya ihtiyacı yoktu. Odasının duvarları değişik pozisyonlardaki fotoğraflarıyla doluydu.

Muna ayağa kalktı ve odadan dışarı çıktı. Yeni dairesi harikuladeydi, içi mermer kaplı yedi yüz metre kare genişliğinde bir daireydi. Halil mermerin soğukluğunu gizlemek için her tarafı değerli halılarla kaplatmıştı. Genç kadın kıvrak hareketlerle merdiveni indi ve alt kata geçti. O katta geniş bir balkon vardı, fakat hava soğuk olduğu için orada oturamıyordu.

Sudanlı hizmetçisi Saadi elinde bir fincan kahveyle onu bekliyordu. Saadi, hanımının önünde saygıyla eğildi. Muna sıcak kahveyi içtikten sonra kendine geldi. Önceki akşam gelen sevgilisi oldukça hızlı birisiydi. Merdivenlerde sevişmeye başlamışlardı. Neyseki, Halil Kulüp'ten sabahın dördünden önce dönmezdi. Muna, Halil'in kendisine tanıştırdığı adamlara daha sonra niçin kızdığını bir türlü anlayamıyordu. Birden Muna'nın aklına hamile olabileceği geldi. O takdirde, Halil de dahil olmak üzere en azından bir düzine baba adayının ismini sıralayabilirdi.

Kendi kendine dans ediyordu. Müziksiz yaşayamayacağını düşündü. Oryantal bir parça çalıyordu. Saadi, hayranlıkla olduğu yerde dans eden kadını seyrediyordu.

— Haydi mutfağına git. öyle aptal aptal bana bakma, dedi Muna.

Hizmetçi hemen kayboldu. Muna yalnız kalınca kanepeye oturdu. Birkaç gecedir sabahlara kadar hiç uyuyamıyordu. Onu Bahreyn'e davet etmişlerdi. Oraya gitmeyi gerçekten istiyordu.

Birdenbire oturma odası ona çok büyük geldi.

Moralini düzeltmek için gidip perdeleri açtı. Birkaç kraliçe ve Jacqueline Kennedy'nin dışında hiç kimsenin elbisesi Muna'nınki kadar fazla değildi. Gardırobunun uzunluğu yirmi metreydi. Halil'in davetlisi için yeşil bir pantolon ve siyah şeffaf bir bluz seçmişti.

Telefon çaldı. Muna önce tereddüt etti. Fakat sonra açtı.

— Muna?

Tatlı sert bir ses kadını kendine getirdi. Damarlarındaki kanın birden hızlandığını hissetti. Zayıf tabiatlı olduğunu biliyordu.

— Evet, dedi Muna. Seninle konuşacak vaktim yok, geç kalktım.

— Seninle bugün konuşmam gerek, dedi kadın.

Muna Arapça küfür etti.

— Vaktim yok. İnatçı. Masaj yapmaya yarın gel.

— Hayır, bugün. Sana iyi gelecek.

Karşıdaki kadın Muna'dan önce kapattı. Zaten Muna da itiraz edemeyeceğini biliyordu. Duş almak için yukarı çıktı. Temiz olmayı seviyordu. Ayrıca Katia'nın elleri tüm maharetiyle, onun yorgunluğunu alacaktı. Katia'nın ziyaretleri yüzünden Muna evinde bir kültürfizik odası yaptırmıştı.

*

**

Katia yağmurluğunu çıkarttı. Üzerinde siyah çizmelerine kadar inen beyaz bir hemşire önlüğü vardı. Muna kadına sarıldı.

— Geç kaldın, dedi Muna. Birisini bekliyorum.

Katia omuzlarını silkti.

— Yarım saat sonra işimiz biter. Seni görmem gerekiyordu. Çıkalım mı?

Muna ile birlikte üst kata çıkıyorlardı. Muna:

— Saadi! diye seslendi.

Sudanlı kız hemen mutfaktan fırladı.

— Bir bey gelecek, dedi Muna. Ben yukarıda

olursam içeri al ve içki ikram et.

*

**

Başı öne eğik bir vaziyette Saadi.Malko'yu içeri aldı. Otuz saniye sonra da elinde bir fincan kahveyle geri geldi. Malko sabırsızlanmaya başlamıştı. Daire sessiz ve sakindi. Kahveyi ikram ettikten sonra Sudanlı mutfağa geri döndü.

*

**

Malko beş dakikadır yalnız oturuyordu. Birdenbire bir inleme işitti. Ses yukarıdan geliyor ve gittikçe artıyordu. Arasına acı dolu bağırışmalar duyuluyordu. Aldığı terbiye ve mesleği arasında bir müddet tereddüt ettikten sonra Malko, mesleğinin sesine kulak vererek ve de ev sahibesinin hoşgörüsüne sığınarak yukarı çıktı.

Üst katın holündeydi. inlemeler sağ taraftan geliyordu. Neyseki, kalın halı Malko'nun ayak seslerini gizliyordu. Malko birden açık bir kapı farkettil. Odada olup bitenleri görebilmek için biraz daha ilerledi, içerden gelen bir inlemeyle olduğu yerde kaldı. Milim milim ilerleyerek kapıya iyice yaklaştı.

önce masaj masasında yatan bir kadının yüzünü gördü. Gözleri kapalı, dudaklarını ısırıyordu. Biraz daha ilerledikten sonra beyaz önlüklü kadının sırtını farkettil.

Bu kadarını gördükten sonra geri dönmeliydi. Malko yaptığından dolayı utanmıştı. Fakat altıncı hissini sesini dinleyerek biraz daha ilerledi. Artık geri dönmeyi düşünmüyordu.

Beyaz önlüklü kadının yüzü kısa ve esmer saçlı olanın çıplak bacaklarına gömülmüştü. Bu Kulüp'te dans ederken gördüğü siyah şapkalı kızdı. Huri'nin sevici dediği kız. Gözüksüz oldukça çekiciydi. Dudakları masadakinin vücudunda geziniyordu. Beyaz önlüklü kadın ötekine sıkıca sarıldı, bu arada masadaki

tam bir yarımaya durumundaydı ve inliyordu. Masada yatanın eli bir ara "masözün" eline rehberlik etmeye başladı. Masözün tırnaklarında yeşil oje, boynunda ilginç bir mücevher vardı. Üzerinde gezinen dudakların etkisiyle masada yatan kadının ağzı gittikçe açılıyordu. Bir müddet böylece devam ettiler. Birden masada yatan kadın Arapça bir şeyler söylemeye başladı. Malko konuşulanları anlamadı. Daha sonra iki kadın birbirine sarıldılar.

Kısa saçlı esmer kadın titrek elleriyle ötekinin beyaz önlüğünü açmaya çalıştı. Malko zayıf, fakat adaleli bir vücut gördü. Sıra masada yatan kadına gelmişti. Yavaş yavaş okşamaya başladı. Fakat masöz onun ellerini tuttu ve önünü kapattı. Kısa saçlı kadın kuşkulu bir sesle:

— Artık beni sevmiyor musun? diye sordu.

Gerçekten küçük bir kız sesi gibiydi. Malko oldukça heyecanlandı. Bu iki kadın arasındaki sevişme sahnesi oldukça ilginçti. Birdenbire Halil Jezzine'nin bu "masaj" işinden haberi olup olmadığını düşündü. Çünkü kısa saçlı esmer kadın Muna'dan başkası olamazdı.

— Tabii ki, seni seviyorum, dedi beyaz önlüklü kadın. Fakat beni bekleyen başka bir müşterim daha var...

Muna kadının beyaz önlüğüne asılarak:

— Gitme.... dedi.

Beyaz önlüklü gülümseyerek:

— Delisin! Yarın geleyim mi? diye sordu.

— Evet. Saat beşte. Biraz fazla kalabilir misin?

Malko herkesin kişisel zaafı olabileceğini düşündü. Masajcı kız gülümseyerek:

— Söz, dedi.

Kız beyaz önlüğünün açık kalan düğmelerini ilikledi. Malko merdivenlere doğru hızla ilerledi. Muna'yı şimdi görmek istemiyordu. Mutfağın kapısını tıklattı. Saadi

kapıyı açtı.

— Çok üzgünüm. Hanımefendiyi bekleyecek vaktim yok. Onu sonra telefonla ararım.

Malko hızla kapıya doğru yürüdü. Muna bir hayli karışık bir kadındı...

*

**

Halil Jezzine koltuğuna gömülmüştü. Sanki olup bitenler Malko'nun hatasıymış gibi kızgın gözlerle ona bakıyordu.

— Bu imkânsız, dedi. Muna böyle bir şeye karışmış olamaz...

Sözlerini tasdik etmek istercesine hızla başını iki yana sallıyordu.

— Ben geldikten sonra Çinlilerle anlaşmayı imzalayacağınızı Muna'ya söylemeniz ve daha sonra beni öldürmek istemeleri garip bir tesadüf, dedi Malko.

— Bu sadece bir raslantı, dedi Lübnanlı.

Malko cevap vermedi. Mesleğinde tesadüflere yer vermediği için hâlâ hayattaydı. Fakat Lübnanlı işadaminin kafasını daha fazla karıştırmaya hiç gerek yoktu. Çünkü konuşulan her şeyi gidip karısına anlatabilecek bir adamdı.

— Belki bir tesadüftür, dedi Malko. Fakat bu düşüncelerimden Muna'ya bahsetmemenizi istiyorum.

— Elbette, dedi Halil Jezzine. Umarım gerçek suçluyu bulursunuz.

Malko ayağa kalkarak:

— Umarım, dedi.

*

**

Harold'un kalın sesi telefonu titretiyordu.

— Aradığınız küçük kuşu buldum, dedi. Yarın bir işiniz yoksa birlikte yemek yiyebiliriz.

— Memnuniyetle, dedi Malko.

Malko esrarengiz Fransızla konuştuktan sonra biraz

rahatlayabilecekti. Çünkü Adel'in cinayetini gören tek kişi oydu.

— Saat birde Cafe de Paris'de buluşalım, dedi Harold. Hamrah'da. Kolay bulursunuz.

Hamrah Caddesi Beyrut'un en büyük ve en önemli caddelerinden biridir. Aynı zamanda Lübnanlıların kaldırım kahvesi dedikleri, Avrupavari yerlerin bulunduğu Beyrut züppelerinin eğlence merkezidir.

VII. BÖLÜM

Mireille gözlerini açmış Malko'ya bakıyordu. Üzerindeki yün kazağıyla oldukça çekici bir havası vardı.

— Gördünüz mü, onu buldum! dedi Harold. Sözümü tuttum.

Café de Paris oldukça kalabalıktı.

Etrafına hiç aldırış etmeyen Harold, elini kızın omuzuna attı ve göğsüyle oynamaya başladı. Bu davranış kızın da hoşuna gitti ve adama daha da yaklaştı.

— İsterseniz başka bir yere gidebiliriz, dedi Harold.

Bir hokkabazlık numarasıyla hesap fişini Malko'nun önüne uzattı. Altın tabakasından bir sigara aldıktan sonra Mireille'in kulağına eğilerek:

— Kahveyi sende içeriz güzelim, dedi.

Mireille biraz daha sokuldu. İngilizin kocaman elleri masanın altında kaybolmuştu. Malko masaya yirmi lira bıraktı ve kalktı. Kızla henüz doğru dürüst konuşamamıştı. Görünüşte Mireille pek akli başında birisine benzemiyordu.

Çevredeki tüm erkeklerin hayran hayran bakışları altında Mireille ayağa kalktı ve Hamrah Caddesi'ne çıktı. Harold hemen Malko'nun yanına geldi.

— Güzel kız değil mi? Siz onu birde çıplak görün. O benim sözümü dinler. (Gülümsedi.) Bana hayran. Fakat

siz isterseniz, birazdan eğlenirsiniz... Yeni birisini bulduğu zaman mutlaka eskisini terkederek...

Basitliğin bu derecesi görülmemişti.

— Vaktim olur mu, bilemiyorum, dedi Malko. Onunla konuşmak istiyorum.

O adamın yanında kız rahat konuşamazdı.

Kibirli ve aptal bir yüz ifadesiyle, Mireille onları kaldırımında bekliyordu. Daha sonra birlikte yürümeye başladılar.

*

**

— Kazağını çıkart, dedi Harold.

İngiliz içeri girdiğinden beri pazularıyla oynuyordu. Mireille elindeki tepsiyi bıraktı ve kazağını çıkarttı. Daha sonra sutyenini açtı ve Malko ile Harold'un arasına oturdu. Kızın göğüsleri çok güzeldi. Malko hiç bu kadar rahat soyunan bir kadın görmemişti.

— Adel'in öldürüldüğü akşam, gördüğünüz adam dan bahsedin? dedi Malko.

Mireille kaşlarını kaldırdı.

— Her şeyi polislere söyledim. Sizin boyunuzda, kır saçlı, gözlüklü bir adamdı...

— Nasıl giyinmişti?

— Görmedim, yağmurluk veya trençkot gibi bir şey giymişti.

— Palto?

— Evet palto.

Mireille. Malko'nun fincanına şeker koymak için eğildi. Göğsünün ucu Malko'nun eline değmişti. Harold Mireille'i kolundan çekerek dizlerine oturttu ve kızın pantolonunu açmaya çalıştı. Mireille önce ses çıkarmadı, fakat sonra itiraz etti.

— Dur, fermuarı bozacaksın.

Daha sonra ayağa kalktı ve Harold'un başlattığı işi bitirdi. Üzerinde sadece külotu kalmıştı.

— Rahatladın mı? dedi Mireille. Arkadaşın benim

hakkımda ne düşünecek?

Malko hiçbir şey düşünmüyordu.

— O adamı tanıyabilir misiniz? dedi.

Mireille elleriyle göğüslerini tutarak göz ucuyla Malko'ya baktı.

— Serserilerle uğraşmak istemiyorum.

— Diyelim ki, tesadüfen karşılaştınız, tanıyabilir misiniz, dedi Malko.

— Evet, ama onlarla işim yok.

Bu iş o kadar da zor değildi. Beyrut'ta gri saçlı, gözlüklü bir adam aramak yani. Malko önündeki günlerde bu işi rahatlıkla yapabiliyordu. Geriye Muna ile konuşmak kalıyordu. Fakat Lübnanlı kadın kolay birisine benzemiyordu. Malko biraz rahatlamıştı. Nescafesini içti. Mireille pikaba yeni bir plak koyduktan sonra aralarına oturdu.

Harold'un elleri çoktan Mireille'in üzerinde gezinmeye başlamıştı. Mireille, Harold'a arkasını döndü ve Malko'nun bacaklarını okşamaya başladı.

Harold, Malko'ya göz kırptı.

— Bundan ne kadar hoşlandığınızı göreceksiniz. Biraz uyardıktan sonra size devrederim.

Mireille ağzını araladığında gerçekten de balığa benziyordu. Malko aniden ayağa kalktı.

— Pek fazla vaktim yok. Teşekkürler. Yakında görüşürüz.

Mireille onun gidişine pek üzülmedi. Malko daha kapıyı kapamadan Harold işine başlamıştı çünkü.

Malko, Hamrah Caddesi'nin kalabalığına karıştı. Henüz pek fazla ilerleyememiş, katilin kimliğini yine öğrenemedi. Aklına kötü bir düşünce geldi. Caddedeki kalabalığın arasından birisi kendisine rahatlıkla ateş edip kaçabiliyordu.

*

— Selam, meteliksiz moruk.

Harold kendinden emin bir tavırla Harry Erivan'a bakıyordu. Hamrah Caddesi'nde karşılaşmışlardı.

Beyrut'ta herkes birbirini tanıyordu. Bazen bu iki adam Saint.Georges Oteli'nde buluşup içki içiyorlardı. Başlangıçta Harold, fotoğrafçı Harry'nin tanıştırdığı olgun kadınlarla ilgileniyordu. Buna karşılıktta Harry, Harold'un zorluk çıkarmayan kızlarının resmini çekiyordu.

— Burada ne yapıyorsun? dedi Harold. Fıstıkları mı tavlıyorsun?..

Harry'nin gözleri parladı. Ermeni genç kızlara bayılıyordu.

— Birçok öğrenci kız var. Kafeteryada bir müddet oturuyorlar sonra da çocuklarla çıkıyorlar. Bir saattir burada bekliyorum, fakat bana takılan olmadı.

Harold kakhaha attı.

— Sen bu işi beceremiyorsun. Kıza ihtiyacın olduğunda niçin bana söylemiyorsun? Bak, şimdi olağanüstü nefis bir kızdan geliyorum. Doğu'nun en harika emicisi...

Harry birden sözünü kesti.

— Tanıştırır mısın?

Harold bir beyefendi edasıyla:

— İstedğin zaman. Yarın öğleden sonra "Kurbağa" da oluruz. Onunla birlikteyken çok eğleneceksin.

Ermeni anlamadığını ifade edercesine başını salladı.

— Niçin?

— Ona bazı fikirler verirsin... Adel Jezzine öldürüldüğünde yanındaydı. Tarif ettiği katil sana çok benziyor, özellikle yağmurluğun onu bir hayli tahrik edecektir.

Bu haber Harry Erivan'ı hiç de tahrik etmemişti. Boğazının düğümlendiğini hissetti. O kızın hayali gözünün önüne geldi. Birlikte yemek yerken kız onu tanıyabilirdi. Sigarasıyla oynayan Harold onun düşünceli halini farketmemişti.

— Eğer istersen kızla birlikte olmadan önce Kulüp'e gideriz, seni soruşturmayı yürüten Amerikalı ile tanıştıırırım. O da benim gibi bir prens. Mireille'i onunla tanıştırdığımdan beri yanımdan ayrılmıyor.

Harold ayaküstü Harry'ye yaşadığı "Binbir Gece Masalları"nı anlatabilirdi.

— Bilmiyorum gelebilir miyim, dedi Ermeni. Bu günlerde epey işim var.

Harold babacan bir tavırla kolundan tuttu.

— Fazla nazlanma, geliyorsun. Eğer seni düşündüren başka bir şey varsa, kızı dükkana da getirebilirim. Resminin çekilmesine bayılır, dedi.

Ermeni'nin tek düşüncesi arkadaşının samimi davetini biraz ertelemektir. Harold ise bu tür işlere bayılıyordu. El sıkıştılar.

— Kabul, öbür gün.

Harry Erivan, Kurbağa Lokantası'nın önünde duran Mustang'ine koştı. Bir çözüm bulabilmesi için önünde iki gün vardı. Mireille onun için azrailden farksızdı. Kızın nerede oturduğunu bile bilmiyordu. Bu olayı Yarbay Davudyan'a nasıl anlatacağını düşünüyordu. Harold yemeğe gitmese yine başı beladaydı. Çünkü o namussuz, Amerikalılara çalışan ajana kendisinden bahsedebilirdi.

*

**

Yarbay Davudyan elindeki bardağı Harry'nin yüzüne atmamak için kendisini zor tuttu. Davudyan haftada en az iki kere o kafeteryaya gelirdi. İngiliz ve Amerikalı gazetecilere Arap dünyası hakkındaki çelişkili haberleri orada verirdi. Gazeteciler KGB'nin gizlemeye çalıştığı haberleri, yeni bir KGB subayının bu kadar rahatlıkla açıklamasına bir anlam veremiyorlardı.

— Sen bir geri zekâlısın, dedi Davudyan Ermenice.

Fotoğrafçı başını öne eğdi. Yüzünde bu sözlere itiraz etmek isteyen bir ifade vardı. Aslında kızı ve ötekileri

ortadan kaldırmak çok kolaydı.

— O kıza bir kez daha rastlayacağımı hiç düşünmemiştim, dedi Harry. Eğer izin verirseniz onlarla ilgilenirim. Çok kolay...

KGB'nin adamı yerinden sıçradı.

— Yeterince saçmalık yaptın. Artık hiçbir şeye karışmayacaksın. Öbür günkü yemeğe git.

— Fakat, eğer...

Davudyan elleriyle saçını düzeltti. Gözleri parlıyordu.

— Ne diyorsam onu yap. Yeni emirleri bekle. Merkez'den yeni haberler aldım. Her ne pahasına olursa olsun o anlaşmanın Çinlilerle imzalanmaması lazım. Sende ampul var mı?

— İki tane.

— İyi. İşaretimi bekle. Halil Jezzine'yi yakından izlemeye başla.

Harry gözlerini kırıştırdı.

— Çok iyi korunuyordu. Üstelik de o Amerikalı...

— Amerikalı bile olsa artık sonu geldi, dedi Yarbay Davudyan. Şimdi işe başla.

Harry rakısını bitirdi ve ayağa kalktı. Ertesi gün kız onu tanıyıp çığlık atınca neler olabileceğini tahmin edebiliyordu. Dışarıda hava soğuktu.

Harry, içeri yeni gelen Eli ile çarpıştı. Lübnanlı ona gülümsememişti. Harry'nin uzun zamandır KGB'ye çalıştığını biliyordu. Fakat Beyrut'ta kim başkaları için çalışmıyordu ki? Lübnanlılar yedi değişik yere haber taşıyan bir Kuveytliyi yeni yakalamışlardı.

*

**

Chris Jones etrafa küçümseyen gözlerle baktıktan sonra kısık bir sesle:

— Kaynayan bir ülke daha, dedi.

Mavi gözlü olan Milton Brabeck donuk bakışlarla etrafı süzüyordu. Başı bağlı Arap kadınları, değişik

kıyafetli erkekler ve yağlı tombul yüzler tipik bir Ortadoğu ülkesinin işaretleriydi.

— Öyle deme Chris, dedi Milton. Kaynayan bir ülke değil, gelişmekte olan bir ülke.

— Bu herşeyi değiştirir, dedi Chris Jones.

Chris Jones pasaportunu gümrük memuruna uzattı. Adam hiç bakmadan mühür basıyordu. Lübnanlıların birçok hatası olabilir, fakat en azından şüpheli insanlar değiller. Avrupayı taklit etmek istemeleri çok güzel bir şey. CIA'nın iki gorili kuyrukta yavaş yavaş ilerliyorlardı. İriyarı yapıları, yağmurlukları ve şapkalarıyla daha çok polise benziyorlardı. CIA'nın zor işlerde kullandığı bu iki adam eski denizciydi. Chris Jones, bir doksan iki boyu ve kısa saçlarıyla uzaktan "yaşlı" bir öğrenciye benziyordu. Kollarının bir Virjinya jambonu kadar iri olduğunu farketmek için adama iyice yaklaşmak gerekiyordu.

Her iki adamın da hayat için tek bir reçetesi vardı: Başkalarından daha hızlı ve daha iyi silah çekmek. Bu Malko ile ilk beraberlikleri değildi, önceden birçok kez birlikte çalışmışlardı. Fakat, Beyrut'a niçin çağırıldıklarını bilmiyorlardı. Chris'in gözleri, mini etek giyen aşırı makyajlı bir kıza takıldı.

— Herhalde prens bu ülkede hiç sıkılmamıştır, dedi Chris.

Aslında her ikisi de Malko'ya hayrandı.

Dışarı çıkarken Milton Brabeck üşüdü.

— Hava çok soğuk, dedi. Afrika'daki gibi yanacağız. Buranın günlük güneşlik palmiye ağaçlarıyla dolu bir ülke olduğunu sanmıyordum.

— Maymunlara rastladık bile, dedi Chris bir hamalın sırtındaki kafesi işaret ederek. Hepsi bir arada olmaz.

Chris Jones daha doğru dürüst New York'u bilmiyordu. Kaldı ki, Lübnan'ın yerini yeni öğrenmişti. Chris ırkçı birisi değildi, fakat oldukça tedbirliydi.

Onlara göre dünya ikiye ayrılıyordu: Musluktan akan suyun korkusuzca içilebildiği ülkeler ve diğerleri. Anlaşılan Lübnan'ı ikinci grup ülkeler arasına almışlardı...

— 1978'de geldiğimiz yer değil mi orası, dedi Chris, taksiye binerken.

Milton kaşlarını kaldırdı.

— Sanırım orası...

— Gitmeden önce bu ülkeyi temizlemekle iyi etmişiz.

Şoför Lübnanlı bir hıristiyandı. Çapkın gözlerle müşterilerine baktı.

— Beyler, otele gitmeden önce güzel kızlarla tanışmak isterler mi? İyi bir masöz tanıyorum... Çok naziktir.

— Fonisiya'ya gidiyoruz, dedi Chris. Şimdilik masaja ihtiyacımız yok.

Milton hâlâ, havaalanındaki mini etekli kızı düşünüyordu. "Eğer masöz de onabenziyorsa şoförün teklifi hiç de fena değil," diye düşündü. Bu yüzden bazen Chris Jones ile tartışıyorlardı. Çünkü Chris, CIA'yı çok saf bir okul olarak görüyor, kendilerini de sivil rahipler gibi zannediyordu...

*

**

Malko, Fonisiya'nın terasında, Chris Jones ve Milton Brabeck ile yemek yemişti. Otelin rahatına alışmaya başlayan Merkezi Haberalma Teşkilatı'nın gorilleri yavaş yavaş kendilerine geliyorlardı. Amerika ile Lübnan arasındaki saat farkını yeni anladılar.

— Şimdi, gidin uyuyun, dedi Malko. Yarından itibaren Halil Jezzine'yi korumaya başlarsınız.

Malko da çok yorgundu. Uzun ve sıkıcı bir gün geçirmişti. Yarım kalan geceye devam etmek için Huri'ye gidecek hali yoktu, iki "gorilin" gelmesi onun için iyi şanstı. Artık Lübnanlının kim vurduya gitmeyeceğini biliyordu. Fakat, yine de sinirliydi. Kendi

hayatı da tehlikeye girmişti. Altın tabutu gönderenler bunu bir kez daha deneyeceklerdi.

Yeni odası daha büyüktü ve denize bakıyordu.

Odaya henüz girmişti ki, telefon çaldı. Arayan Halil Jezzine idi.

Lübnanlı kendisine yeni muhafız tutulmasına çok sevinmişti.

— Muna yarın akşam bir parti veriyor, dedi. Böylece siz de onunla tanışma fırsatını bulursunuz.

Malko teşekkür etti. Lübnanlı telefonu kapatmadan önce:

— Bugün Çinlilerle telefonda konuştum. Benim sessizliğimden endişelenmişler. Ben de Washington'dan yeşil ışık beklediğimi söyledim. Fakat daha uzun müddet sabredemezler, dedi.

Onu Malko da biliyordu. Fakat henüz bir şey bulamamıştı. Dahası, kendisi karşı taraftakilere hedef olmuştu.

Yatmadan önce Malko odanın her tarafına göz attı. Bütün çekmeceleri teker teker açtı. Daha sonra kapının zincirini taktı ve kilitledi. Balkon kapısını da aynı şekilde kontrol etti. Çünkü, öndeki balkon sayesinde bir odadan diğerine rahatlıkla geçiliyordu.

Birkaç saniye elindeki şatosunun fotoğrafına baktı. O eski taşlar için kendisini tehlikeye atıyordu. Üstelik bu sefer doğru dürüst çalışamıyordu bile. Muna Jezzine'den başka şüpheleneceği kimse yoktu.

VIII. BÖLÜM

— Dans et, Muna!

Davetlilerden birisi oryantal dans için plak koydu. Uzun saçlı bir adam Muna'yı elinden tutarak odanın ortasına götürdü. Muna kendinden emin bir şekilde gülümsüyordu, fakat biraz sarhoştı. Gümüş rengi lame bir elbise giymişti. Elbisesinin yan tarafı profesyonel dansözlerinki gibi beline kadar yırtmaçlıydı. " U " şeklindeki büyük kanepenin içine gömülen Halil Jezzine- karısını süzüyordu. Muna kısa ve yavaş adımlarla kenarda oturan bir hanım misafirine yaklaştı ve kadının çantasının üzerindeki fuları aldı.

Muna'nın yaklaştığı genç kadın, etrafla pek ilgilenmeyişi ve sevimsizliği yüzünden Malko'nun dikkatini çekmişti. Kadında bir erkek havası vardı. Saçları siyah, kısaydı. Şarap içiyordu.

Muna aldığı fuları beline bağladı. Ayakkabılarını çıkardıktan sonra dans etmeye başladı.

Meçhul bir el lambalardan birini Muna'nın üzerine çevirdi. Dairenin giriş kapısı ardına kadar açıktı ve içeride şimdiden elli kişi vardı. Yemek odasında soğuk mezelerden oluşan açık bir büfe vardı. Kırk sekiz çeşit değişik Lübnan yemeği vardı. Mavi önlüklü hizmetçiler masaların-arasında sessizce dolaşip içikleri tazeliyorlardı. Her türlü içki vardı: Pepsi-Colalı votka ve cin, martini ve çeşit çeşit viski. Hizmetçilerin yüzleri

solgundu, misafirlerin ne yaptıklarıyla pek ilgilenmiyorlardı. Başlangıçta davet Malko'ya sıkıcı gelmişti. Halil ve karısı misafirleri karşılıyorlardı. Malko, Muna'nın elini öpmüştü. Muna tüm erkek misafirlerini baygın bakışlarla karşılıyordu.

Muna'nın tavırlarından iki gündür Malko'yu düşlediği belli oluyordu.

Yemekten sonra partinin havası değişmişti. Bazı davetliler gitmiş, bazıları ise yeni gelmişti. Muna Halil'in gözleri önünde genç bir Lübnanlı ile dans ediyordu.

Malko, o gecenin düşündüğünden de daha berbat geçeceğini düşünmeye başladı.

Hava elektriklenmişti. Etrafta çok güzel kadınlar vardı. Harold'un Mireille ile birlikte gelmesi Malko'yu şaşırtmıştı. Genç Fransız üzerine dar, lame bir şort giymişti.

Muna gitgide daha kıvrak hareketler yapmaya başladı. Bedevileri eğlendirmeye giden kızlar gibi oynuyordu. Göbek dansına başladı.

Bir ara Halil Jezzine'in yanına yaklaştı, triyaryı adam alnındaki teri kuruladı. Muna arzunun sembolü gibiydi. Kadın kendisini davet eden bir adama bakıyordu. Aniden misafirlerini hiçe sayarak Muna erotik hareketler yapmaya başladı.

Erkekler etrafında toplanıp alkışlayarak onu daha da coşturuyorlardı. Bakışların hemen hemen hepsi kadının bacaklarındaydı. Malko daha çok Halil'i düşünüyordu. Her an, etrafındaki erkeklerden biri Muna'yı kolundan tutup çekebilirdi. Kadının karşı koymayacağı kesindi.

Muna'yı seyredenlerin dışındaki davetliler sohbet ediyorlardı.

Malko daha önce tek başına oturan, yüzünde soylu bir ifade olan bir kadına bakmıştı. Kırmızı, dar bir gece elbisesi giymişti. Etrafındakilere tepeden bakan bir ifadesi vardı. Kadın hizmetçinin getirdiği tepsiden cin

aldı.

Muna'nın davetlilerinden oldukça farklı bir tipti. Partinin havasına yabancı gibiydi. Malko, Harold'un kulağına eğildi:

— Kırmızı elbiseli hanım kim? diye sordu.

Harold Malko'nun baktığı yöne döndü.

— Leyla Kuzi. Delinin biri.

— Niçin deli?

— Politika hastası. Başka bir şey düşünmez. Sevgililerini solcu liderler arasından seçer.

— Peki, burada ne arıyor?..

Harold omuzlarını silkti.

— Fazla kalmaz. Halil her zaman tanınmış kimseleri davet eder. O da onlardan fikir almak için buraya gelir. Çok tutucu ve eski bir aileden geliyor. Ona "prensese" diyorlar.

Malko ayağa kalktı. Bu prensese ilgisini çekmişti.

Yanından geçerken, Muna yine baygın baygın bakıyordu. Ortalık biraz loşlaşmış gibi geldi Malko'ya.

*

**

Prensese, bir yabancı ile konuşmanın özlemi içinde, Malko ile sohbeta başladı. On dakika boyunca hiç durmadan, İsraililere verip verişti. Kadının gözleri parlıyordu:

— Sonunda biz kazanacağız, çünkü haklıyız.

Kızın sesi çok güzeldi. Malko böyle birisinin kendine faydalı olabileceğini düşündü. Kadın Beyrut'u avucunun içi gibi biliyordu.

— Sizinle yeniden görüşmek isterim.

Kız gülümsedi.

— Bu çok zor.

— Niçin?

— Bir yabancıyla şehirde görünmek istemiyorum. On beş gün için tüm öğle yemeklerim dolu. Sizi evime kabul edemem. Akşam karanlığından sonra, hizmetçile-

rim evde bir erkek -özellikle de bir yabancı- görürlerse hepsi işten ayrılıp babamın mezarına af dilemeye giderler. Geleneklere bağlı bir aileyiz. Kızkardeşim bir hıristiyanla çıkıyor. Bu yüzden birçok arkadaşımın onu öldürerek bu skandala son vermem için mektuplar alıyorum.

Çok ilginç bir kızdı.

— Siz bir karar veremediniz mi? dedi Malko.

Prensese omuzlarını silkti.

— Hayır, zaten gerek de yok. Çünkü onunla evlenmeyecek. Biliyorsunuz, basit kadınlarla erkekler aralarına gazete kâğıdı koyarak sevişiyorlar.

Malko kızın gözlerine bakıyordu.

— Siz de öyle yapıyor musunuz?

Prensese kızardı.

— Sevgilim yok. Böylesi daha iyi dedi.

Muna, ilginç dansına devam ediyordu. Leyla, bu gecenin akışını değiştirmişti.

— Dans edelim mi? dedi Malko.

— Kız başını salladı.

— Teşekkürler, dans etmem. Zaten gidiyorum. Halil bir domuzdan farksızdır.

— Niçin geldiniz?

Kız omuzlarını silkti.

— Bazen bana yararlı olan insanlarla tanışıyorum. Savunduğum dava için. Görüyorsunuz ya sadece önemli kişilerle ilgileniyorum. Genç, yakışıklı ve zeki olmasalar bile... Onları emir verirken gördüğümde ben...

— Sizin yeriniz bir harem olmalı, dedi Malko.

— Hiç de değil. Müslüman kadınların özgürlüğünden yanayım.

Prensese ayağa kalktı ve alaycı gözlerle baktı.

— İyi akşamlar bayım. Sıkılmayacağınızdan eminim. Bir saat sonra kapı arkaları öpüşenlerle dolar.

Malko onun son sözlerini düşünürken kız çoktan uzaklaşmıştı.

**

Prenses Leyla'nın dedikleri doğru çıkıyordu. Malko müzik setinin yanından etrafı seyretti. Ortalık biraz daha loşlaşmıştı. Muna yine dans ediyordu. Çiftler yarı karanlıkta öpüşmeye başlamışlardı. Malko havadaki haşhaş kokusunu farkettiler.

Kanepelerin,pufların, hatta halıların üstü bile sarmaş dolaş çiftlerle doluydu.

Halil oturduğu yerde hayatından memnun görünüyordu. Gözleri, hemen yanında öpüşen çiftteydi.

Çocuk öpüşürken biraz ileri gitmişti. Partönerinin bacaklarını okşuyordu. Halil müziği bastırarak sesiyle:

— Onunla seviş, Gamal, dedi.

Bu sesi duyan Muna, hızlı adımlarla kocasının yanına geldi ve dizlerine oturdu, öpüşmeye başladılar. Bu Halil'in çok hoşuna gitmişti. Neredeyse kadının elbisesini yırtacaktı. Ellerini elbisenin içine sokmuştu. Muna adamın elini çekti ve yeniden dans etmeye başladı.

Halil'in yanında öpüşen Gamal ayağa kalktı ve partönerinin elinden tutarak daha sessiz bir köşeye doğru uzaklaştı.Malko, Gamal ile sevgilisini merdivenlerde sevişirken gördü. Dairenin üst katı herhalde daha rahat davranmak isteyen çiftlere ayrılmıştı. Fakat, aşağıdakilerin de yukarıya çıkacak halleri kalmamıştı.

Kır saçlı bir adam kız arkadaşını yüzüstü bir pufa attı. Kız önce bir çığlık attı, fakat arkadaşı elbisesini sıyırmaya başlayınca pek direnmedi. Davetlilerin birçoğu bu sahneye gülüyorlardı. Adam bir ayak darbesiyle tekerlekli pufu daha karanlık bir köşeye doğru itti. Bir müddet sonra Malko üst üste iki vücut farkedebildi.

Malko bu sahne karşısında şaşırılmıştı. Harold kanepenin üzerinde Mireille ile öpüşüyordu. Kız kanepenin içine gömülmek üzereydi. Elinde esrarlı bir

sigara vardı Harold'a karşı cömertçe davranıyordu.

Malko birden irkildi. Muna'ya "masaj" yaparken gördüğü kız Katia oradaydı. Genç kadın yere oturmuş, dans eden Muna'yı seyrediyordu. Kulüp'teki gibi üstünde siyah gözlükleri ve uzun çizmeleri vardı. Kısa ve dar bir şort giymişti. Malko kızın hatlarından etkilendi. Muna yavaşça Katia'ya yaklaştı ve daha erotik hareketlerle dansına devam etti.

Halil'in Arapça söylediği birkaç söz herkesi güldürdü. Malko plakları karıştıran esmer ve zayıf bir kıza yaklaştı ve:

— Ne dedi? diye sordu.

— Birlikte sevişirlerse on bin lira vereceğini söyledi. Saçmalık bu...

— Niçin?

— Yeterince içtikten sonra zaten bedevaya yapacaklar...

Kanepeden bir kahkaha işitildi. Muna'nın elbisesinin üst tarafı açılmıştı. Göğsü ortadaydı.

Fakat genç kadın hiç de sinirlenmişe benzemiyordu. Hatta elbisesini beline kadar kendisi indirdi. Göğüsleri dik ve yuvarlaklı. Son haliyle, Muna daha da güzel görünüyordu. Bir adam ona şampanya uzattı. Muna bir yudumda kafasına dikti.

Çiftlerin ikisi ayağa kalkıp merdivenlere doğru ilerlediler. Biraz ötede bir başka kız Muna'nın yaptığına benzer bir dans figürü yapıyordu. Üzerinde sadece kalçasına kadar inen bir kazak ve dar bir şort vardı. Ateşli bir Fransız kıızıydı. Mireille yarı soyunmuş bir vaziyette Harold ile öpüşüyordu.

Dairedeki esrar kokusu gittikçe yoğunlaşıyordu. Muna hiç yorulmadan dans ediyor, arasıra kendisini okşayan elleri umursamıyordu. Malko Katia'nın kısa saçlı bir kızla el ele tutuştuğunu gördü.

Kanepenin üzerinde Halil güçlkle nefes alıyordu. Karısının yarı çıplak gösterisi ona her şeyi unutturmuş-

tu.

Aşırı makyajlı bir kız sevgilisiyle ayağa kalktı ve merdivenlere doğru yöneldi. Malko'nun önünden geçerken kısık bir sesle:

— Gelir misiniz? diye sordu.

Malko gülümsedi. Kızın daveti gerçekten ilginçti. Fakat bu Malko'nun sorununa yardımcı olamazdı. Apartmanın girişinde, Milton Brabeck ve Chris Jones Meksika haydutları gibi silahlanmış bekliyorlardı. Malko her ihtimale karşı özel tabancasını yanına almıştı.

Bir hizmetçi kız külleri topluyordu. Halil kocaman elleriyle kızın bacaklarını okşadı. Hizmetçi önce bir çığlık attı, fakat sonra sakinleşti. Muna dansa ara vermeden kıza bir şeyler söyledi. Kız elindeki tepsiyi bıraktı ve Halil'in yanında kaldı.

Halil'in gözleri parlıyordu. Bir yandan Muna'ya bakarken, bir yandan da hizmetçiyi okşuyordu.

Muna kocasına yaklaştı. Hizmetçi birden bir çığlık attı. Halil'in kalın parmakları kızın canını acıtmıştı. Daha sonra Halil yorgun bir vaziyette arkasına yaslandı.

Muna daha yavaş dans ediyordu. Terleyen vücuduyla daha çekici olmuştu. Malko ev sahibesinin ilk olarak kimin teklifini kabul edeceğini düşünüyordu. Üç, dört adam ısrarla peşinde dolaşıyorlardı. Birden tüm ışıklar söndü ve Muna Fransızca:

— Şimdi herkes istediğini yapsın, diye bağırdı.

Plakları karıştıran zayıf kız Malko'ya sarıldı. Malko kızın alkollü olduğunu anladı. Yavaşça ondan sıyrıldı ve kanepeye oturdu.

*

**

Halil Jezzine endişelenmişti. El yordamıyla bir lamba yaktı ve Muna'nın az önce dans ettiği yere baktı.

Muna'nın yanında bir adam vardı. Yakışıklı, esmer, beyaz dişleri olan bir adamdı. Gözleri Muna'nın

bacaklarındaydı. İkisi de yere oturmuştu.

Adamın eli Muna'ya değdiğinde, genç kadın inlemeye başladı. Halil yanında oturan Malko'nun kulağına eğildi.

— Bu Prens Mahmut, dedi. Muna'ya aşık. Ülkesinden özellikle onu görmek için gelir.

— Kiskanmıyor musunuz? diye sordu Malko.

— Şşt. Şşt, dedi Halil. Misafirperverlik dostum...

Adam karısını okşadıkça, Halil'in gözleri parlıyordu. Malko oldukça çok şey öğrenmişti.

*

**

Chris Jones altıncı kattan sızan ışığa baktı ve gülümsedi.

— Sabahın beşine kadar eğlence! dedi. Prensimiz sıkılmamıştır.

İki gorilin tam önünde, gülkurusu renkli bir Rolls-Royce duruyordu. Araba Kuveyt plakalıydı. Cadde Cadillac, Ferrari ve Rolls-Royce'larla doluydu. Muna'nın sevgilileri ucuz adamlar değildi.

Yukardaki partiden pay uman birkaç sefil servis kapısının girişinde bekleyiyordu.

— Yukarı çıkıp bir göz atalım, dedi Milton. Kırmızı elbiseli kıızı gördün mü? İçinde hiçbir şey yoktu.

Chris Jones ağzındaki sakızı tükürdü.

— Yukarıda bize göre bir şey yok, dedi. İşimiz buraya gelecek serserileri tutmak.

*

**

Harold ve Mireille birlikte geldiler. Mireille, Muna'nın yanına otururken yakışıklı playboy, yalnız duran bir kızla ilgilenmeye başladı.

Mireille'in daracık şortu Prens Mahmut'u oldukça tahrik etmişti. Adam Muna'yı bırakıp Fransız kızla ilgilenmeye başladı. Siyah gözlüklü Katia, sanki o anı bekliyormuş, gibi Muna'yı kolundan çekti.

Halil'in yanında yanan lambadan başka dairede hiçbir ışık yoktu.

Esrar kokusu gittikçe artıyordu. Halinin üzerinde yatan davetlilerin çoğu sessizce sigara içiyorlardı.

Prens Mahmut, Mireille'i okşuyordu. Aniden öpüşmeye başladılar. Prens ayağa kalktı. Mireille onun her yaptığını yapıyordu. Birlikte merdivenlere yürüdüler.

Yukarıda girmek istedikleri ilk üç oda doluydu. Muna'nın yatak odasına girmek zorunda kaldılar.

Prens Mahmut şortun fermuarını açmak için uğraşırken Mireille ona yardımcı oldu. Birlikte yatağa uzandılar. Prens de Harold gibi kaba davranıyordu. Mireille birden irkildi.

Karanlıkta birisi yanına yatmıştı. Yumuşak bir el kızın göğsünü okşarken kulağına:

— Korkma, diye fısıldadı.

Mireille karanlıkta kim olduğunu farkedemedi, fakat bir kadın olduğunu anladı. Prens önce yabancidan çekindi. Sonra gelenin bir kadın olduğunu anladı ve homurdanarak Mireille'i ona bıraktı. Prens kaba ellerinin yerini hünerli parmaklar almıştı. Prensten inilteler geliyordu. Mireille kadının diğer eliyle onu da okşadığını farkettiler. Fransızın artık adama ihtiyacı kalmamıştı.

Fakat Mireille aniden Prensın altında kaldığını hissettiler. Öteki kadının elini çekmesine vakit bile kalmamıştı.

Prens birden acıyla bağırıldı. Yabancı tırnaklarıyla prensin canını yakmıştı. Adam nefes nefese yatağa uzandı ve bir sigara yaktı. Yabancı kadın aniden çakmağı üfledi.

— Ateşi hiç sevmem.

Ne yapacağını şaşırarak prens odadan çıktı.

Yabancı kadın Mireille'i öpmeye başladı. Fransız önce irkildi. Daha önce bir kadınla hiç öpüşmemişti. Fakat sonunda kendini bıraktı. Binbir Gece Masalları

yeniden başlıyordu.

Yabancı kadın parmaklarını tepeden tırnağa Mireille'in vücudunda gezdiriyordu. Fransız da kendisine bu kadar zevk veren yabancıyı tatmin etmek istiyordu. Kadının sırtını okşamaya başladı.

Yabancı Mireille'in boğazını okşuyordu. Parmaklarıyla kızın boğazını sıkmaya başladı. Mireille önce bunu bir aşk oyunu zannetti. Fakat kadın gittikçe kuvvetli sıkmaya başladı. Kız nefes alamıyordu. Bir an karşı koymaya çalıştı, fakat artık gücü kalmamıştı. Havadaki elleri yatağın üzerine düştü.

Kapının aralığından içeri bakan bir çift iki kadını yatağın üzerinde görünce uzaklaştılar.

*

**

— İştittin mi?

Milton Brabeck irkilerek doğruldu. Ambulansın sirenini duydu. Ses gittikçe yaklaşıyordu. Ambulans gelip tam arkalarında durdu.

İki goril de şaşırılmışdı.

— Tanrı cezasını versin! dedi Chris Jones.

— Telaşlanma, belki de doğum sancısı çeken bir kadındır.

Milton altıncı katın pencerelerine baktı. Lambaların hepsi yeniden yanmıştı. Biraz sonra polis arabaları da geldi. Milton Brabeck'in düşüncesi galiba doğru değildi...

**

— Birisi kızı boğazlamış. Bunu yapan bir profesyonel veya tıptan anlayan birisi, dedi Jerry Cooper. Alın, işte otopsi raporu. Eli göz atmam için bana getirdi. Onlar da bizim kadar şaşırılmışlar...

Malko raporu aldı.

— Niçin?

— Halil ve Muna Jezzine ile onların davetlileri

yüzünden. Kız bir Fransız dansöz üstelik de hafifmeşrep. Partidekilerin hepsi saygıdeğer insanlar.

— Buna rağmen birisi onu boğazladı, dedi Chris Jones.

— ölümünden az önce bir adamla yattı... Kim olduğunu biliyoruz.

Jerry Cooper başını salladı.

— Resmen, hayır. Gayri resmi evet. Prens Mahmut. Polis onu sorguya bile çekemedi. Onun böyle bir şey yapması söz konusu değil.

— Bir delinin onu boğazlaması da çok ilginç bir rastlantı olur, dedi Malko. O prens nerede?

— Burada, Saint-Georges'ta. Altıncı katın yarısını ona tahsis etmişler.

Malko raporu geri verdi.

— O halde Saint-Georges'a gidiyoruz.

— Dikkat edin. Eğer adam şikâyet ederse sınır dışı edilirsiniz, dedi Jerry Cooper.

Malko ayağa kalktı. Gözünün önünde Mireille'in öldürülmesine çok sinirlenmişti. Onu öldüren kim olursa olsun... Sarhoş birisi, kızın cesedini ölümünden en az bir saat sonra farketmişti. Yani davetlilerin çoğu gittikten sonra. Bu olaya en çok üzülen sadece Harold idi. O şüphelilerin arasında değildi, çünkü Fransız kız giderken Malko ile beraber oturuyordu...

Polis sabahın erken saatlerinde giden davetlilerin bazılarını üstünkörü sorguya çekmişti.

Malko ile konuştuktan sonra Mireille'i niçin öldürmüşlerdi? Malko Linge bu sorunun cevabını henüz bulamamıştı.

Prens Mahmut belki yardımcı olabilirdi.

IX. BÖLÜM

— Prens Mahmut ile randevu almadan görüşemezsiniz...

Suudi Arabistanlı uşak, üç yabancıya büyük bir misafirperverlik gösteriyordu. Zaten prense ayrılan dairenin kapısını yarım açmıştı. Üstelik Chris Jones ve Milton Brabeck'te Kızılhaç yetkililerine benzeyen bir yüzde yoktu.

— Nasıl randevu alabilirim? dedi Malko.

— Yazın, dedi uşak. Yoksa Ekselans ziyaret sebebinize inanmaz. Bir veya iki hafta sonra size bir cevap gönderir...

Malko'nun gözleri parladı. Prens Mahmut, Mireille'i kimin öldürdüğünü bilebilirdi. Chris Jones'a göz ucuyla bakarken derin bir nefes aldı.

— Tanrım ne kadar berbat bir durum...

Suudi Arabistanlı uşağın sesini çıkaracak vakti olmamıştı. Chris Jones adamın sol burun deliğine Smith Wesson'un namlusunu dayamıştı.

— Söyle bakalım sefil, yaşamak istiyor musun?

Silahı görür görmez uşağın tavrı değişti. Kapıyı ardına kadar açtı.

— Sizi Emir mi gönderdi? Prens içeride. Bir kızla beraber. Size yolu göstereyim.

Malko gülmek için kendini zor tuttu. CIA'nın adamlarını başka birisi zannetmişti.

— Sanırım, Ekselanslarına haber verseniz daha iyi olur, dedi Malko. Zaten dün akşam bir partide birlikteydik.

— Bakın, eğer sizi Emir gönderdiyse istediğinizi yapın, fakat beni öldürmeyin, dedi uşak.

Adam daha sonra eğilip Malko'nun elini öptü. Malko'nun derdini anlatacak vakti olmamıştı. Uşak odanın ortasına doğru gerilemişti. Üç yabancı adam içeri girdikten sonra kapıyı kapadı. Chris ve Milton etrafa bir göz attı. Yerlerde erkek elbiseleri ve içki şişeleri vardı. Zengin olmak, adam olmak demek değildi...

— Ekselanslarını çağırayım, dedi uşak.

— Fazla bağırma, dedi Chris.

Uşak kapıyı açtı ve Arapça birkaç kelime söyledi. Konuşurken çenesi titriyordu.

Kapının önüne beyaz bir robdöşambr giymiş bir adam geldi. Adam o gecekinden biraz daha yorgun görünüyordu. Chris Jones'un elindeki silahı görünce irkildi. Malko'yu hatırlamamıştı.

— Ne istiyorsunuz? dedi prens.

Malko adamın kalp atışlarını duyar gibiydi. Prens ellerini titrediği görülmesin diye cebine soktu. Korkudan sesi soluğu kesildi. Malko adama acıdı.

— Sizi öldürmek için gelmedik, dedi Malko. Üstelik Emir'in adamları da değiliz.

— Kimsiniz?

— Dün Muna'nın evinde birlikte olduğunuz kızın ölümünü soruşturuyorum. Ben de oradaydım.

Prens biraz rahatlamıştı.

— Polis misiniz?

Malko başını salladı.

— Hayır.

Adam biraz daha rahatlamıştı.

— O zaman sizden derhal çıkmanızı rica ediyorum. O olay yüzünden sorguya çekildim. Üstelik de hiçbir

ilgim yokken. Size bu şehrin polis müdürünün iyi bir arkadaşım olduğunu hatırlatmak isterim. Tutuklanmanız için bir telefonum yeterli.

Chris Jones tabancasını doğrultarak:

— Ben de tetiğe dokunursam beyninizi dağıtırım, dedi. Şimdi kaldığımız yerden devam edelim.

Zavallı prens cevap veremedi. Malko havayı değiştirmenin gerekli olduğunu düşündü.

— Prens, dedi, sizi o kadını öldürmekle suçlamıyorum. Fakat bu işi yapan hakkında belki bir fikriniz vardır, diye düşünüyorum. Kızı canlı gören en son kişi sizsiniz. Resmen soruşturmuyorum. Fakat bir haydut da değilim. Halil Jezzine size kimliğimi söyleyebilir... Sadece bazı sorularıma cevap vermenizi istiyorum. Mireille benim çözmeye çalıştığım çok kötü bir olaya karışmıştı. Bu iki adam Amerikan Narkotik Bürosu'ndan.

Prens, Narkotik Büro'nun adını duymuştu. Esrar kaçakçılarını hiç tereddüt etmeden öldürdüklerini biliyordu.

— Ne öğrenmek istiyorsunuz?

— Mireille ile birlikte sizi üst kata çıkarken gördüm. Fakat inerken yalnızdınız. Ve Mireille çırılçıplak ölü bulundu. Onunla seviştiniz mi?

Mahmut kızardı.

— Evet.

— Onu bıraktığınızda yaşıyor muydu?

Prens hiç düşünmeden cevap verdi.

— Elbette.

Malko adamın gözlerinin içine baktı.

— Prens yalan söylüyorsunuz. Mireille birleşmeden birkaç saniye sonra ölmüş. Otopside öyle yazıyor.

Mahmut sinirlendi. Uşağına bir göz attı.

— Hayır, onu ben öldürmedim. Tanrı adına yemin ederim.

Bir müddet sessizlik oldu. Malko Arabın kafasında-

kini öğrenmek istiyordu. Onda kadın boğazlayabilecek tip yoktu. Ama sakın birisi de değildi. Aklına bir fikir geldi.

Prens Mahmut'un gözlerine baktı.

— Bu genç kadınla sevişirken kaç kişiydiniz?

Prens şaşırıldı. Ellerini birbirine sürttü.

— Anlamıyorum... O ve ben.

— Başka bir adam yok muydu?

— Hayır.

Malko prensin ses tonundan bir şeyler gizlediğini anladı.

— Ya başka bir kadın?

Mahmut irkildi, gorillere baktı ve kulaklarının ucuna kadar kızardı. Cevap vermedi. Malko doğru iz peşinde olduğunu anlamıştı.

— Prens, sizinle yalnız konuşmak istiyorum.

Malko ve Mahmut birlikte odaya geçtiler. Chris, Milton ve uşak baş başa kalmışlardı. Pembe çarşafli yatakta harika bir yaratık oturuyordu. Siyah, uzun saçlı, çıplak bir kadın kahvaltı ediyordu. Mahmut kızı Arapça bir şeyler söyledi ve kız yataktan fırlayıp banyoya koştu.

Malko yatağın üzerine oturdu.

— Evet?

— Size yemin ederim, benim suçum yok. Evet yalnız değildik, bir kadın vardı...

— Niçin söylemek istemiyordunuz?

Arap omuzlarını silkti.

— Bu ülkede böyle şeyler olmaz. Bir erkek için gurur kırıcı...

— Ne oldu?

Epey tereddüt ettikten sonra Mahmut olup bitenleri anlattı. Malko adamı can kulağıyla dinliyordu. Mahmut kadının kimliği hakkında ayrıntılı bilgi veremiyordu. Muna'nın partisinde en az bir düzine şüpheli kadın vardı.

— Ben çıktığımda onlar birbirlerine sarılmışlardı, dedi Mahmut.

Yutulacak şey değildi.

— Hepsi bu mu? Hiçbir şey unutmadınız mı?

— Bir an onu gördüm, fakat sırtı dönüktü. Sigara yakmak istemişim. Çakmağımı söndürdü. Sebebini şimdi anlıyorum. Fakat bir şeye dikkat ettim. Tırnakları uzun ve koyu renk boyanmıştı: siyah veya yeşil.

— Yeşil!

Malko kendini tutamamıştı. Anlatılan tip, masöz Katia'ya benziyordu.

— Evet, sanırım yeşil renkliydi, dedi Mahmut.

Malko'ya yardım edecek tek adam Harold idi. Mireille ile Katia arasında bir şey olup olmadığını en iyi o bilebilirdi.

Fakat en azından bir ipucu bulmuştu. Masöz KGB'nin ajanıydı. Muna'nın niçin kocasını öldürmek istediği anlaşılıyordu.

— Size teşekkür ederim prens, dedi Malko. Bana yardım ettiniz. Emin olun bir daha bu olayın adını duymayacaksınız. Fakat sizin yerinizde olsaydım bir an önce Beyrut'u terk ederdim. Çünkü o kadın kendisini ele verdiğinizizi öğrenirse, sizi de öldürür.

Malko, Prens Mahmut ile konuşabilmişti. Fakat son sözünü söylemedi. Goriller çoktan asansöre binmişlerdi. Malko izin istemeden önce:

— Prens, sizin yerinizde olsaydım bu uşağı değiştirdim, dedi. Çünkü, Emir'in adamı. Bir gün sizi gerçekten öldürmeye gelenlere kapıyı açabilir...

— Fakat, nasıl...

Mahmut'un sesi değişmişti. Malko adamın ağlayacağını zannetti. SAS çıktı ve asansöre bindi. Böylece uşak bir dahaki sefere prense haber vermeye alışmış olacaktı.

X. BÖLÜM

Huri altıncı kattaki küçük bir balkonu gösterdi. Her katında balkon bulunan eski bir binaydı. Dik ve dar yol biraz ötede Clemenceau Sokağı'na bağlanıyordu. Fonisiya ile Hamrah'ın arasında, Beyrut'un merkezindeydiler.

— Orada, yalnız bir kapı var.

Chris Jones'un eli kapının kolundaydı. Huri endişeli gözlerle Malko'ya bakıyordu. Malko kendisini Katia'nın evine götürmesi için onu aramıştı.

Malko kızın elini öptü.

— Beyrut'u Chris ve Milton'a gezdirin. Yalnız konuşmayı tercih ederim.

İki "goril" aynı fikirde değildi. Fakat, Malko'ya itaat etmek zorundaydılar.

— Saint-Georges'un barında sizi bekleyeceğiz, diye seslendi Huri.

Malko'ya iyice aşık olmuş gibi bir havası vardı.

Malko arabanın köşeyi dönmesini bekledi ve daha sonra eski binaya girdi. Posta kutusunun üzerindeki ismi okudu: Katia Ümran. Estetik uzmanı. Nasıl olacağını bilmiyordu, ama sevici' katili yakalamak istiyordu.

Katia onun ziyaretini beklemiyordu. Tırnakları hâlâ yeşil ojeliyse işler biraz kolaylaşacaktı. Kadının sayesinde Halil Jezzine'yi tehdit eden KGB katilinin

kimliğini bulacaktı. Rus Gizli Servisi bu işe tüm ağırlığını koymuş gibiydi, ipleri elinde tutan Yarbay Davudyan'ı sorguya çekmemeleri çok kötü bir olaydı.

Fakat oyunun kuralı böyleydi. Beyrut, KGB'ye olduğu kadar CIA'ya da ait bir piknik yeri idi.

Asansör altıncı kata geldi. Malko zili çaldı. Muna'nın bu işe karıştığını duyunca Halil Jezzine'nin ne yapacağını düşünüyordu.

Bir Arap hizmetçi kapıyı açtı.

— Bayan Katia'yı görmek istiyordum dedi, Malko.

Hizmetçi önce tereddüt etti, fakat hiçbir kelime söylemeden Malko'yu içeri aldı ve salona götürdü. İçerisi güzellik salonuna benzemiyordu. Çıt yoktu. Katia kapıda görüldü. Sinirliydi.

Uzun çizmeleriyle şortunu çıkarmıştı. Üzerinde beyaz bir gömlek vardı. Siyah gözlüğünü de takmıştı. Malko'ya zehirli bir yaratılmış gibi baktı.

— Ne istiyorsunuz?

— Muna bana sizin iyi bir masöz olduğunuzu söyledi, dedi Malko.

— Erkeklerle masaj yapmıyorum, dedi Katia. Ve de müşterilerimi randevuyla kabul ediyorum. Şu anda da içeride birisi var.

Malko derin nefes aldı. Kadının tırnaklarına bakıyordu.

— Masaj yapmasanız bile sizinle konuşmak istiyorum.

— Ne hakkında?

Malko tam Mireille'den bahsedecekti ki, telefon çaldı. Hizmetçi telefonu açtıktan sonra Katia'ya Arapça bir şeyler söyledi. Malko Muna'nın ismini anlayabilmişti.

— Affedersiniz, dedi masöz.

Kadın kapıyı kapatıp yan odaya geçti. Malko kadınla konuşmak zorundaydı. Ama artık elinden bir şey gelmezdi.

Katia yeniden geldi. Genç kadın gülümsüyordu. Gömleğinin alt düğmesi açıldı, ve içinde bir şey yoktu.

— Affedersiniz, dedi Katia, biraz önce somurtkandım. Çalışırken rahatsız edilirse hep böyle olurum. Muna'nın ve Halil'in dostu olduğunuza göre benim de dostum sayılırsınız. İçerideki işimi bitirene kadar bekler misiniz? Daha sonra sizi alırım.

Malko şaşırmişti. Bu ani değişmenin anlamı neydi? Muna ne söylemişti? Seksin dışında, bu iki kadının arasında ne vardı?

Hizmetçi bakır bir tepside kahve getirdi.

**

Yemek odasının kapısı açıldı. Malko şok oldu. İçerden çıkan kadın Muna'daki kırmızı elbiseli prensesti. Bir sevici daha?

— Sıra sizde! dedi Katia.

Malko'yu masaj odasına aldı.

— İşte güzellik enstitüm, dedi gülümseyerek. Pek büyük değil.

Bu küçük odada ilginç eşyalar vardı. İlk önce göze çarpan da yabancı güzellik malzemeleriydi. Odanın ortasında büyük bir koltuk vardı. Küçük bir teypten hafif bir müzik duyuluyordu. Perdeler kapalıydı.

Katia, Malko'ya koltuğu gösterdi.

— Oturun, fakat önce soyunun. Sizi rahat bırakıyorum. İşte kimononuz.

Kadın hemen dışarı çıktı. Malko özel tabancasını bir yastığın altına sakladıktan sonra soyundu. Kimonosunu giydikten sonra koltuğa oturdu. Ne garip bir güzellik salonuydu. Güzelliğinden kuşkusuz olmayan prensese Katia ne "öğüt" verebilirdi?

Genç kadın kapıda görüldü. Her zamankinden daha sevimliydi. Kendine bir tabure aldı ve oturdu. Parmağındaki altın pençeli yüzük ters dönmüştü. Malko'ya gülümserken, yüzüğünü düzeltti.

— Canınızı acıtabilirim.

Kimonoyu yavaşça açtı. Parmaklan Malko'nun göğsünde geziniyordu.

— Ne garip bir mücevher.

— Bir taklit. Çin İmparatoriçesi Ts'eu-Hi'nin böyle bir yüzüğü varmış.

Malko, zavallı Mireille'i öldüren uzun tırnaklı ve yeşil ojeli parmaklara bakıyordu. Katia'nın kolları ve elleri oldukça kuvvetliydi. Ya tesadüfen ya da kasıtlı olarak, Katia'nın düğmelerinin çoğu açılmıştı. Malko kadının göğsünü gördü.

— Yüzüstü yatar mısınız? Boynunuzun etrafına masaj yapmalıyım. Sizi" rahatlatır. Bulgaristan'da öğrendiğim Rus metodunu tatbik ediyorum. Çok etkilidir.

Kadın konuşurken bir yandan da masaj yapıyordu. Malko bir an, oraya niçin geldiğini unuttu. Bu masajın sonu nereye varacaktı?

— Kimononuzu çıkarsanız iyi olur. Rahat çalışmıyorum, dedi Katia.

Masöz soyunması için Malko'ya yardım etti. Malko kadının göğüs uçlarını sırtında hissediyordu. Birdenbire Katia derin nefes aldı.

— Çok sıcak. Kadın müşterilerimle yaptığım gibi ben de soyunursam kızmazsınız değil mi?

Bluzunun düğmelerini açtı ve çıkardı. Üzerinde sadece siyah bir külot kalmıştı.

— Dönün, dedi masöz.

Kolunu uzattı ve müziği biraz daha açtı. Malko kendini silahsız ve zayıf hissediyordu. CIA'nın en iyi adamı çıplak bir kadından çekiniyordu. Yaşlanıyordu herhalde...

— Bana ihtiyacınız var, dedi Katia. Böyle olmaz. Masajdan gerektiği gibi faydalanamıyorsunuz.

Sıcak bir el, Malko'nun slipini çıkardı. Kadın çok hızlı hareket ediyordu.

Katia elindeki şişeyle Malko'nun yüzüne bir şey püskürttü. Malko irkildikçe kadın gülüyordu.

— Korkmayın. Yüzünüzdeki gözenekleri temizlemek için ozon püskürtüyorum. Gözlerinizi kapatın.

Kadının amacı neydi acaba?

— Dönün.

Malko, bu sefer hiçbir şey düşünmeden geri döndü. Katia yukarıdan aşağıya hızla masaj yapıyordu.

— Yara izleri var, dedi masöz. Nasıl oldu?

— Çok eski kazalar, dedi Malko.

— Bekleyin, krem getireyim.

Masöz çıkar çıkmaz Malko tabancasını kontrol etti. Bıraktığı yerdeydi...

Katia geri döndüğünde, Malko yüzüstü yatıyordu ve gözleri kapalıydı.

Birdenbire sol kalçasına buz gibi bir şeyin döküldüğünü hissetti, önce krem olduğunu düşündü. Doğrulmak istediğinde uzun bir iğnenin etini deldiğini gördü. Katia'nın elinde, içinde beyaz bir ilaç bulunan büyük bir şırınga vardı. Malko'nun başka bir şey görmesine fırsat kalmadan kadın eliyle boynuna vurdu. Malko kımıldamak istedi, ama beceremedi. Vücudunun alt kısmını hareket ettiremiyordu.

Malko yavaş yavaş kontrolünü kaybediyordu. Tabancasını almak için kolunu uzattı, fakat bayıldı.

*

**

Katia'nın iğneyi batırdığı yerde büyük bir kan lekesi vardı. Kadın çıplak olmasına rağmen terlemişti.

Müziği durdurdu. Telefonla birisini aradı. Karşı taraf epey geç cevap vermişti.

— Hemen, Mustang ile bana gelin.

Telefonu kapattı ve giyindi. Malko bir kobaya benziyordu. Kendi ayaklarıyla kurdun ağzına düşmüştü.

*

**

Harry Erivan, Katia'nın yardımıyla Malko'yu kaldırdı. Ermeni,seviciyi uzaktan tanıyordu. KGB'nin emirlerini, birçok kere telefonla ondan almıştı. Fakat, kadın bu sefer onu korkutuyordu. Katia pantolon ve tişört giymişti. O haliyle hiç de çekici değildi.

— Ne yapacağız?

Katia gülümsedi.

— Fonisiya'ya gelmeden önce bir inşaat var, biliyor musunuz? Bu saatte işçiler gitmiştir. Adamı ikinci kata çıkarıp aşağıya atacağız. Daha sonra da Georges Picot Sokağı'ndan kaçarız. Kimse bir cinayete kurban gittiğini anlayamaz...

— Peki nasıl taşıyacağız?

Ermeni bu işi biraz karışık bulmuştu. Malko'yu dağa çıkarıp orada rahat rahat boğazlamak ona daha kolay geliyordu. Rusların bazen saçma sapan fikirleri vardı.

— Bu karışıklıklara ne lüzum var?

Katia omuzlarını silkti.

— Biliyorsunuz ki, Yarbay Davudyan Lübnanlılarla uğraşmak istemiyor.

Harry ısrar etmedi: KGB yarbayının emirleri tartışılmazdı.

— Mustang'i bahçeye getirin, dedi Katia. Adamı servis merdivenlerinden indiririz.

Hava kararmaya başlamıştı. Katia ve Harry, Malko'yu kollarından tutarak kapının önüne getirdiler.

*

**

Harry terledi ve dinlenmek için duvara yaslandı. Katia oldukça kuvvetliydi. Zaten inşaatın merdivenlerini çıkarken Malko'un tüm ağırlığını o taşımıştı.

Hiç kimseye rastlamamışlardı. Mustang'i Georges Picot Sokağı'nda bırakmışlardı. Katia sürekli Harry'yi dürtüyordu. Kısık sesle emretti.

— Haydi, çabuk olun.

Harry, Beyrut'un ışıklarını seyrediyordu. Otuz metre

ileride, deniz kenarından geçen arabaların farları görünüyordu. Yağmurla birlikte, güneyden şiddetli bir rüzgâr esiyordu, inşaat soğuk ve ürkütücüydü.

Ermeni yere eğildi ve Malko'yu omuzlarından çekerek balkona taşıdı. Malko inledi. Aniden yakından gelen bir siren sesi duyuldu. Birkaç polis arabası inşaatın önüne geldi. Harry dışlarının arasından küftetti. Aşağıya doğru eğildi ve koşarak inşaata giren polisleri gördü. 16. Tugay ile başının belaya girmesini istemiyordu...

— Arka taraftan kaçmalıyız, dedi Harry.

Ermeni, Malko'nun yanında diz çöktü. Fazla kuvvet harcamadan rahatlıkla adamı aşağıya atabilirdi. Katia aniden irkildi:

— Dinle!

Harry seslere kulak verdi. Ayak sesleri alt kattan geliyordu. Ermeni, Malko'yu bıraktı ve yağmurluğunun cebindeki tabancasını çekti. Katia, adamın eline vurdu:

— Deli! Aşağıda 16. Tugay varken...

Harry ne yapacağını şaşırılmıştı. Silahı cebine koydu. Polisler neredeyse ikinci kata çıkmak üzereydiler. Ayak sesleri gittikçe yaklaşıyordu. Harry karanlıkta Katia'nın yüzünü aradı. Teşkilatta kadının sözü daha geçerliydi. Sorumluluk ona aitti.

Bir fenerin ışığını farkettiler. Katia yan tarafa çekildi. Harry, Malko'yu bırakıp Katia'nın peşinden gitti.

XI. BÖLÜM

Malko gözlerini açtı. Gökyüzü yıldızlıydı. Malko'nun yanında bir gölge vardı. Midesi bulandı ve kustu. Yan dönme isterken sırtındaki sancının etkisiyle olduğu yerde kaldı. Beline kızgın demir değdirilmiş gibiydi. İnedi.

— Her yanım ağrıyor.

Bir adam omuzlarından tutarak doğrulttu. Malko nerede olduğunu bilmiyordu, soğuktan titremeye başladı. Birden bacaklarının yarısının boşlukta olduğunu farketti.

Omuzlarından tutan adam onu arkaya çekti. Adam İngilizce:

— Dikkat edin, henüz gitmemiş olabilirler, dedi.

Yabancı adam cebindeki feneri çıkarıp etrafı aydınlattı. Kimse yoktu.

— Kalkabilir misiniz?

Malko başıyla kalkamayacağını anlattı. Sol bacağı tamamen duyarsızdı. Birden olup bitenleri anlamaya başladı. O inşaatta ne arıyordu? Yabancı kimdi?

— Kimsiniz? Çabuk polis çağırın.

Fenerin ışığı sayesinde adamın yüzünü tanıdı: Eli! Lübnanlının sağ elinde otomatik bir silah vardı. Sol elinde ise fener.

— Gerek yok, dedi Eli. Bana tutunarak aşağıya inebilir misiniz.

Malko güçlkle doğrulmaya çalıştı. Eli koltuk altlarından tutarak ona yardım etti. Malko yine de acıdan bağırıyordu. Sol kalçası kaskatıydı ve çok sancıyordu.

— Size ne yaptılar? dedi Eli. İşkence mi?

Malko'nun cevap verecek hali yoktu. Bir şeyler mırıldandı. İki adam yavaş yavaş merdivenlere kadar yaklaşp inmeye başladı. Malko her basamakta inliyordu. Neyseki, Eli bir Türk kadar kuvvetliydi.

— Sizi bırakmam, dedi Eli. Henüz gitmemiş olabilirler.

*

**

Malko, Chris Jones'un gözlerinin şaşkınlıktan faltaşı gibi açıldığını gördü. Modern döşenmiş bir evin girişinde sırtüstü uzanmış yatıyordu. Chris'in yanında Jerry Cooper ve Huri vardı. Amerikalı Malko'ya yaklaştı. O esnada, Malko pantolonunun çıkarılmış olduğunu ve bacaklarının üzerinde bir havlu bulunduğunu farketti.

— Sinirlenmeyin. Yarın daha da iyileşirsiniz. Fakat birkaç gün bastonla dolaşmanız gerekebilir. Şimdi, benim evimdesiniz. Bana Eli, haber verdi. Burada Fonisiya'dan daha güvenli olacağını düşündüm, dedi Jerry.

Malko'nun hafızası yerine geliyordu. Yağmurluğuyla bir iskemlede oturan Eli'ye baktı. Yaklaşması için Lübnanlıya işaret etti.

— O inşaatta ne arıyordunuz? Hayatımı kurtardınız...

Lübnanlı gülümsedi.

— Albay Süleyman'a teşekkür etmelisiniz... Fonisiya'daki patlamadan sonra sizi korumamı istedi. Sizi inşaata götürdüklerini görünce 16. Tugay'a haber verdim. Ne yazık ki onları yakalayamadık.

— Onları teşhis edebildiniz mi?

— Kadının kim olduğunu biliyorsunuz... Adamı tanımıyorum.

Malko ısrar etmedi. İnsan hayatını kurtaran birisiyle tartışmamalı. Fakat Eli'nin yalan söylediğini de biliyordu. Kaçan KGB katilinin kimliğini mutlaka teşhis etmişti. Lübnanlıların bu işe karışmak istemediklerini biliyordu. CIA'ya katilin kimliğini verirlerse taraf tutmuş olacaktı.

Eli'nin bilmesi bile yeterliydi... Eğer Lübnanlı olmasaydı Malko'nun meslek hayatı Beyrut'ta sona erecekti.

Teğmen Nabati gülümsedi.

— Çok şanslıymışsınız. Katia'nın KGB için çalıştığını bilmiyordum. Ona gittiğinizi görünce sizi takip etmekten vazgeçtim. Katia'nın evinin yakınındaki Crazy Horse'ta bir kızla randevum vardı. Kız gecikti, ama çok güzel olduğu için bir saat onu bekledim. Yoksa orada olmazdım.

Malko her zaman dişilerin uğuruna inanmıştır.

— Katia hakkında ne biliyorsunuz?

— Sevici olduğunu biliyorum. Sosyete de iyi bir yeri vardır. Bir prenses her ay Riad'tan onu görmeye gelir. Fakat Katia'nın başka işlere karıştığını bilmiyordum.

İğnenin etkisi geçmek üzereydi. Kalçasındaki ağrı azalmıştı. Jerry Cooper'a yaklaşması için işaret etti:

— Halil Jezzine'ye birkaç günlüğüne Beyrut'tan uzaklaşmasını söyleyin. En azından şu Katia'yı yeniden buluncaya kadar. Siz de onunla gidin. Milton benimle kalır.

Chris, bu fikri beğendi. Malko düşüncelere daldı. Aniden, Muna'nın telefonundan sonra Katia'nın tutumunun değiştiği kafasına dank etti.

*

**

Yarbay Yuri Davudyan kızgınlığını gizleyemiyordu. Katia ile Continental Oteli'nde buluşmuşlardı. Burası KGB için güvenli bir yer sayılırdı. En azından Albay

Süleyman'ın adamları onları rahatsız edemezdi.

– Çok büyük bir hata yaptınız, dedi Rus. Düşmanımız hayatta kaldı ve üstelik sizi teşhis etti. Ortadan kaybolmak zorundasınız. En önemli haber kaynaklarımızı kaybetmek üzereyiz.

Katia siyah camlı gözlükleriyle oynuyordu. Ruslarla çalışmasının tek nedeni, onlara inanmasıydı. Tıp eğitimini Moskova Üniversitesi'nde yapmıştı. Beyrut'a geldiğinden bu yana cinsel arzularını KGB'nin hizmetine sunarak olağanüstü bir haber toplama sistemi geliştirmişti.

– Emirlerinize uydum, dedi Katia. O işe kaza süsü vermek istedim. Yoksa onu evimde öldürmek çok kolaydı.

– Biliyorum, dedi Yuri Davudyan. Fakat ortalarda görünmemeniz gerekiyor. Nereye gideceksiniz?

Katia gülümsedi.

– Prenses Alia'ya. Bana tapıyor. Lübnanlılar bir şey yapamazlar. Mireille için bile... Alia, Suudi Arabistan kraliyet ailesinden. Diplomatik pasaportu da var. Böylece Muna ile irtibatımı da kesmemiş olurum.

KGB'nin adamı durmadan sigara içiyordu. Birkaç günden beri yaşadığı üzücü olaylar iştahını kesmişti. Moskova'dan gelen emirler gittikçe sıklaşıyordu. Çinlilerin anlaşmayı imzalamamaları gerekiyordu.

– Amerikalıların adamını ortadan kaldırmak zorundayız, dedi Davudyan. Çok şey biliyor. Aynı zamanda Harry'yi de.

– Harry?

Katia şaşırıldı. Haberalma teşkilatlarının katılığını biliyordu, ama Ermeni fotoğrafçı gibi kendisine sadık bir adamdan da uzaklaşmak istemiyordu.

– Amerikalı onu görmedi.

– Hayır. Fakat Lübnanlılar onu tanımışlardır. En iyisi Harry'nin Amerikalıyı öldürdükten sonra ortadan kaybolması. Çünkü onu yakalarlarsa bana ulaşabilirler.

— Beni de konuşturabilirler, dedi Katia.

— Sizin için aynı şey söz konusu değil. Siz bizdensiniz. Fakat Harry tehdit ettiğimiz için bize çalışıyor. Yakalanırsa mutlaka konuşur. Bir planım var. Uygulayacak olan da sizsiniz.

— Peki, Halil Jezzine ile kim ilgilecek?

— Endişelenmeyin, dedi Yarbay. Nasıl olsa anlaşmayı imzalamayacak.

Katia ısrar etmedi. KGB'nin bir subayıyla tartışılmazdı. Harry'yi ve Amerikalıyı nasıl yok edeceğini düşünmeye başladı. Yarbay kendisine bakıyordu. Davudyan, erkeklerin ve kadınların zaafalarını ortaya koymamak için niye bu kadar çok direndiklerini düşünüyordu.

Yarbay elini genç kadının beline koydu ve Rusça:

— Her şey bittikten sonra yeniden ortaya çıkarsın, küçük kuşum, dedi. Lübnanlılar seni üzemeler.

Katia omuzlarını silkti.

— Onun önemi yok, yoldaş. Ben başaramadığıma üzülüyorum. Bu akşamdan itibaren şu adreste olacağım.

Katia'yı en çok düşündüren şey yirmi dört saatin yirmi dördünü de ateşli prensesle yatakta geçirecek olmasıydı.

**

Harry Erivan önündeki paça çorbasına baktı. Hayatında ilk defa, bu yemeği yemek istemiyordu.

Lokantanın kapısı açıldı ve Ermeni yerinden sıçradı. Her saniye karşısında Eli'yi görmeyi bekliyordu. İnşaattaki olaydan beri huzurlu değildi. 16. Tugay'a kimin haber verdiğini düşünüyordu.

— Hey! Harry, şişmanlamaktan mı korkuyorsun? diye seslendi lokantacı.

Harry iştahsızca çorbasını yudumladı.

Başını kaldırdığında aynadaki sapsarı yüzünü gördü.

**

Halil Jezzine, Rolls-Royce'ünü Bar Yusuf Kasabası'nda durdurdu. Hava Beyrut'taki kadar soğuktu. İnmeden önce pardösüsünün önünü kapattı. Chris Jones kasabaya göz gezdiriyordu." Kasaba mikropla dolu olmalı," diye düşündü içinden. Beşir elinde Tomson ile beraber dışarı çıktı.

— Kaldır şunu, diye bağırdı Jezzine, yerlileri üzeceksin.

Halil Jezzine, Chris Jones'a döndü.

— Ani hareketlerden kaçının. Buranın insanları çok şüphelidir.

Oysa Chris Jones bu tip yerlerdeki insanlardan daima kuşkulanıyordu. Ona göre en ufak bir tedbirsizlik insanı ölüme götürebilirdi. Chris'in eli ceketinin içindeki Smith Wesson'un üzerindeydi.

Bar Yusuf'ta silah çıkartıldığında hemen kullanılırdı. Oraya "Dullar Kasabası" diyorlardı. Olaylardan sonra Lübnan polisi çareyi herkese bir silah vermekte bulmuştu. Fakat, Halil Jezzine o kasabada KGB'den çekinmiyordu. Kendisi ve iki erkek kardeşi Bar Yusuf'ta doğmuşlardı. Sık sık o kasabaya ziyarete gelirlerdi. Hıristiyan ve müslüman halk onları çok seviyordu.

Bir kadın koşarak arabaya yaklaştı. Önce Rolls-Royce'un önündeki kartalla kucaklaştı, daha sonra da Halil Jezzine'nin elini öptü.

— Tanrı seni korusun, dedi. Bana tembih ettiğin gibi her sabah çiçekleri değiştiriyorum.

Birden hıçkırarak ağlamaya başladı.

— Kardeşlerini öldürenler kahrolsun. Onlar yakalanmadan rahat uyuyamayacağım.

— Ben de, dedi Halil.

Yavaş yavaş arabanın çevresi kalabalıklaşıyordu. Erkekler ve siyah çarşafli kadınlar etraflarını sarıyordu. Halil, Bar Yusuf'a her gelişinde ilk iş olarak

mezarlığa giderdi. Yavaş yavaş yine oraya doğru yürümeye başladı. Bir yandan da bu kasabada KGB cellatlarının kendisine daha yaklaşımadan linç edilebileceklerini düşünüyordu. Eğer istese kasabanın tüm erkekleri onu korumak için Beyrut'a kadar gelirdi.

O sırada kasabadaki küçük kiliseden bir rahip çıktı. Kel kafalı, ufak tefek bir adamdı. Halil Jezzine'yi görünce koşar adımlarla ona yaklaştı.

— Tanrı seni korusun, Halil.

Müslüman olmasına rağmen Halil Jezzine Cizvit papazın seçim bölgesine mali destek sağlıyordu.

— Kardeşini öldüren sefillerden hiç haber yok mu? dedi rahip.

Halil Jezzine başını salladı.

— Yok.

Cizvit papazı gözlerini gökyüzüne çevirdi.

— Eğer bir gün onları yakalayabilirsen Samir ve Adel'in intikamını kendi ellerimle almak isterim... Tanrı cezalarını versin.

XII. BÖLÜM

Malko gözünde siyah gözlükleri, bastonuna dayanmış sahanlıkta bekliyordu. Doktorun tavsiyesi üzerine ayağa kalkmıştı, fakat beli hâlâ ağrıyordu. Nitrojenin yakması yaradan da beterdi.

Milton Brabeck sabırsızlanıyordu.

— Kapıyı kiralım mı?

Malko başını salladı.

— Hayır. Muna açar.

Malko, Muna'nın evde olduğunu biliyordu. Halil Malko ile konuşmadan önce karısıyla bir telefon konuşması yapmıştı. Lübnanlı SAS'tan karısını korumasını istemişti. Katillerin onu rahatsız etmesinden korkuyordu.

Sonunda kapı açıldı. Hizmetçi Malko'yu tanıdı ve gülümsedi.

— Madam uyuyor, dedi. Onu rahatsız edemem.

Malko teklifsizce içeri girerek:

— Gidin uyandırın ve ona Prens Malko'nun kendisiyle acil olarak konuşmak istediğini söyleyin. (Milton Brabeck'e döndü.) Beni aşağıda bekleyin.

"Goril" söylenerek dışarı çıktı. Malko misafir odasındaki bir kanepeye oturdu. Mireille'in üç gün önce oturduğu yerdi burası. Daire sessiz ve soğuktu.

On dakika bekledikten sonra Muna'nın ayak sesi duyuldu.

Malko safire bakıyordu. Taş en azından elli kırat olmalıydı. Dikdörtgen şeklinde ve bir kibrit kutusu büyüklüğündeydi.

Muna safirle oynuyordu.

— Ziyaretime gelmeniz çok güzel, dedi. Halil olmadığı zamanlar sıkılıyorum.

Uzun bir etek ve şeffaf bir bluz giymişti. Gözlerinin içi gülüyordu. Sadece ellerinin titremesinden sinirli olduğu anlaşılıyordu.

Malko kadının elini tutmasının her şeye yeteceğini biliyordu. Sanki Malko'nun düşüncelerini okumuşcasına:

— Saadi çıktı. Yalnız kaldık. Size içki getireyim, dedi.

Kadın ayağa kalkmak istedi, fakat Malko bileğinden tuttu. Muna aniden Malko'ya sarıldı ve öptü. Genç kadın adamdan ayrıldığında fısıltıyla:

— Sizi ilk gördüğümde beri bunu arzu ediyordum, dedi.

Muna, New York'tan Saint-Moritz'e kadar her yerde rastlanan play-girl'lerin tipik bir örneğini sergiliyordu. Çekiciliğiyle esir aldığı adamlara her şeyi yaptırıyordu.

— öpüşmeye gelmedim, dedi Malko. Size söyleyecek önemli haberlerim var. Geçen akşamki cinayet...

Muna kaşlarını kaldırdı.

— Kötü bir hikâye. Artık düşünmek istemiyorum. Herkesi davet etmemeliydim. Bu işte ben de hatalıyım. O işi kimin yapmış olabileceğini düşünüyorum.

— Arkadaşınız Katia onu öldürdü. Dün de beni öldürmeyi denedi. Sebebini öğrenmek istiyorum.

Muna bu sözlere çok şaşırmişti. Malko'ya trene bakar gibi bakıyordu.

— Sizin gibi önemli birisi niçin böyle saçma sapan işlerle ilgileniyor?

Malko'nun sözlerini umursamaz gibi bir hali vardı.

— Çünkü önemli sorumluluklarım var, dedi Malko. Şatom, benim her şeyim... Soruma cevap vermenizi istiyorum. Katia ile aranızda ne var?

— Hiçbif şey. Beyrut'taki herkes gibi onu da tanıyorum. Arasına masaj yaptırtmak için evine gidiyorum. Hepsi bu. Niçin bana bu soruları soruyorsunuz?

Malko kadının bileğini tuttu ve sıktı.

— Çünkü Katia sizinle telefonda konuştuğuktan sonra beni öldürmek istedi. www.cizgiliforum.com

— Anlamıyorum, mutlaka yanılıyor olmalısınız.

— Mireille'i Katia öldürdü, dedi Malko. Niçin yaptığını bilmiyorum, fakat o yaptı. Prens Mahmut onu gördü.

Muna cevap vermedi, yerdeki halıya bakıyordu. Böyle davranması Malko'ya ilginç geliyordu. Susmakla ne kazanabilirdi? Birden Malko'nun aklına bir fikir geldi.

— Gelecek sefere sırada Halil'in olduğunu biliyor musunuz? Katia onu öldürmeye kararlı. Herhalde sizin istediğiniz de bu olmalı.

Muna şaşırılmıştı.

— Hayır, bu doğru değil!

Dudaklarını ısırıp ve başını öne eğdi. Malko kadının genesini avucuna aldı ve kendine doğru çekti.

— Bana doğruyu söyleyin, yoksa her şeyi Halil'e anlatırım. Kardeşlerinin ölümünde sizin de payınız var.

Muna'nın yüz ifadesi değişti. Gözyaşları makyajını bozdu. Sonunda Malko kazanmıştı. Aslında bir kadına öyle davranmak istemezdi, fakat başka çaresi yoktu.

Muna ayağa kalktı. Rimeli akmış, gözleri şişmiş ve dudakları büzüşmüştü. Bu haliyle çok çirkindi.

Birden Malko'yu unutarak kapıya doğru koşmaya başladı. Fakat, Malko daha atak davranarak kadını

yakaladı. Muna bir müddet çırpındı ve Malko'nun yüzüne tükürdü.

— Bırakın beni, bırakın beni, o fahişeyi bulacağım...

Malko kapının aralığından, banyoyu gördü ve Muna'yı oraya sürükledi. Bir eliyle Muna'yı tutarken bir eliyle de duşu açtı. Daha sonra genç kadını suyun altına itti.

XIII.BÖLÜM

Muna'nın çığlıkları Kudüs'ten bile işitilebilirdi. Kadın bir kaplan yavrusu gibi direniyordu. Malko onu birkaç saniye suyun altında tutmayı başardı, daha sonra rahat bıraktı. Muna doğrularak aynanın önüne geldi ve yeniden çığlık atmaya başladı. Malko'ya dönerek:

— Sersem! Sersem! diye bağırdı.

Malko bu hakaretlere bir tokatla cevap verdi. Muna olduğu yerde kalakaldı. Malko yaptığından dolayı mahcup bir tavırla kadına yaklaştı.

— Üzgünüm, dedi. Fakat sakinleşmeniz gerekliydi. Bu hem sizin, hem de Halil'in iyiliği için gerekliydi. Şimdi bana gerçeği söyleyin...

Malko bir havlu aldı ve kadının yüzünü kuruladı. Muna sesini çıkartmadı. Sonra Malko kadının üzerindeki çıkarttı ve onu büyük bir havluyla sardı ve içerideki divanın üzerine yatırdı.

— İlişkinizin dışında Katia sizin için ne ifade ediyor?

Muna gözlerini açarak Malko'ya baktı.

— Onu da mı biliyorsunuz?

— Niçin? diye sordu Malko. Sizin erkeklerden hoşlandığınızı sanıyordum.

Muna bir sigara yaktı ve üzerindeki havluyu açtı.

— Katia'yı bir erkeğe tercih etmem sizi şaşırttı mı? Mademki, biliyorsunuz... Halil ile evlendiğimde on sekiz yaşındaydım. O zamanlar da şimdiki gibi iğrenç

bir adamdı, fakat ailemin parası yoktu. Elime değen ilk erkek eli, onunki idi. Fakat iktidarsızlaşınca benden korkunç şeyler istemeye başladı. Çıldıracaktım. Daha sonra beni körfez ülkelerine göndererek iş yaptığı Bedevilere ikram etti. Çölde yaşayan bu aç gözlü adamlar her gördükleri kadına bir fahişe gözüyle bakarlar. Dönüşümde Halil orada yaptıklarımı ayrıntılarıyla anlatmamı isterdi. Ancak o zaman benimle yatıyordu.

— Fakat size aşık olduğumu sanıyordum?

— öyle. Fakat iktidarsız. Buna rağmen bensiz yapamaz. Ben ona ait bir eşyayım, istemeyerek bir anda tüm körfezin en büyük fahişesi olmuştum. Benden öyle bahsettiklerini biliyordum. Herkes bu işi zevk için yaptığımı zannediyordu. Ama gerçek bu değil. Aslında her şeyi kocam için yapıyordum. Bankayı nasıl kurduğunu sanıyorsunuz?

— Peki, Katia'nın rolü nedir?

— Katia...

**

Muna'nın yüz ifadesi değişti.

— Bu çok karışık bir hikâye. Sevici olduğumu biliyordum. Kocamın körfez müşterileri için düzenlediği bir geceye geldi. Herkesin içinde bir kızla sevişti. Yaptığı beni hem iğrendirmişti, hem de tahrik etmişti. O akşam Katia'nın beni beğendiğini anladım. Sinirlenmişim. Fakat, bir gün masaj yapması için ona gittim. Başlangıçta doğru dürüst işini yapıyordu. Onu ben kışkırttım. Kadın kadına sevişmenin nasıl bir şey olduğunu sordum. Gülümsedi ve gömleğini çıkardı. "Şimdi sana gösteririm", dedi. Yanımda diz çöküp okşamaya başladı. Uzun zamandır tatmadığım bir zevk aldım. Gitgide ona alıştım. Sık sık gidiyordum. Halil bunu öğrendi. Bir keresinde bizi beraber yakaladı. Sinirleneceği yerde onun gözünün önünde sevişmemizi

istedi... Niçin bilmiyorum, fakat Katia kabul etti. Daha sonra Halil Katia'ya tecavüz etti. Kız neredeyse kocamın gözlerini oyacaktı. Bir hafta tırnak izleri çıkmadı. Ve o olaydan sonra Katia bir ay beni kabul etmedi.

Ağlamaktan Muna'nın gözleri şişmişti. Üç yüz bin dolarlık safir basit bir çakıl taşı gibi duruyordu. Aniden Muna safiri çıkardı ve yere attı. Taş bir koltuğun altına yuvarlandı.

— Halil'den nefret ediyorum, dedi Muna. Fakat paradan vazgeçemiyorum.

Malko Muna'nın anlattıkları karşısında şaşırıp kalmıştı. Katia KGB'nin Beyrut'taki örümcek ağının merkezini oluşturmuşa benziyordu.

— Katia'nın bir Sovyet ajanı olduğunu biliyor muydunuz? dedi Malko. Cinayetlere karıştığını?

Muna başını salladı.

— Hayır. Sık sık bana Halil'in Çin'de ne yaptığını sorardı. Boeing işinden haberim var, fakat Halil hiç kimseye bahsetmemem için bana yemin ettirdi. O konuda Katia'ya hiçbir şey söylemedim.

Muna gözünü sildi.

— Bu olanların hepsi o yüzden mi? Halil Çin'den döndüğünde bana bir panter kürkü hediye getirdi. O Çin'deyken bir prens ile tanıştım. Benim için çıldırdıyordu. Bir gün adam bana geldi ve kürk mantonun üzerinde seviştik. O sırada Halil içeri girdi. Çok kızgındı. Kürkü benden aldı. Çünkü, daha önce o prensten kendisine bahsetmemiştim. Her şey düzeldikten sonra mantoyu bürosundaki küçük fahişeye verdi.

Malko şaşırılmıştı, işler nerelere kadar uzanıyordu...

— Ondan sonra?

— Ben de hırsımı almak için Katia'ya gittim ve ona her şeyi anlattım. Uçakları ve mantoyu... Katia anlattıklarımla çok ilgilendi ve bana bir sürü soru sordu. Adel ve Samir öldürülene kadar olanları hatırlamıyo-

rum. Fakat şüphelenmeye başlamıştım. Halil çok değişmişti ve sinirliydi. Boeingler yüzünden canının sıkıldığını söyledi ve o konudan kimseye bahsedip etmediğimi sordu. Tabii ki, ben de inkâr ettim. Fakat Adel.Gazino'da öldürüldükten sonra, doğruca Katia'ya gidip neler olduğunu sordum.

Muna'nın eli titriyordu:

— Çok kötü bir olaydı, dedi genç kadın. Katia bana Halil gibi adamlardan nefret ettiğini söyledi. Kendisine yardım etmemi istedi. Aksi takdirde Halil'e, kardeşlerinin benim yüzümden öldüğünü söyleyeceğini belirtti. Daha sonra da seviştik. Halil'in öğrenmemesi için, kadın ne isterse yapıyordum...

Her şey çok basitti. Eski bir metod uyguluyorlardı. Malko, Beyrut'a boşuna gelmemişi. CIA'nın "gorilleri" o kocaman tabancalarıyla Muna'yı zor konuştururlardı.

— Mireille'i onun öldürdüğünü biliyor muydunuz?

— Katia benden bir parti vermeme ve Mireille ile Harold'u davet etmemi istedi. Fakat size yemin ederim ki, niyetini bilmiyordum. Bana hiçbir şey söylemedi.

— Niçin Katia beni öldürmek istedi?

Muna sigarasını söndürdü.

— Sizden özür dilerim, dedi Muna. Ziyaretinizden hemen sonra Prens Mahmut bana telefon etti. Böyle bir hikâyeye karıştırıldığı için çok kızgındı. Mireille'i öldüren kızın tırnaklarında yeşil oje olduğunu bildiğinizi söyledi... Ben de sizin Katia'yı tanıyabileceğinizi düşündüm. Ve korktum. Ona telefon ettim. Sizin o sırada orada olmanız ne talihsizlik.

Eli'nin bir dansöze aşık olması büyük şanstı. Muna aniden havluya sarındı ve kısık bir sesle:

— Sanırım şimdi beni ele vereceksiniz, dedi.

Malko başını salladı.

— Sizin için bir tehlike yok. Ben de Katia'ninkine benzer bir örgütte çalışıyorum. Bizler işimize polisi

kariştirmayız.

Muna sarardı:

— Onu öldürmeyeceksiniz ya? Katia'ya kötülük yapmayın. Yoksa intihar ederim.

— Denerim, dedi Malko. Bu konuşmadan ona bahsetmemeniz şartıyla.

Muna ayağa kalktı.

— Size söz veriyorum.

Genç kadın Malko'ya sarıldı. Üzerindeki havlu açıldı. Olanca kuvvetiyle adamı çıplak vücuduna çekti.

Malko tüm iradesini kullanarak kadını uzaklaştırmak istedi. Yavaşça saçlarını okşadı. Kadın hıçkırarak ağlıyordu.

— Görüşmek üzere, Muna, dedi Malko.

XIV. BÖLÜM

Sicim gibi yağmur yağıyordu. Chris Jones, Dolçe Vita'nın karşısındaki kapı aralığına sığınan satıcılara baktı ve üzüldü. Prenses Alia'nın villası yağmurun etkisiyle daha da güzel görünüyordu. "Goril" Bar Yusuf'ta ancak bir gün kalabilmişti. Amerikalının varlığı kasaba* halkını tedirgin ettiği için Halil Jezzine onu Beyrut'a geri göndermişti.

Aniden, dikiz aynasında, portakal rengi bir Mustang gördü. Araba yanına geldiğinde direksiyonda bir adam olduğunu farketti. Mustang, Dolçe Vita'nın önünden dönüp otoyola saptı ve tekrar şehrin içine girdi. Araba Prenses Alia'nın villasının önünde durdu. Chris birden irkildi. Günlerden beri ilk defa birisi o eve geliyordu. Mustang büyük bir arabanın arkasına park etti. Kaportası Rolls-Royce, motoru Cadillac olan bu araba artık Prenses Alia tarafından da kullanılmıyordu. Arabayı ısmarlayan zavallı, Yemen'de kim vurduya gitmişti. Beyrutlular o arabaya "Cadi-Rolls" diyorlardı.

Chris dürbünüyle eve baktı. Evde hayat yok gibiydi. Mustang'in gelmesi de bir şeyi değiştirmede. Malko Fonisiya'da dinleniyor, Halil Jezzine Bar Yusuf'ta kalıyordu. Jerry Cooper da gitgide sinirleniyordu. Çinliler Lübnanlının kendilerini niçin oyaladığını bir türlü anlayamıyordu.

Oysa Halil katiller bulunmadan Beyrut'a dönmek istemiyordu.

Muna evinden dışarı çıkmıyordu. Malko günde üç defa ona telefon ediyor, fakat her seferinde Katia'dan hiçbir haber almadığını öğreniyordu. Tabii ki, bu doğru değildi.

*

**

Harry Erivan villanın holünde idi. Hiç kimsenin kendisiyle yakından ilgilenmediğini görünce rahatlamıştı. Bu randevu ona biraz garip gelmişti.

Prenses Alia'nın üstünde pantolon vardı. Saçları her zamankinden kısaydı. Harry onun tıraş olduğunu bile düşündü.

— Katia sizi yukarıda bekliyor.

Prenses her erkeğe düşman gözüyle bakıyordu. Katia sahanlıktaydı. Harry'yi odasına aldı. O da pantolon giymişti. Sağ elinde de meşhur yüzüğü vardı.

— Niçin beni buraya çağırdınız? diye sordu Harry. Çok tehlikeli. Amerikalılar sizi bulabilirler.

— Tehlikeli olup olmadığına ben karar veririm, dedi Katia. Yeterince saçmaladınız. Yoldaş yarbay size bir şans daha tanıyor. Oturun ve dinleyin.

Harry sesini çıkarmadı. Katia çekmecelerin birinden sigara paketi büyüklüğünde bir kutu çıkardı. Bir yüzünde hoparlörü andıran delikler vardı, yan tarafında ise bir düğme görünüyordu.

— Bu güçlü bir vericidir, dedi Katia. Amerikalıyı bizim gruptan birisi öldürecek. Siz de ona yardım edeceksiniz. Göreviniz Amerikalıyı bulmak. Müsait bir yerde ona rastladığınızda iyice yanına yaklaşacaksınız.

— O zaman adam beni tanır! dedi Harry.

Katia omuzlarını silkti.

— Hayır, sizi hiç görmedi.

— Peki, niçin yaklaşacağım?

— Çünkü ateş edecek olan adam onu tanımıyor,

sizse tanıyorsunuz.

Harry kutuya baktı. KGB'nin kullandığı diğer vericilerin benzeriydi.

— iyice yaklaştığınızda düğmeye basacaksınız. Karşı tarafın cevabını bekleyeceksiniz, daha sonra bulunduğunuz yeri ayrıntılarıyla söyleyeceksiniz. Alın.

Harry cihazı aldı. Küçük, fakat ağırdı.

— özellikle, dedi Katia, Amerikalıyla karşı karşıya gelmeden kullanmayın. Çok güçlü bir cihaz, ama bir dakika yayın gücüne sahip.

Harry cihazı aldı ve yağmurluğunun cebine attı.

— Bu işi bitirdikten sonra yeni emirler alacaksınız, dedi Katia. Halil Jezzine'yi öldürmek zorundayız. Bu iş size düşecek...

Harry biraz kuşkuluydu, fakat kendisine görev verilmesi hoşuna gitmişti.

Katia merdivenlere kadar onu geçirdi. Harry kimseye rastlamadan dışarı çıktı. Yağmur ve rüzgar şiddetlenmişti. Arabasına doğru koştu. Katia bütün gün o villada ne yapıyordu?

Hızla şehir merkezine doğru uzaklaştı.

*

•*

Chris Jones üzgündü. Mustang'in numarasını' alamamıştı. Görebildiği tek şey, gözlüklü bir adamdı.

Saatine baktı. Milton'un nöbete gelmesini bekliyordu, iki saat sonra nöbet değiştirdiler. Sonunda Mustang'li adamı takibe başladı. Fakat artık çok geçti.

XV. BÖLÜM

Malko, Kulüp'ün merdivenlerini zorlanarak indi. Harold'u bütün gün aramış fakat bulamamıştı. Chris Jones'un raporunu alır almaz, İngilizin evine gitmeyi düşünmüştü.

Kulüp'ün dörtte üçü boştu. Harold orada da yoktu. Jerry Cooper barda oturuyordu. Halil yine Bar Yusuf'ta saklanıyordu. Chris ve Milton.Katia'yı ve de özellikle villayı gözetlerken Malko ve Jerry uzun uzun konuşmuştu.

— İlerleme var mı? diye sordu Amerikalı.

— Olabilir, dedi Malko. Fakat önce Harold'u bulmalıyım...

— Bugünlerde "Uçan Tavuk"a takılıyor. Niçin?

— Belki Jezzine kardeşleri öldüreni tanıyordur.

Jerry Cooper neredeyse elindeki bardağı yutacaktı.

— Harold mu?

Amerikalı ile Malko dışarı çıktı. Bir taksiye atlayıp Uçan Tavuk'a gittiler.

— Eğer söylediğiniz doğruysa, dedi Jerry Cooper, ne yapmanız gerektiğini biliyorsunuz...

Malko biliyordu, fakat o iş hoşuna gitmiyordu.

— Ya Lübnan polisi?

Jerry Cooper birdenbire kaskatı kesilmişti. Malko'nun kolunu yakaladı ve sıktı.

— Onu bul ve öldür, diye bağırdı.

Malko hiçbir şey söylemeden ayrıldı. Chris ile Milton'a da aynı emrin verildiğini biliyordu.

Malko cinayete bir türlü alışamamıştı.

*

SAS içeri girdiğinde bereli bir homoseksüel yanına yaklaştı.

— Barda bir yer ister misiniz?

— Bir arkadaşımı arıyorum, dedi Malko. Harold.

Uçan Tavuk tabaklardaki ıvır zıvır görülmesin diye herkesin karanlıkta yemek yediği bir diskotekti. Küçük bir dans pisti vardı. Malko, Harold'u annesi yaşında, aşırı makyajlı bir kadınla birlikte gördü. Harold kadının yanında ilginç numaralar yapıyordu. İnsanın hayatını kazanması çok zor...

İçerisi kalabalıktı. Süper mini etekli birçok kız vardı. Uçan Tavuk, Hamrah'a yakın olduğu için Beyrut'un kalburüstü gençliği buraya geliyordu. Homoseksüeller dahil...

Harold, Malko'yu görünce eliyle selam verdi.

— Prens Malko, diyerek arkadaşına tanıştırdı Harold. Kuzenlerimden birisi...

Malko adamın ağzını dağıtmamak için kendini zor tuttu. Fakat sırası değildi. Özellikle Harold'u iş üzerindeyken rahatsız etmek istemedi. Konuya girdi.

— Portakal rengi Mustang'i olan birisini tanıyor musunuz? Orta yaşlı, gözlüklü.

— Elbette. Harry'den bahsediyor olmalısın.

— Harry ne?

— Orasını bilmiyorum. Bir Ermeni'dir. Tüm bildiğim bu. Sempatik bir fotoğrafçı. Tanışmak ister misiniz?

Malko hâlâ duyduklarına inanamıyordu.

— Birlikte yemek yiyeceğimiz adam o değil miydi? Mireille ile birlikte?

— Nasıl tahmin ettiniz?

— Sizin sempatik arkadaşınız, dedi Malko, iki kişiyi öldürdü.

Harold'un yanındaki kadın bu konuşmaları duyar duymaz bir çığlık attı. Harold şaşırmişti.

— Harry mi? bu imkânsız, dedi.

— Onu tarif eder misiniz? dedi Malko.

Harold anlattı. Hiç kuşkusuz o idi. Dahası, Jezzine'nin katiliyle yemek yiyecekti... İşte Mireille'in ölüm sebebi ortaya çıkmıştı.

— Onu nerede bulabiliriz?

— Bilmiyorum. Ona Hamrah ile Georges Picot kavşağında rastlıyordum. Fakat adresini bilmiyorum. Ermeni mahallesinde oturuyor olmalı. Ama yine de onu bulmanız imkânsız.

Birden Harold'un yüzü güldü.

— Durun! O her gün Hacı Davut'a uğrar. Burası limanın arkasındaki eski bir kahvedir. Orada herkes onu tanır.

Malko çoktan uzaklaşmıştı. Ama Harold'un gecesini de mahvetmişti.

— Sen katilleri de mi tanıyorsun, sevgilim? dedi Harold'un yanındaki Lübnanlı kadın.

— Gaganı kapatır mısın, kokana, dedi Harold.

Aslında kötü bir çocuk değildi. Fakat Mireille'in ölümünden kendisini sorumlu tutuyordu.

Lübnanlı kadın ısrar etti.

— Niçin benimle böyle konuşuyorsun? Beni sevdiğini söylemiştin...

Harold omuzlarını silkti.

— O senin yaşlı bir fahişe olmanı engellemez.

Harold bir müşterisini kaybetmek üzereydi, fakat umursamıyordu.

*

**

Harry Erivan zarlari iri avuçlarında salladı.

— Altı.

Son pullarını da aldı. Arkadaşı Antoine homurdanarak:

— Sen kazandın, dedi.

Antoine iriyarı bir adamdı. Ceplerini karıştırdı ve bir deste para çıkardı.

— Sana bugün beş yüz lira kaptırdım, yeter.

Oyunu bırakarak nargile içmeye başladılar. Hacı Davut çoğunlukla gençlerin takıldığı bir yerdi. Buraya gelip, sabahtan akşama kadar otururlardı.

Hacı Davut yarım yüzyıldan beri hiç değişmemişti. Yerdeki tahtaların aralığından deniz görünürdü. Yabancılar pek gelmezdi. Limanın arkası medeniyet canavarının elinden kaçabilen tek yerdi. Deniz üzerindeki taş binalar eski özelliklerini koruyorlardı.

Harry o kahveyi çok seviyordu. Her zaman taze, nefis mezeler ve ıstakozlar bulunurdu. Beş dakikada bir, garson boşalan kahve fincanlarını doldurur, nargilelerin ateşini tazelerdi. Havanın günlük güneşlik olması Ermeniye sevindirmişti. İlkbahar gelmiş gibiydi...

Arkadaşı gülümsedi.

— Senin gezip eğlenecek vaktin var. Bense büroya gitmek zorundayım. Üstelik de paramı aldın...

Harry adamı dinlemiyordu.

— Tanrı aşkına, diye Ermenice mırıldandı.

Harry merdivenlere bakıyordu. Birden kapı açıldı.

*

**

Portakal rengi Mustang, Sur Sokağı'nda duruyordu. Chris Jones arabayı kırık anteninden tanıdı.

Hacı Davut'a girerken Malko, Hany'yi farketmedi, çünkü içerisi "L" şeklindeydi. Biraz ilerlediler ve Chris Jones, Malko'nun koluna çarptı:

— İşte o.

Malko bir an, o orta yaşlı adamın KGB'nin cellatı olduğuna inanamadı.

Harry gözlerini açmış onlara bakıyordu. Malko

Ermeni'nin silahlı olup olmadığını bilmiyordu. Herkesin içinde olay çıkmasını istemediği için Chris Jones'u kapıya doğru çekti. Kahvenin bir tek çıkışı vardı. En iyisi Harry'yi orada beklemektir. Eli'ye haber verebilseydi katili hem Lübnanlılara yakalatmış olurdu, hem de pislikten kurtulurdu.

XVI. BÖLÜM

— Neyin var Harry?

Ermeni gözünü Malko'dan ayıramıyordu. Malko'nun oraya gelmesi bir tesadüf değildi. Umutsuzca ayağa kalkıp kaçmanın çarelerini araştırmaya başladı. Üzerinde silah yoktu. Katia'nın verdiği alet bile arabadaydı.

Pencereden eğilip denize baktı. Su sakindi, fakat iyi yüzemediği için denemeyi göze alamadı. Arabasına kadar gidebilse kurtulma ümidi va/.dı. Çünkü Beyrut'u çok iyi biliyordu.

Arkadaşının yanına geldi. Sarışın adam gözden kaybolmuştu. Birkaç saniye rahatladı.

— Bir fare görür gibi oldum, dedi zorla gülümsemeye çalışarak.

— Fareden bu kadar korkuyor musun?

Harry cevap vermedi. Sinirliydi.

— Benimle gelir misin?

Antoine ne olduğunu anlamamıştı. Harry ile birlikte ayağa kalktı. Harry'nin elleri yağmurluğunun cebindeydi. Kalbi dışarı fırlayacakmış gibi çarpıyordu.

Antoine'ın arkasından basamaklara geldi. Sahanlık boştu. Yeniden ümitlendi. Arabasına kadar gidebilseydi ondan sonrası kolaydı.

Birden sarışın adamla arkadaşının rıhtımdaki bir arabanın arkasına saklandıklarını farketti. Onlar da gizlendikleri yerden çıkmışlardı ve hızla Harry'ye doğru

yürüyorlardı. Harry tabanları yağlayıp kaçmamak için kendisini zor tuttu. Antoine'ın söylediklerini bile duymuyordu. Arkadaşı cebinden bir para çıkardı ve ikiye katladı.

— Eğer çift sayı ile bitiyorsa yirmi lira, dedi Antoine parayı Harry'ye uzatarak.

Amerikalılar ile arısında iki, üç metre bir mesafe kalmıştı. Harry ismini duyunca yerinden sıçradı.

— Bay Harry?

Harry yabancıların elindeki Kobra'yı farkettili. Siyah gözlüklü, sarışın adamda silah yoktu. Sur Sokağı otuz metre ilerideydi. Mustang biraz daha uzaktaydı. Ani bir hareketle ileri doğru koşmaya çalıştı.

Silah sesi onu yıldırım çarpmışa benzetti. Koşmaya çalışırken arkasına döndü. Silahın namlusu yüzüneyönlükti. "Adam ilk elde havaya ateş etti," diye düşündü ve arkasındakinin bir profesyonel olduğunu anladı.

— Geri dön ve kıpırdama, dedi Chris, sesini yükseltmeden.

Harry durdu ve yavaşça geri döndü. Yapabileceği bir şey yoktu. Ellerini yavaşça cebinden çıkardı. Aptalca davrandığını farkettili. Hiçbir şey olmamış gibi Sur Sokağı'na yürümesi gerekirdi. Çünkü bu yabancılar Beyrut'ta ona bir şey yapamazdı.

Antoine şaşkın gözlerle bir silaha bir de Harry'ye baktı.

— Harry ne oluyor? Kim bu adamlar?

Harry başını salladı.

— Bilmiyorum. Onları da tanımıyorum. Polis çağırılmalısın.

Sarışın adam son sözünü doğrularcasına İngilizce:

— Polis çağırarak iyi bir fikir, onlara işlediğiniz iki cinayeti anlatırsınız, dedi.

Malko bir an, Kobra ile Harry'nin arasına girdi. Harry bundan istifade ederek Antoine'ı kolundan

yakaladı ve silahlı adamın üzerine fırlattı.

Chris Jones ani bir hareketle kenara çekildi ve tetiğe bastı. Yavaşlatılmış bir film sahnesi izlercesine, Harry Antoine'nın elini karnına götürdüğünü ve ağzından kan aktığını gördü. Harry var gücüyle Sur Sokağı'na doğru koşuyordu. Her saniye beynine bir kurşun gelebilirdi. O sırada karşıdan dört çocuklu bir ailenin geldiğini gördü. Harry onlara doğru koştu ve çocukların yanına gelip durdu. Düşmanlarının bir çocuğa dokunamayacaklarını biliyordu. Caddeye çıkmadan önce arkasına döndü. Antoine yerde yatıyordu, diğer adam da peşine düşmüştü. Harry, Türkçe küfretti. Zavallı Antoine!

Harry arabasının başına geldiğinde etrafında meraklı bir grup oluşmuştu. Antoine'ın öldürüldüğü sokaktan bir Fiat çıktı.

Mustang patinaj çekerek kaldırımdan ayrıldı. Harry Fonisiya'ya doğru gidiyordu. Dikiz aynasından Fiat'ı farketti. Taksilerin arasından ustaca sıyrılıyordu. Fonisiya'ya kadar yol açtı. Ama trafik lambası kırmızı yanıyordu. Harry 16. Tugay'dan bir polisin gözlerinin önünde ani bir hareketle sola döndü. Arkadaki Fiat da aynı şeyi yaptı.

Çebli Sokağı'nın rampasında Mustang, güçlü motoruyla epey fark attı. Harry,, Şahap Caddesi'ne çıktığında elli metre öndeydi. Şimdi otoyol gibi geniş bir caddeye çıkmıştı. Eğer sonuna kadar becerebilirse kendisini takip edenleri Ermeni mahallesine götürecekti.

Yüz metre ilerideki Basta kavşağına geldiğinde bunu beceremeyeceğini anladı. Fiat gitgide aradaki mesafeyi kapatıyordu. Harry hiçbir şey düşünecek durumda değildi. Paniğe kapıldı. Elbette ki, yaşadığı hayat bu türlü tehlikeleri gerektiriyordu, fakat yine de yaşamak istiyordu.

Şahap Otoyolu inişli çıkışlıydı. Harry'nin aklına bir fikir geldi. Bir çukura geldiğinde durup aynı yol-

dan geri geri dönecekti. Böylece arkasındakiler ne olup bittiğini anlayana kadar o çoktan dar sokaklarda kaybolmuş olacaktı.

O sırada, sol tarafındaki dikiz aynası bir kurşunla kırıldı. Darbenin etkisiyle Harry arabasını kontrol etmekte zorlanıyordu.

Antoine'a ateş eden adam kolunu dışarıya çıkarmış kendisine doğru nişan alıyordu. Harry kaybedecek zamanı olmadığını farkettiler. Sol eliyle direksiyonu kuvvetlice tutarken sağ eliyle el frenini tuttu.

Direksiyonu sağa kırarken hızla el frenini çekti ve vites değiştirdi. Ani dönüş Harry'nin başını döndürdü. Arabanın arkası korkuluklara çarpmıştı. Fiat Mustang ile korkulukların arasından geçti. O sırada Harry şiddetli bir darbeye arabasını yolun ortasında buldu. Freni çok uzun müddet tuttuğu için arabası korkuluklara çarptı ve ezildi.

Motor durmuştu. Harry yeniden çalıştırmayı denedi. Arkasında bir sürü araba birikmişti. Birden Fiat'ın yüz metre ileride durduğunu farkettiler. İçindekiler dışarı çıkmıştı.

Harry de arabasından dışarı çıktı ve Şahap Otoyolu'nda ters istikamete doğru koşmaya başladı. Arabadan çıkarken KGB'nin verdiği aleti almayı unutmamıştı.

— Durun!

Silahlı adam bu sefer iyice yaklaşmıştı. Ayakkabısının sesini duyuyordu. Kurtulamayacağını anladı. Diğerlerinin başına gelecekleri bilmesini istedi. Koşarken yağmurluğunun cebindeki vericiyi aldı ve hiç bakmadan düğmesine bastı.

*

**

Harry'nin cebinden önce sarı bir alev, daha sonra siyah bir duman çıktı. Patlama yüz metrelik bir alanda tüm camları kırdı.

Elli metre uzakta olmasına rağmen Chris bir saman çöpü gibi havalandı ve yüzüstü yere düştü.

Harry Erivan intihar etmişti.

Biraz önce durduğu yerde siyah bir lekeden başka bir şey yoktu.

Vücudunun parçalan yirmi metre öteye fırlamıştı. Elleri arkadaki arabalardan birinin farına yapışmıştı. Ermeni altı saniye önce verici zannettiği aletin düğmesine basmıştı, Malko ve Chris de paramparça olacaktı. Katia'nın planı tam gerçekleşmemişti.

Malko, Harry'dengeri kalan şeye bakıyordu. Vücudu ikiye ayrılmıştı ve yağmurluğunun parçalan kana bulanmıştı. Ortalıktaki iğrenç bağırsak kokusu Malko'nun midelerini bulandırdı. KGB'nin cellatı sırrını beraberinde götürmüştü.

Bir ambulans sireni duyuldu. Trafik hemen durmuştu. Sıkıntılar tamamen bitmedi, fakat en azından Halil Jezzine artık Beyrut'a dönebilirdi. Malko görevinin büyük bölümünü bitirmişti. Kendi silahıyla olsa bile KBG'nin adamı ölmüştü.

XVII. BÖLÜM

Amerikan Elçiliği'nin beşinci danışmanı odasından denize bakıyordu.

— Lübnanlılar Bay Chris Jones için elli bin dolar kefalet istiyor, dedi.

"Goril" başını öne eğdi. Lübnanlılar onu yedi saate yakın sorguya çekmişti. Albay Süleyman ile Amerikan Elçiliği devreye girmeseydi hapisi boylayacaktı. Harry Erivan'ın ölümünden sonra Jerry Cooper epey zorlanmıştı.

— Korkmayın, dedi Cooper, Şirket ödeyecek. Bay Jones bizim emirlerimiz üzerine öyle davrandı. Görevdeydi.

Beşinci danışman başını salladı.

— Ne biçim görev... Bir masumun üzerine silahla gitmek. Bu çok feci bir şey. Yabancı bir ülkedeyiz.

Harry'nin ölümüne üzülen Jerry omuzlarını silkti.

— O kadar da feci bir şey değil. Seçim zamanı bu ülkede her gün o tür ölümler olur, dedi. Yaşlı bir adam için bizden elli bin dolar istiyorlar...

Beşinci danışman şaşkın gözlerle baktı. Antoine Loir can çekişiyordu. Dalağı delinmiş... Bağırsakları zedelendiği. Başkan Kennedy'nin katili de aynı sebepten ölmüştü.

— Bu üzücü olayı düzeltmeliyim, dedi beşinci danışman.

Dosyalarını topladı ve kapıyı çarparak Jerry Cooper'ın odasından çıktı. Jerry, Eli Nebati'ye döndü:

— Albay Süleyman'a tarafımızdan teşekkür edin, dedi. Küçük bir Noel armağanı alırsa endişelenmesin...

Eli gülümsedi. Chris meslektaşına baktı. O olmasaydı çoktan içeri girmişti.

Jerry Cooper bir koltuğa oturdu.

— Halil Jezzine iki gün sonra dönüyor, dedi. Çinlilerden randevu alındı. Fakat geriye bir tehlike kalıyor: Katia.

Chris Jones sözünü kesti.

— Adamı gördüm, dedi. Bir düğmeye bastı, intihar etmiş olması mümkün. Fakat o kurtulacağını zannediyordu. Koşarken intihar edilmez.

Eğer o olay bir intihar veya bir kaza değilse, Katia Prenses Alia'nın villasından işleri idare ediyor demekti.

— Bu kızı başıboş bırakamayız, dedi Jerry Cooper.

Malko, Eli Nebati'yi tanıdığından bu yana, ilk defa onun bir şeye itiraz ettiğini gördü. Çekingen bir sesle Jerry'ye:

— Prenses Alia'nın villasında ikinci bir olay olursa o zaman çok kötü olur. Albay sizin işlerinizden rahatsız oluyor.

Zavallı Eli, şimdiden kan ve ateşi görür gibiydi. Harry Erivan için polis bir bildiri yayınlamış, adamın yoldaki patlayıcı bir maddenin üzerine basarak kaza sonucu öldüğünü belirtmişti. Seçim döneminde böyle şeylere alışık olduğu için halk pek ilgilenmemişti. Fakat aynı şeyin sık sık tekrar edilmemesi gerekirdi...

— Şiddetten bahsetmiyorum, dedi Jerry Cooper.

Cooper da Lübnanlıların toleranslı davrandığını biliyordu, fakat Katia'yı nasıl saf dışı edeceği hakkında bir fikri yoktu.

Katia'yı başıboş bırakmamak gerekiyordu. Birden Malko'nun aklına bir fikir geldi.

— Belki bir yolunu bulabiliriz, fakat dostum Eli'nin

yardıma gerekli... dedi.

Eli şaşırıldı. Zaten tarafsızlık sınırlarını aşmıştı.

— Albay ile konuşmalıyım, dedi Eli.

Malko ayağa kalktı.

— Sizinle geliyorum, dedi. Yolda anlatırım.

Jerry Cooper ile Chris Jones arkalarından bakakaldı.

— Eminim kimse farkına varmadan o evi ortadan kaldıracak bir yol bulmuştur, dedi Chris. Bu prens yaman adam.

Malko ile Eli elçiliğin arkasındaki otoparka geldi.

Eli'nin Alfa-Romeo'suna bindikten sonra Malko konuşmaya başladı.

— Katia'yı meşru yollardan yok etmeye ne dersiniz?

— Mireille'in cinayeti yüzünden mi demek istiyorsunuz? Fakat ortada şahit yok. Prens Mahmut tanıklık etmez. Üstelik o iş haftalarca sürer.

— Bir fikrim daha var, dedi Malko. Bir adamın kendi suçu dışında işlemediği cinayetten dolayı yargılandığını hiç duymadınız mı?

*

**

Huri. Malko'yu görünce çok sevindi. Bürodakilere rağmen ayakların ucunda yükseldi ve Malko'yu öptü.

— Beni unuttuğunu sandım, dedi Huri.

Malko unutmadığını ispat etti...

— Halil dönmedi, dedi genç kadın.

— Onu görmeye gelmedim.

Lübnanlının gözleri parladı.

— Doğru mu?

— Tabii. Seni görmeye geldim, fakat iş için.

— İş mi?

— Evet.

Malko, Huri'yi sakın bir köşeye çekti ve ne istediğini anlattı. Huri önce çok şaşırıldı, fakat sonunda gülümsedi.

— Sana istediklerini verebilirim, dedi. Ama bir şartla.

— Nedir?

— Gelecek sefere telefon ettiğimde beni görmeye geleceksin. Hiç sevişmediğimizin farkında mısın?

— Kabul, dedi Malko.

— Beni biraz bekle, dedi Lübnanlı.

XVIII. BÖLÜM

Kulüp'ün barı kalabalıktı. Malko, Eli'ye yaklaşmakta güçlük çekti. Lübnanlı ile tokalaştılar. Malko avcunun içinde bir kartın olduğunu hissetti ve hemen vestiyere doğru ilerledi.

Tezgâha Eli'nin verdiği kartla birlikte bir lira bıraktı. Derhal Eli'nin yağmurluğu getirildi. Vestiyerdeki kadın başka bir müşteriye bakarken Malko yağmurluğun cebine bir paket bıraktı ve kadını tekrar çağırdı.

— Yanılmışım, dedi. Arkadaşımın numarasını getirmişim. Yağmurluğu alıp numarayı geri verin. Kendi numaramı aramalıyım.

Malko numarayı alıp bara döndü. Eli içkisini bitirmişti.scanned by darkmalt1

— Bir tane daha? dedi Malko. Ben de bir votka alacağım.

Barmen'in içkileri hazırlamasını fırsat bilen Malko kartı Eli'nin cebine koydu.

*

**

Beyrut'taki Narkotik Büro,33. Sokak'ta, üç katlı bir binaydı. Malko, Jerry Cooper ile birlikte asansöre bindi.

Amerikalı ikinci katta, üzerinde Teğmen Raşaya yazan bir kapıyı tıklattı.

Odada bir masa ve üç iskemle vardı. Bir vitrinde de ele geçirilen uyuşturucu maddeler duruyordu. Teğmen

Raşaya sivil giyinmiş genç bir adamdı. Jerry Cooper ve Malko'nun elini sıktı. Amerikalı hemen konuya girdi.

— Bay Linge'in Hazine Dairesi adına özel bir görevle buraya geldiğini size söylemiştim. Bir örgütü takip ediyor. Bulduğu sonuçları kendi başımıza değerlendiriyoruz...

— Olabilir, dedi teğmen.

Malko söze girdi.

— Uyuşturucu maddenin Lübnan'a, Prenses Alia ve birlikte yaşadığı Katia adındaki bir kadının sayesinde geldiğini öğrendim. Eroin paketleri prensesin arabasında. Sanırım markası Rolls-Royce.

Teğmen şaşkın şaşkın dinliyordu.

— Bundan emin misiniz?

— Elbette. Eroin dağıtılmadan önce, onları durdurmalısınız.

— Prensesin diplomatik dokunulmazlığı var, dedi Lübnanlı. Eğer haberiniz doğruysa sadece eroini ondan almakla yetinebiliriz.

— Fakat bu bir işe yaramaz, kaynağı o, dedi Jerry Cooper.

Teğmen ayağa kalktı ve Jerry Cooper'ın elini sıktı.

— Gerekeni yaparım, dedi. Yardımlarınızdan dolayı teşekkür ederim.

Asansöre kadar adamlara eşlik etti. Yalnız kaldıklarında Malko, Jerry'ye:

— Gerçekten araştıracağını zannediyor musunuz? diye sordu.

— Elbette. Aksi takdirde, Narkotik Büro onu kaçakçılara yataklık etmekle suçlar.

— Eli'nin "Cadi-Rolls"a paketi yerleştirebilmesi için dua etmekten başka çare kalmadı.

*

**

Hava düzelmiş, Beyrut güneş ışığına kavuşmuştu.

Eli, Dolçe Vita'ya bir göz attı.

— İşte! Oradalar, dedi.

16. Tugay'ın iki arabası Prenses Alia'nın villasının önünde duruyordu. Adamlar "Cadi-Rolls"un basındaydılar.

Malko oldukça sevinçliydi. Arabadaki üç yüz gram saf eroin bulunmuştu. Prensesin itirazlarına rağmen içişleri Bakanı Alia ve Katia'nın tutuklanması için yazılı emir vermişti.

Alia ve Katia "Cadi-Rolls"un arkasına oturmuşlardı. Katia'nın siyah gözlükleri gözündeydi. Eli derin bir nefes aldı:

— Görüyor musunuz, dedi. 16. Tugay, esrarla mücadelede ne kararlı.

Malko ayağa kalktı.

— Onları takip edeceğim. Gerçekten içeri girdiklerinden emin olmak istiyorum.

*

**

Teğmen Raşaya bulunan eroine bakıyordu. Beyaz tozu parmaklarının ucunda kontrol ettikten sonra, tattı. Yardımcısına bakarak:

— Bu "Makuk" dedi.

— Hiç şüphe yok.

İki adam birbirlerine bakıyorlardı. Buldukları şey piyasadakinin en iyisiydi. Lübnan'da yapıyordu. Teğmen Raşaya'nın anlamadığı tek şey Prenses Alia'nın Lübnan'da yapılan bir şeyi, Suudi Arabistan'dan nasıl getirttiği idi.

Bu esrareniz olayı düşünürken raporunu yazmaya başladı.

XIX. BÖLÜM

Muna barın kenarına çarptı ve bardağını döktü. Herkes Muna ile Malko'ya bakıyordu. Muna siyah bir pantolon giymiş, saçlarını arkaya doğru taramıştı.

Muna etrafını takmadan bardağını bıraktı ve Malko'yu elinden tutup Kulüp'ün pistine sürükledi. Malko'nun kollarında titriyordu.

— Katia gitti.

Sesinin titremesine engel olamamıştı.

— Biliyorum, dedi Malko.

— Arabaya eroini siz yerleştirdiniz değil mi? Katia bana telefon etti ve intikamını alacağını söyledi. Kıza evine uğraması için izin bile vermemişler. Çok feci bir şey.

— Onu öldürmemi ister miydiniz? dedi Malko.

Muna bir an irkildi. Daha sonra Malko'ya yaklaşarak:

— öldürmediğiniz için teşekkür ederim, dedi.

Malko kolundaki kadına bakıyordu. Birden gözü etrafta iştahla onları seyreden adamlara takıldı ve hayatta her şeye rağmen güzel şeylerinde olduğunu düşündü.

— Buranın havyarı çok nefis, dedi Malko. Üstelik harika votkaları var... Yemek yiyelim mi?

— Kabul, dedi Muna. Benim davetlimsiniz.

Genç kadın, Malko'yu elinden tutup biraz önce

sohbet ettiği bir grubun arasına götürdü.

— Size Prens Malko'yu tanıştırayım, dedi Muna.

Gruptakiler oldukça nazik insanlardı, içlerinden birisi:

— Halil nerede? diye sordu.

Malko söze girdi.

— Yarın gelecek. Dinlenmeye gitmişti...

Muna ile göz göze geldiler. Ertesi gün Halil Jezzine'nin Saint-Georges Lokantası'nda Çin heyetiyle randevusu vardı, öğleden sonra Boeingler ile ilgili anlaşma imzalanacaktı. Jerry Cooper, Washington'a işlerin yoluna girdiğini belirten bir telgraf çekmişti. KGB şimdilik etkisiz hale getirilmişti. Birden, Malko köşede oturan Eli'yi farketti.

Şef garsonu çağırdı.

— Köşede oturan beye bir şişe 64 veya 66 Moet et Chandon ile havyar götürür müsünüz? Hesabıma yazın.

Kır saçlı bir adam o sırada Muna'ya yaklaştı ve:

— Dans edelim mi? diye sordu.

Lübnanlı kadın adamı reddetti.

— Kocam dans etmemi istemiyor.

Muna şampanyasını yudumladıktan sonra Malko ile yeniden piste döndü. Malko'ya kenetlenmiş gibi bir hali vardı. Kır saçlı adamın dişlerinin gıcirtısını neredeyse herkes duyacaktı.

— Bu sersemle size ait olduğumu göstermek istiyorum, dedi Muna.

— Katia?

— Katia... Onu hiçbir zaman unutmayacağım. Bana yardım etti. Geri dönerse sanırım yine ona aşık olurum. Fakat, şimdi beni korkutuyor. Halil'e bir şey söylemeyeceğinize dair yemin eder misiniz?

— Yemin ederim.

— Bu akşam onun yatağında yatarız. Bunu hak etti.

*

Halil Jezzine, Rolls-Royce'tan indi ve Malko'ya doğru yürüdü. Biraz daha şişmanlamış gibiydi, fakat yüzünde rahatlamış bir ifade vardı.

— Bravo, dedi. Nihayet rahat nefes alabileceğim. Dağda sıkılmaya başlamıştım...

Arabanın arka kapısı açıldı ve ilginç bir adam indi. Bıyıklıydı ve çenesinde de küçük bir sakalı vardı. Üstü başı leke içindeydi. Malko'nun şaşkınlığı Halil'in hoşuna gitmişti.

— Size Rahip Duri'yi tanıştırayım. Bana çok yardım etti ve etmeye de devam edecek. Değil mi Rahip Duri?

— Elbette oğlum, dedi adam Fransızca olarak. Dinimiz aynı değil, fakat ikimiz de dürüst insanlarız. Benim Straco'da seçim toplantım var. Gitmek zorundayım. Tanrı sizi korusun.

Adam haç çıkardıktan sonra ağır adımlarla uzaklaştı. Malko adamın kalçalarındaki çıkıntılara bakıyordu.

Halil kahaahalarla gülerek:

— Onlar tabancaları, dedi. Her zaman iki tane taşır...

— Tabancalar, dedi Malko. Fakat, o zaman dürüst bir çizvit değil.

— Tam tersi, dedi Halil. Bu sabah yola çıkmadan önce kilisede dua etti. Kiliseye giderken silahlarını çıkartıyor. Enerjik bir adam. Yalnızca Tanrıdan korkar. Fakat yaşadığı yerde adamlar rahat durmuyorlar. Bizim oralarda silahla ölmekten daha doğal bir şey yoktur. Politikaya karışan o yaşlı adam kendisini korumak zorunda.

— Hiç insan öldürmüş mü?

— Sırtından asla, dedi Halil. Ha! Bir de kilisede hiç adam öldürmedi.

— Üstlerinden çekinmiyor mu?

— Hayır. Müslümanların arasında da sevilir. Bunu başarabilen tek adamdır.

Yaşlı cizvit gözden kayboldu.

— Rahip Duri beni sever, çünkü seçim zamanı ona para yardımında bulunuyorum. Varlığını biraz da bana borçlu, dedi Halil.

— Her zaman silahlı mıdır?

— Her zaman , dedi Halil Jezzine. Çok düşmanı var.

Halil Jezzine, Malko'yu kolundan tuttu ve arabaya doğru çekti:

— Şampanya bizi bekliyor. Muna sizi dün akşam Kulüp'te gördüğünü söyledi. Uslanmış mı bari?

Malko Lübnanlı'nın neyi bilip neyi bilmediğini düşündü. Harry Erivan'ın ölümünden bu yana adamın yüzü gülüyordu. Malko'nun elinde hâlâ Muna'nın tırnak izleri vardı.

— Sanırım sabırsızlıkla sizi bekliyor, dedi Malko.

Rolls-Royce, Allenby Sokağı'ndan aşağı indi ve limana doğru döndü. Arabayı Beşir kullanıyordu.

— Başarımıza içelim, dedi Halil Jezzine.

Lübnanlı bardakları doldurdu.

Malko zevkle içkisini yudumlarken Beyrut'ta geçirdiği berbat günleri düşündü.

*

**

Yarbay Yuri Davudyan altıncı konyasını içiyordu. Bu yüzden midesi delinmişti, fakat yine de içiyordu. "Wellington Dükü"nü barmeni göz ucuyla adama bakıyordu. İlk defa Rus'un bu kadar çok içtiğini görüyordu. Herhalde bir sebebi vardı... Bir saat önce KGB'den şifreli bir telgraf almıştı. Çinlilerle anlaşmayı imzalamaması için Halil Jezzine'nin öldürülmesi isteniyordu... Harry ölmüştü, Katia Arabistan'da veya Ürdün'de bir yerdedi.

Anlaşmaya engel olamadığını söyleyebilirdi, fakat derhal Moskova'ya çağırılır ve bir sürü bürokratik işlemlerle uğraşmak zorunda kalırdı. Böylelikle Beyrut'taki güzel hayat da biterdi.

Fakat, Halil Jezzine'yi kendisi öldürürse yine başarmış sayılırdı. Hiç yoktan iyiydi... En kötüsü, Sovyetler Birliği'nden uzakta Lübnan hapishanelerinde olurdu... Yuri Davudyan başını kaldırdı ve birden az ilerisinde oturan gazeteciyi farketti. Bir İngiliz idi. Yarbay daha önce ona Zarka uçaklarından bahsetmişti.

KGB subayının aklına bir fikir geldi. Halil Jezzine'nin dosyasındaki bir cümleyi hatırladı. Ve gazeteciye yaklaştı, İngiliz onu yeni görüyormuş gibi davrandı.

— Bu ne sürpriz dostum, dedi gazeteci. Aeroflot'un uçakları ne alemde?

— iyidir, iyidir, dedi Davudyan neşeyle.

Gazetecinin yanına oturdu ve bir yudum konyak aldıktan sonra:

— Burada olmanız ne tesadüf, dedi. Dostlarınızı ilgilendirecek bir haberim var.

XX. BÖLÜM

Halil Jezzine arkasına döndü ve adının yazılı olduğu tabelaya baktı. Allenby Sokağı'ndaki seyyar satıcılar neşeyle bağıırıyordu. Lübnanlı bu manzaraya çok sevindi. Birkaç saat sonra Boeing 707'lerin ilk anlaşmasını kasasına kilitleyecekti.

Beyrut'un ticaret merkezi olan o mahallede yetiştiğinden dolayı gururluydu. Lübnanlıların para kazanmak için çelik ve cam yığınınan binalara ihtiyaçları yoktu. Arabaya binmeden önce Malko'ya döndü:

— Görüyorsunuz dostum, ben işimi biliyorum, Starco'ya gitmeye hiç niyetim yok.

Malko bindikten sonra araba hareket etti ve sola döndü. Beş dakika sonra Saint-Georges'ta olacaktı. Çinliler çoktan hazır olmalıydılar. Malko. Halil Jezzine'nin şeref konuğu olarak toplantıya gidiyordu. CIA'nın resmen görevi bitmişti. Chris Jones ve Milton Brabeck uçakla ayrılmıştı.

Rolls-Royce öğle trafiğinde yavaş yavaş ilerliyordu. Sanki bütün arabalar Saint-Georges'a gider gibiydi.

*

**

Jerry Cooper saatine baktı ve bir şarap daha istedi. Saint-Georges'un barmeni eli çabuk bir adamdı. Jerry dördüncüyü içiyordu.

Saat biri çeyrek geçiyordu. Halil Jezzine yirmi dakika önce gelmiş olmalıydı. Çinliler Lübnanlı'ya bir koltuk ayırdıktan sonra masaya yerleşmişlerdi. Adamlardan birinin elinde Mao'nun düşüncelerini açıklayan küçük kırmızı bir kitap vardı.

Jerry Cooper üçüncü kez Halil Jezzine'nin bürosuna telefon etti ve aynı cevabı aldı. Halil, Saint-Georges'a gelmek için yola çıkmıştı. Allenby'den gelebilmek için on dakika yeterliydi. Jerry Cooper bir kaza veya arıza olabileceğini düşünüyordu. Fakat o kadar kısa bir mesafede bu imkânsızdı...

Çinliler sabırsızlanıyordu. Aralarında bir şeyler konuşmaya başladılar. Jerry Cooper cebinden büyük bir mendil çıkardı ve alnındaki teri sildi. Midesine kramplar giriyordu.

Göz ucuyla Çinlilere bakıyordu. Adamlar ayağa kalkarsa gidip onları sakinleştirmesi gerekecekti. Zorla bir yudum içki içebildi. Rolls-Royce motorunun sessiz olduğunu bilmesine rağmen her araba sesinde yerinden sıçırıyordu.

Biblos Oteli'nin önünde yeşil ışık yanınca Rolls-Royce hareket etti. Fakat kaldırımdaki kız elini sallayarak arabanın önüne çıkınca yeniden durdu. Malko kızın yüzünü bile farkedemedi. Başında Dolçe Vita'ya özgü bir siyah şapka, gözünde siyah güneş gözlükleri ve elinde timsah derisinden büyük bir çanta vardı. Kız sağ ön kapıyı açtı ve şoförün yanına oturdu.

— Fakat...

Halil Jezzine öne doğru eğildi, şaşkın gözlerle Malko'ya bakıyordu. Malko olanları anlar gibiydi.

Halil.Malko'nun kızı tanıdığını zannetti.

— Onu tanımıyorum, dedi Malko.

Arabada sessizlik oldu. Kız arkaya dönünce çenesi ve ince dudakları Malko'nun dikkatini çekti. Daha sonra kız elini çantasına soktu ve bir el bombası çıkardı.

Bombayı tuttuğu elini Halil'in dizlerinin üzerine uzattı. Lübnanlı bembeyaz olmuştu. Malko onu hiç öyle görmemişti.

— Bu patlamaya hazır bir el bombası, dedi genç kadın. Size söylediklerimi yapmazsanız hepimiz havaya uçarız. Bana inanmazsanız, işte bakın kenedi burada.

Öbür eliyle çantasından siyah ince bir tel çıkardı. Kadının gerçeği söylediğine inanması için Malko'nun kenedi görmesine gerek yoktu, özel tabancasını da yanına almamıştı. Zaten kullanamazdı. Bu kadın kimdi? Ne istiyordu?

*

Trafik lambasında yeniden yeşil yanmıştı, fakat şoför korkudan kıpırdayamıyordu. Arkadaki arabalar korna çalmaya başladı. Çebli Sokağı'ndaki polis geçmeleri için onlara işaret ediyordu. Halil küçük dilini yutmuş gibiydi. Malko soğukkanlılığını korudu.

— Ne istiyorsunuz?

— İnin, dedi kız. Çabuk.

Biraz ağır davrandığı için kızın parmağı oynamaya başlamıştı bile. Ya blöf yapıyor ya da onları havaya uçurmaya hazırlanıyordu. Birden yüksek sesle:

— Ben bir Filistin gerillasıyım ve ölümden korkmam. Arabadan çıkmanız için size beş saniye veriyorum, dedi.

Üçüncüde, Malko kapıyı açtı. O sırada kız şoföre Arapça bir şeyler söyledi. Malko iner inmez araba hızla hareket etti ve sola Çebli Sokağı'na döndü. Çinlilerin beklediği Saint-Georges'un aksi istikametine...

Bir Filistinlinin bu olayda ne isi vardı?
Malke koşarak Saint-Georges'a saptı. Çinlilere
olayı nasıl anlatacaklardı?

XXI. BÖLÜM

Halil Jezzine, kalbinin dışarı fırlayacağını hissediyordu. Sudan çıkarılmış balık gibi ağzı açıktı. Ufacık bir taburenin üzerine oturmuştu. Getirildiği odaya göz attı.

İsrail roketlerinin delik deşik ettiği duvarlarda yer yer Filistinlilerin direnişini öven sözlere rastlanıyordu. Halil'in tam karşısında Zarka uçaklarını tanıtan bir afiş vardı.

Kendisini kaçıran genç kadın karşısına geçmişti. Kısa saçları ve asker kıyafetiyle bir erkeğe benziyordu. Sadece uzun ve cilalı tırnaklarından kadın olduğu anlaşılıyordu.

Silahlı adamlar odaya girip çıkıyorlardı. Kadının işareti üzerine bir elli beş boyunda, iğrenç suratlı birisi Halil Jezzine'nin yanına geldi. Cebinden bir sustalı çıkardı ve açtı. Daha sonra bıçağın ucunu hafifçe Halil Jezzine'nin kalçasına batırmaya başladı.

— Ayağa kalk.

Lübnanlıyı kolundan tuttu ve pencereye götürdü.

— Bak.

Halil Jezzine önce yıkılmış evleri, daha sonra arabasının etrafında toplanan bir sürü silahlı ve üniformalı adamı gördü. Kadının emriyle adamlar Rolls-Royce'u mahvediyorlardı. Kimisi silahla camlarını kırıyor, kimisi tekmeliyor, kimisi de lastiklerini bıçaklıyordu.

Halil bir ılık attı. Sanki arabaya değil de kendisine vuruyorlardı.

— Fakat ıldırımış bunlar! Onları polise Şikâyet edeceğim.

Kadın ile adam kâkâhalarla gülmeye başladı.

— Polis! Sen Sabra'dasın! Buraya 16. Tugay bile cesaret edip gelemez.

Halil Jezzine gözlerini arabadan ayıramıyordu. Sabra mahallesi bir aydan beri Filistinlilerin işgali altındaydı. Filistinliler Şehir içinde Şehir kurmuşlardı. Elllerinde ağır silahlar vardı.

Rolls-Royce çoktan tanınmaz hale gelmişti. On üç yaşlarında bir ocuk elinde bir Şişeyle geldi ve herkes arabanın etrafından çekildi. Őiřenin ağzındaki fitili tutuşturdu ve arabanın üzerine fırlattı. Birkaç dakika içinde arabanın Őasesi ortaya ıktı.

Halil inliyordu.

— Bu yaptığınız aptallık, onu satabilirdiniz!

— Hayır, dedi kız. Araban bizim düşman kabul ettiğimiz ve savaştığımız bir dünyanın sembolü. Yok edilmesi gerekiyordu. Semboller satılmaz. Eğer kabul etmezsen birazdan sen de yok olacaksın.

— Fakat ben size ne yaptım? dedi Halil Jezzine.

Kız adamın ayak bileklerine tekme attı.

— Köpek! Musevilere su satıyorsun. Bizim mutsuzluğumuz sayesinde zengin oluyorsun. Seni hemen öldürmeli, dedi.

Halil boş gözlerle bakıyordu.

— Musevilere su mu? Bu saçmalık da neyin nesi? Ben de sizin gibi bir Arabım.

— Hain Araşlar da vardır. Bu seferlik seni yüklü bir para ile değiştireceğiz. Fakat, devam edersen öldürürüz.

Beyrut'un ortasında Rolls-Royce'un mahvedilmesinden sonra Halil Jezzine'ye her Şey mümkün geliyordu. inlileri düşündü. Onlara ne diyecekti? Lübnanlı ağlamaya başladı. Gerillalardan birisi geldi ve bıçağının

sivri ucunu Halil Jezzine'nin yüzünde gezdirmeye başladı.

— Eğer uslu durmazsan kulaklarını keser, daha sonra da karnını oyarım, dedi.

Sözlerini doğrularcasına bıçağın sivri ucunu Halil Jezzine'nin koluna batırdı. Lübnanlı haykırdı. Tüm tehlikelerin geçtiğini söyleyen Malko ile Amerikalılara lanet ediyordu. Fakat Filistinlilerin niçin ve nasıl devreye girdiklerine bir cevap bulamıyordu. Odaya kucağında bir bebek olan bir kadın girdi ve nefret dolu gözlerle Jezzine'ye baktı. Belinde tabanca vardı.

*

**

Malko nefes nefese, Saint-Georges'un barına geldi. İriyarı olmasına rağmen Cooper hızla yerinden fırladı. Malko'nun halini gördükten sonra ne olup bittiğini sormaya gerek duymuyordu.

— Halil'i kaçırdılar, dedi Malko. Bir kadın, el bombasıyla.

— Kim? diye bağırdı Amerikalı.

— Hiçbir şey bilmiyorum.

Jerry telefona koştu. Halil'in şoförü Beşir de lobiye girmişti. Malko'yu görür görmez yanına koştu.

Şoför hâlâ titriyordu. Adamı konuşturabilmek için kendine getirmek gerekiyordu.

— Filistinliler, dedi. Onu Sabra'ya götürdüler. Fidyeye istiyorlar, yoksa öldürecekler.

Şoför Malko'ya bir kâğıt uzattı.

— Bu numarayı arayacaksınız.

Malko kâğıdı alır almaz oturduğu yerden sıçradı. Üzerinde bir telefon numarasıyla bir isim vardı: Leyla Kuzi.

Malko, Muna'nın davetindeki kızı gözünün önüne getirmeye çalıştı. O kız niçin bu olaya karışmıştı? Her şeyden önce Çinlileri yatıştırmak, daha sonra da Lübnanlıyı bulmak gerekiyordu.

Malko, Jerry Cooper'a:

— Eli'yi arayın. Ben Çinlilerle ilgilenirim, dedi.

Malko Çinlilerden en yaşlısına yaklaştı.

— Ben Bay Jezzine'nin bir dostuyum.

Çinli ani bir hareketle ayağa kalktı.

— Kimsiniz? Bay Jezzine nerede? diye sordu.

— Çok kötü bir olay oldu, dedi Malko. Bay Jezzine size gelirken yolda bir kalp krizi geçirdi. Hastaneye götürdük.

Çinli biraz yatıştır gibi olmuştu.

— Bir kalp krizi! Fakat bu çok kötü.

Malko adamı sakinleştirdi.

— O kadar kötü değil. Bay Jezzine daha öncede geçirmişti. Fakat kırk sekiz saat dinlenmesi gerekiyor. Bu aksilikten dolayı özür dileriz. Bay Jezzine sizi yemeğe davet etmemi istedi.

— Hayır, bu imkânsız. Pekîn'le konuşup haber vermeliyiz. Çok üzücü...

Çinliler hep birlikte ayağa kalkıp yemek yemeden dışarı çıktı.

Jerry Cooper telefonu kapattı.

— Albay Süleyman'a gidiyoruz, dedi.

XXII. BÖLÜM

Eli Nebati onları Gazino'nun girişinde karşıladı. Üçüncü kata asansörle çıkılar. Albayın odası dipteydi. Albay Süleyman, Malko'ya çok sempatik gelmişti. Adam sürekli, mini etek giyen sekreterinin bacaklarına bakıyordu.

— Evet, başınıza yeni işler açmışsınız, dedi Süleyman.

Jerry Cooper olayları anlattı ve Leyla Kuzi'den bahsetti.

— 'Halil Jezzine gibi önemli birisini derhal bulmalısınız. Burası sizin şehriniz, dedi Malko.

— Adi adamlar, dedi albay. Bizim Sabra'ya giremeyeceğimizi biliyorlar.

— Ne!

— Hayır... Bu sivil savaşı başlatır. Arap oldukları için o mahalleyi onlara bıraktık. Aptallık, ama böyle. Bir gün mutlaka onların hakkından gelinecek, ama şu an ben bir şey yapamam.

— Halil Jezzine'nin gözümün önünde kaçırıldığını ve nereye götürüldüğünü söylesem, polis hiçbir şey yapamaz mı?

Albay gülümsedi.

— Tabii. Sizi sempatik bulduğum için kendim gidip adamı geri verip vermeyeceklerini sorarım.

Jerry ve Malko birbirlerine baktı. Kendi bildiklerini

okumalarından başka çare yoktu. Albay ellerini birbirine sürttü.

— Filistinlilerin kontrolündeki bir yere girmek isterseniz o sizin bileceğiniz bir şey. Polisin karışacağını sanmıyorum. Ve hiçbir Lübnanlı da size yardım etmez.

Albay asansöre kadar Jerry ve Malko'ya eşlik etti. Eli onlarla birlikte çıktı.

— Belki bir şey yapabiliriz, dedi Eli. Sabra'yı iyi biliyorum. Sizinle gelip nereye götürüldüğünü öğrenebilirim. Fakat Bay Cooper gelmemeli. Çünkü tanınan bir sima...

— Ben giderim, dedi Malko.

— Filistinlilerin niçin bu işe karıştıklarını anlayamıyorum. Albay size yardım edebilseydi ederdi. Fakat Sabra söz konusu olunca bu imkânsız, dedi Eli.

*

**

Alfa-Romeo dar bir yola saptı. Sabra'nın ortasına gelmişlerdi! Küçük bir çocuk arabaya taş attı. Aniden üç adam belirdi ve durmalarını işaret etti. Eli derhal durdu ve camı indirdi.

Malko yağmurlukların altındaki otomatik silahları farketti. Adamlar Eli'ye Arapça bir şeyler söyledikten sonra devam etmesini işaret ettiler.

— Bunlar, Filistinli gerillalar, dedi Lübnanlı. Beni tanıyorlar. Üstelik kimse Albay Süleyman'a kötü tanınmak istemez.

Yüz metre ilerideki bir meydana durdular ve yürüyerek devam ettiler. Gecekondu tipi evlerin bulunduğu yere geldiler. Eli, Malko'yu küçük bir lokantaya soktu. Kapının yanındaki bir masaya oturdular. Garson elinde listesiyle geldi. Eli çocukla uzun müddet konuştu.

— Karşıdaki harabe evi görüyor musunuz? dedi Eli. Halil orada. Rolls-Royce'u yakmışlar.

— Kalabalıklar mı? dedi Malko.

— Gidip geliyorlar. Bir düzine silahlı adam var.

— Bunları nereden biliyorsunuz?

Eli gülümsedi.

— Garson bir Dürzidir. Filistinlilerden hoşlanmaz. Size doğrudan yardım edemem. Onlara karşı beklemedikleri bir anda harekete geçerseniz bir şansınız olabilir. Şimdi gitmek zorundayım. Taksiyle geri dönersiniz. Ben gittikten sonra öteki kahveden telefon edin, çünkü burada yok, daha sonra yine dönersiniz.

Eli ayağa kalktı ve çıktı.

*

**

— Bakın, işte o...

— Birinci katın pencerelerinin arkasından Şadya Malko'ya bakıyordu. Kaçırma operasyonunu yürüten kız, "yabancı burayı nasıl bu kadar çabuk bulabilir?" diye düşünüyordu.

— Şadya, takip edildiniz mi?

— Hayır, dedi Filistinli. Anlamıyorum.

Yan odada Halil ağlamaya devam ediyordu.

Kız Malko'yu, Nazraa Caddesi'ndeki kahveye girerken gördü ve Halil'i gözetleyen gerillaya seslendi.

*

**

Malko kapıyı itti, içerisi yoğurt kokuyordu. Bir düzine kadar adam kâğıt oynuyordu. Malko tezgâhta duran telefonun yanına gitti. Patrondan izin aldıktan sonra telefonu açtı.

O sırada kapı açıldı ve iki Arap içeri girdi. Patrona Arapça bir şeyler söylediler ve adam elini telefonun üzerine koydu.

— Bu telefon çalışmıyor, dedi boğuk bir Fransızcayla.

Malko için tehlike başlıyordu. İçeridekilerin hepsi kendisine bakıyordu. Telefondan rahatlıkla uzaklaşabilirdi, ama salona sırtını dönmek istemiyordu.

Yavaş yavaş kapıya doğru ilerledi.

Malko dışarı çıkarken birisine çarptı. Adamdan sıyrılmak isterken sağ tarafında müthiş bir acı hissetti.

Ufak tefek olan Arap, elindeki bıçağın sivri ucunu Malko'nu kalçasına batırmıştı. Adam Malko'yu duvara doğru iterken Arapça küfür etti.

— Senin gırtlüğünü kesmek lazım, dedi adam İngilizce. Çünkü Amerikalılara casusluk yapıyorsun. Fakat davamızı kirletmek istemiyoruz. O yüzden hemen defol. Bir daha burada görünürsen bacaklarını kırarım.

Adam Malko'nun üzerine tükürdü. Bir diğeryise ıslık çalarak araba çağırdı. Eski bir Mercedes geldi. Malko'yu arabaya iterken şoföre Arapça bir şeyler söylediler. Adam bir roket hızıyla kalktı.

XXIII. BÖLÜM

Prensess Leyla Kuzi tane tane konuşuyordu:

— Bir saat sonra sizi evime bekliyorum.

Malko tek bir söz söylemeden telefon kapanmıştı. Filistinlilerden sonra bu da ayrı bir sorundu.

— Prensessin evine gitmek gerekir, dedi Jerry Cooper. Bu adamlar her şeyi yapabilir...

CIA'nın Beyrut'taki patronu tırnaklarını yiyordu. Sabra'ya baskın yapmak imkânsızdı. Üstelik Muna'nın son gelişmeden haberi yoktu.

Jerry Cooper'ın Gefinor Ticaret Merkezi'ndeki bürosunda toplanmışlardı. Sabra'daki gecekondulardan epeyce uzaktaydılar.

— O gerilla kamplarını yerle bir etmek gerek, dedi Jerry Cooper. Bu bir soykırımı olsa bile.

Malko ayağa kalktı.

— Gidelim.

Jerry çekmecesinden 45'lik otomatik bir tabanca aldı ve kemerine taktı. Yüz yirmi kiloluk adama silah yakışmamıştı...

*

**

Buick Beyrut'un güneyine giden Kamil Şamun Otoyolu'nda hızla ilerliyordu. Otoyol yabancıların oturduğu mahalleyle şehir merkezini birbirinden ayırıyordu. Taş yığını binaların arasından deniz

görünüyordu.

Malko sağ tarafta büyük bir spor tesisi gördü. Beyrut'tan uzaklaşalı yirmi dakika olmuştu.

— İşte, prensesin evi, dedi Jerry Cooper.

Stadın biraz uzağında, bahçe içinde kırmızı bir bina vardı. Kepenklerinin çoğu kapalıydı. Terk edilmiş gibiydi.

Jerry yavaşladı: Şamun Otoyolu havaalanına giden yolla keşişiyordu. Amerikalı sola döndü ve tekrar aynı yola geldi. Yolun öbür kenarında birçok gecekondu vardı. Jerry Cooper motoru durdurdu. Malko evin bahçesinde iki jip ve silahlı askerler gördü.

Prens Kuzi iyi korunuyordu...

Jerry Cooper, Malko ile birlikte idi. Kapının tellerine yaklaştıklarında silahlı adamlar etrafını sardı. Jerry onlarla Arapça konuştu. Daha sonra Malko'ya döndü:

— Siz yalnız gidiyorsunuz, dedi. Prens öyle istemiş. Üstünüzü arayacaklar.

Filistinlilerden biri Malko'nun üzerini iyice aradı. En az Huri kadar titiz davranmıştı adam. Daha sonra içeri girmesini işaret etti.

— Sizi arabada bekliyorum, dedi Jerry Cooper.

*

**

Malko basamakları çıktı. Evi inşa eden, mimar herhalde biraz megaloman olmalıydı... Evin yapısı Versailles'inkine benziyordu. Malko nefes nefese kalmıştı. Sekiz metre yüksekliğindeki bir kapının önünde durdu ve zili çaldı.

Geri dönmek üzereydi ki, yaşlı bir Arap kadın kapıyı açtı.

Kadın tek bir kelime söylemeden Malko'yu içeri aldı. İçerisi petrol kokuyordu. İnsanların o binada yaşadığını düşünmek çok zordu.

Yaşlı hizmetçi Malko'yu büyük bir salona aldı. Salon

XV.Louis tarzı döşenmişti. Mobilyaların üstü Arap motiflerinden oluşan sedef kakmalarla kaplıydı. Tavanın ortasına mavi bir avize asmışlardı.

Hizmetçi çekilirken bir uşak, Malko'ya çay getirdi. Çay servisindeki her şey saf altındandı. Anlaşılan Prenses Kuzi hayatın tadını çıkaran bir devrimciydi. Malko birdenbire şatosunu düşündü. Ama, çay servisi sevindirici bir haberi müjdeliyordu: öldürecekleri bir adama herhalde çay ikram etmezlerdi.

*

**

Malko kapının önünde ayak sesleri duydu. Prenses üzerindeki siyah elbiseyle kapının önünde göründü. Malko kadının uzattığı eli öptü.

— Sizi bu şartlar altında görmek istemezdim, dedi Malko. Sık sık dostlarınızı kaçıır mısınız?

Kadının bakışları bir buz dağını bile dondurabilirdi.

— Halil Jezzine dostum değildir. O kokuşmuş bir yaratıktır. Üstelik bize ihanet eden bir haindir. Fakat çocuklarımız gecekondularda açlıktan ölüyorlar, bu yüzden bize para gerekli. Amerikalıların onunla ilgilendiğini biliyoruz.

— Nasıl?

— Sizi dışarıda bekleyen Bay Cooper, CIA'nın Beyrut temsilcisidir... Ve siz Halil Jezzine'yi canlı görmek istiyorsanız bir milyon dolar vermek zorundasınız. Onsu kırk iki dolarlık altın külçeler halinde.

Malko kendini zor tuttu.

— Bir milyon dolar mı? dedi. Fakat bu biraz çok değil mi?

— Hiç kimse sizi ödemeye zorlayamaz. Filistinli gerillalar bir uşak kaçırıp beş milyon dolar alıyorlar. Ödemezseniz Halil Jezzine'yi halk mahkemesinde yargılayıp idam ederiz.

— Mademki öldüreceksiniz, dedi Malko, niçin yargılıyorsunuz?

— Yargılamadan öldürmek istemiyoruz. Çünkü işlediği cinayet idamı gerektirir.

— Ne yaptı?

— Musevilere su sattı. Jezzine'nin çok büyük toprakları var. Ve o topraklardan bir nehir geçiyor. Külliyetli bir para karşılığında Musevilere yeraltı kanallarıyla o suyu sattı. Araplardan çalınan suyla Museviler, Arapların topraklarında hayat sürmeye başladı. Bunun cezası ölüm değil de nedir?

— Söylediklerinizin doğruluğundan emin misiniz?

— Kesinlikle. Yeraltı kanallarını havaya uçurduk. Bu yüzden Museviler, sanki kendi topraklarındaymışçasına üzerimize ateş açtılar.

Leyla Kuzi kendini o kadar kaptırmıştı ki, Malko'nun şaşkınlığını bile farkedemedi.

— Yine hangi işe karıştı Jezzine? dedi Kuzi.

— Onu nereden öğrendiniz?

— Çok güçlü ve etkin haber kaynaklarımız var.

Malko bir yudumda çayını bitirdi.

— Evet, ödemeyi kabul ediyor musunuz? Bana bir cevap vermelisiniz, dedi Leyla.

— Ödeyeceğiz, fakat biraz zaman tanımalısınız, dedi Malko.

— Yarın öğleden sonraya kadar beklerim, dedi prenses.

Leyla Kuzi ayağa kalktı ve başıyla selam verdikten sonra dışarı çıktı. Malko aralık duran yan odanın kapısından Che Guevara'nın portresini gördü.

— Halil nerede? diye seslendi Malko.

— Mahzenimde. İki gün yemek yemese de ona bir şey olmaz. Yarın telefon edin, nerede değiştireceğimize karar verelim.

Malko, Jerry Cooper'ı kapının önünde kendini beklerken buldu.

*

— Bir milyonu ödemek diye bir şey söz konusu olmaz, dedi Jerry Cooper, ödersek üç gün sonra elçimizi kaçırıp on milyon dolar isterler.

Malko sakinleşmek için votkasından bir yudum aldı: Kulüp'teki uğultu onu rahatsız ediyordu.

— Eğer ödemezsek Jezzine'yi öldürürler dedi Malko. Bunu göze alıyor musunuz?

Washington ödemeyi reddetmişti. Halil Jezzine'yi kurtarmanın başka bir yolu da yoktu. Prensesin sarayına baskın yapmak delilik olurdu.

Eli Nabati fidyeyi ödemenin dışında bir çözüm olmadığını savunuyordu. Malko'nun aklına birden bir fikir geldi.

— Bize yardım edebilecek birisi var.

— Kim?

— Rahip Duri, Halil Jezzine'nin dostu. Ona çok sadık bir adam. Fakat nerede bulabileceğimi bilmiyorum.www.cizgiliforum.com

— Ben biliyorum, dedi Eli. Arayayım mı?

— Nasıl yardım edecek? dedi Jerry.

Eli telefon etmeye gitti. Döndüğünde gözleri parlıyordu.

— Rahip Duri, sizi yarın Starco'da bekliyor, dedi teğmen.

*

**

— O kadın bir anarşist, dedi Rahip Duri. Onu ateşte yakıp pençesindeki zavallı adamı kurtarmak lazım.

Parlayan gözleri ve çenesindeki sakalıyla rahip 1900'lü yıllardaki misyonerleri andırıyordu. Adam ayağa kalkıp biraz gezindikten sonra Malko'ya yaklaştı.

— Halil'i kurtaracağız, dedi. O sefillere de güzel bir ders verelim. Tanrı bizimle.

Malko adamın böyle diyeceğini tahmin etmişti.

— Bir planınız var mı? dedi Malko.

— Daha iyisi var oğlum, dedi papaz: Tanrı ve birkaç

güvenilir dost. Yarın öğleden sonra Bar Yusuf'taki kilisede değiştireceğiz. Halil'i kiliseye getirsinler, geri kalanıyla ben ilgilenirim.

— Fakat bizim değiştirmeye niyetimiz yok, dedi Malko.

— Elbette. Yoksa bana ihtiyacınız olmazdı... Korkmayın daha delirmedim. Şimdi seçmenlerimin yanına dönmeliyim.

Rahip adamlarla tokalaştıktan sonra asansöre kadar onları geçirdi. Asansörde Malko, Eli'ye:

— Ciddi mi? diye sordu.

— Çok ciddi. Bar Yusuf'ta herkes ondan çekinir. Bir keresinde bir berber, önlüğünün altına sakladığı silahıyla onu öldürmek istemişti. Kasabalılardan birisi onu kurtarmak için kendisini silahın üzerine attı.

— Ya sonra?

— Sonra rahip berberi öldürdü.

Filistinlilere haber vermekten başka bir işleri kalmamıştı.

*

**

— Niçin kilisede? dedi Prens Kuzi.

— Orası tarafsız bir yer, dedi Malko.

Prens biraz tereddüt etti, fakat sonunda kabul etti.

— Çok iyi. Altını kolay açılabilen sandıklarda getirin. Biz hepsini sayıp kontrol ettikten sonra Halil Jezzine'yi alabilirsiniz.

— Kabul.

— Eğer dürüst davranmazsanız ilk olarak siz ölürsünüz, dedi prenses. Çünkü siz de kiliseye geleceksiniz.

— Orada olacağım, dedi Malko.

Rahip Duri'nin planı gitgide ilginçleşiyordu.

— İhanet etmenizi önlemek için gerekli olan tüm adamlarımızı getireceğiz.

Malko Tanrıdan yardım etmesini dileyerek telefonu kapattı.

XXIV. BÖLÜM

Malko, Hamrah'taki Al-Barmaki Lokantası'ndaydı. Önündeki kavurma bir saatten beri duruyordu ve soğumuştı. Eli ile birlikte birinci katta, pencere yanında oturuyordu. Lokantanın önünde eski bir Simca durdu.

— Onlar, dedi Lübnanlı.

Malko sakin hareketlerle ayağa kalktı. Prensese Kuzi'nin isteği üzerine özel tabancasını bile almamıştı.

Rahip Duri'nin planının işlemesi için Malko her türlü fedakârlığa katlanıyordu. Yoksa kendisi de çok zor bir duruma düşecekti.

Malko lokantadan çıktı. Simca'nın arka kapısı açıktı. Şadya elinde bir 38'likle arkada oturuyordu. Kadın el çabukluğuyla Malko'nun üzerini aradı.

— Üzerinde bir şey yok, dedi Şadya.

Direksiyondaki kadın yüzünü döndü. Malko, Leyla Kuzi'yi hemen tanıdı. Genç kadın siyah deriden bir mini etek giymişti önde iriyarı bir adam oturuyordu. Leyla sanki ilk defa Malko'yu görüyormuşçasına baktı.

— Fidyeye nerede?

— Amerikan Elçiliği'nde, dedi Malko. Jerry Cooper getirecek. Kilisede, Halil Jezzine'yi canlı görmeden altını size vermem.

— Halil yaşıyor. Belki biraz zayıflamıştır. Hepsi bu. Haydi gidelim, dedi Leyla Kuzi.

Yol boyunca arabada kimse konuşmadı, Malko bir

ara dikiz aynasından Alfa-Romeo'yu gördü. Amerikan Elçiliği'nin önüne geldiklerinde Malko hem heyecanlı, hem de sinirliydi. Eğer Jerry randevuya gelmezse prenses kendisini Sabra'daki harabelere gönderebilirdi.

O sırada, Jerry Cooper mavi Station-Wagon arabasıyla elçilikten çıktı. Malko kendilerini takip etmesi için işaret etti.

Şamon Caddesi'nden geçiyorlardı. Prensese Kuzi arkasına dönerek:

— Halil'i bu kadar çabuk bırakmamalıydık. Çünkü, o Arap davasına ihanet etti, dedi.

— Onu daha sonra öldürürüz, dedi Filistinli gerilla Şadya.

Halil Jezzine'yi anlaşılan çok şeyler bekliyordu.

Kırmızı Saray'ın önünde bir jip vardı. Şimca durdu ve prenses indi.

— Burada sizden ayrılıyorum, dedi Leyla Kuzi. Halil Jezzine bu arabanın arkasından jiple gelecek. Şadya'nın onu elinden kaçıracağını düşünmemelisiniz. Yezid altınları kontrol edecek.

Önde oturan Yezid gülümseyerek direksiyona geçti. Küçük konvoy güneye doğru hareket etti. Yol boyunca "Acapulco" ve "Miami" plajlarının önünden geçtiler. Yolun sol tarafında Lübnanlı zenginlerin villaları vardı.

*

**

Şadya elindeki bomba kenetiyle Malko'nun boğazını okşadı.

— Bunun nasıl çalıştığını biliyor musunuz? Parmaklarımı gevşetirsem her şey biter.

Malko cevap vermedi. Şadya yaptıklarından zevk alıyordu. Üç araba Bar Yusuf'un girişinde durdu. Malko, Rahip Duri'nin hazır olması için dua ediyordu. Kasabada kimse yok gibiydi.

Jipten beş,altı adam çıktı. Hepsinin elinde Rus veya Çin malı silahlar vardı. Şadya gerillalarına kiliseye

girmelerini emretti. Kasaba terkedilmiş gibiydi.

— Lübnanlı köpekler bizden korkuyor, dedi Filistinli kız.

Herhalde Lübnanlıların ellerinde bayraklarla onları alkışlamasını beklemiyorlardı.

— Bakın, dedi Şadya.

Kasabanın çıkışındaki on kamyon gerilla bekliyordu. Şadya kısık bir sesle Malko'ya:

— Umarım emperyalist dostlarınız bir tuzak hazırlamamışlardır. Yoksa bu katliam olur. Şimdi Halil Jezzine adamlarımızın arasında kiliseye girecek.

Arkasından ben sizinle gideceğim. Bizim mıntıkamızda olduğunuzu hatırlatmak isterim. Kiliseyi daha önce aradık ve içinde tertibatımızı aldık. Yezid altınları saydıktan sonra bana haber verecek. O zaman Halil kiliseden çıkıp bu arabaya binecek ve uzaklaşacak. Siz bizimle Sabra'ya kadar geleceksiniz. Böylece bir karışıklık olmaz... Anlaşıldı mı? dedi.

— Anlaşıldı.

Malko işin sonunda ne olacağını merak etmeye başlamıştı. Arabadan indi ve sakin adımlarla kiliseye doğru yürümeye başladı. Jerry Cooper arabasının direksiyonunda sigara içiyordu. İçine giydiği kurşun geçirmez yelekten ötürü daha da iri görünüyordu.

Malko kiliseye girerken yüzüne bir serinlik geldiğini hissetti. Şadya, Yezid'in kulağına yaklaşarak:

— Git altınları say.

Yezid kapıyı kapatıp çıktı. İçeride Filistinliler vardı.

*

**

Filistinli gerilla Beyrut'tan gelen arabanın önüne çıktı ve durdu.

— Yol kapalı geçemezsiniz, dedi.

Rahip Duri, adamı tepeden tırnağa süzdükten sonra:

— Bu toprakların bana yasaklanacağını bilmiyordum, dedi. Ben Tanrının temsilcisiyim.

— Geçemezsiniz, dedi Filistinli silahını doğrultarak.

Rahip Duri hiç cevap vermedi ve yavaşça haç çıkardı.

— Oğlum, dedi rahip, ben bir din adamıyım. Beni öldürebilirsin, fakat Tanrı elçilerine saldırılmasından hoşlanmaz. Sen bilirsin. Ben seni ikaz ettim.

Rahip Duri bu sözlerden sonra yavaş yavaş kiliseye doğru yürümeye başladı. Filistinli tereddüt etti. Üstleri ona kimseyi bırakmamalarını söylemişti, fakat yine de Lübnanlı hıristiyanlardan çekmiyorlardı. O sırada Yezid kiliseden çıktı. Gerilla ona seslendi:

— Yüzbaşı Yezid bu adam kiliseye girmek istiyor.

Yezid adamı tepeden tırnağa süzdü. Bu zayıf adam kilisede ne yapabiliirdi?

— İçeride ne yapacaksınız? diye sordu Yezid.

— Kiliseyi işgal edebilirsiniz, ama Tanrıyı asla, dedi Duri. Kimse benim dua etmemi engelleyemez. Bu rahibeler de bana yardım edecek.

Yezid ne yapacağını şaşırmişti. Omuzlarını silkti.

— İyi, girin. Biraz sonra duanızı yaparsınız, dedi ve ve adamlarına onları rahat bırakmaları için seslendi. Gerillalardan birisi kilisenin karşısındaki kahveye doğru yürüyordu. Herhalde arkadaşlarına içecek götürecekti.

Yezid Jerry Cooper'a baktı.

— Altın nerede?

Amerikalı arabanın arkasını işaret etti.

— Orada.

— Sandıklardan birini açın.

— Kendiniz açın.

Filistinli önce tereddüt etti. Fakat sonunda birini açmaya başladı.

*

**

Abu Gazaleh silahını omuzuna astı ve kahvenin kapısını açmaya çalıştı. İçeri girdikten sonra kapıyı kanattı. İçeride hiç kıpırdamadan duran bir sürü adam

vardı. Masaların üzerinde hiçbir şey yoktu.

Gerillanın içeri girerken duyduğu mırıltılar birden ölüm sessizliğine dönmüştü. Adam Pepsi-Cola istemek için ağzını açmıştı, fakat hemen kapattı ve gözlerini salondan ayırmadan kapıya doğru geriledi. İçerdekilerin hiçbiri yerinden kıpırdamamıştı.

Gerilla yavaşça kapının bir kanadını açtı. Adamın yüzü bembeyazdı. Tam dışarı çıkıyordu ki, usta bir elin fırlattığı bıçak sırtına saplandı. Gerilla sendeledi ve yere düştü. Müşterilerden birisi ayağa kalkıp bıçağı çıkardı ve adamın boğazını kesti.

O sırada Yezid sandıklardan birini açabilmişti. Adam kızgınlıktan çıldırmak üzereydi. Belindeki silahı çekti.

— Bizimle alay mı ediyorsunuz?

— Olabilir, dedi Amerikalı.

Yezid öfkeden kudurmak üzereydi. Elindeki 38'liğin tetiğine bastı. Mermi Jerry Cooper'ın yan kaburgalarına isabet etmişti. Amerikalı şokun etkisiyle arabasının üzerine yuvarlandı. Gözündeki siyah gözlükler düşmüştü.

Yezid ikinci el ateş etmeye cesaret edemedi. Elindeki 38'lik çoktan havaya uçmuştu. Filistinli ilk defa o kadar yakından ateş etiği adamın kendisine saldırdığını görmüştü. Amerikalıda çelik yelek olduğunu bilmiyordu...

— Sersem, dedi Jerry Cooper. Artık Sabra'daki mahzenlerde kimseye işkence yapamayacaksın.

Amerikalı Filistinli gerillanın gırtlaklarını sıkıyordu. Jerry Cooper hırsını alamamıştı. Adamın başını arabanın kaportasına vurmaya başladı. Gerilla önce direndi, fakat sonunda inlemeye başladı. Kulaklarından kan akıyordu...

Jerry Cooper gittikçe ağırlaşan gerillayı çekerek arkasındaki duvara yaklaştı ve adamın kafasını tüm gücüyle duvara vurdu. Gerillanın beyni dağılmıştı.

Onların sesine toplanan diğer gerillalar Jerry'e ateş edemiyorlardı. Çünkü Yezid'i yaralayabilirlerdi. Arkadaşları yere düştükten sonra Jerry'ye ateş edeceklerken arkadaki kahvenin camları büyük bir gürültüyle kırıldı. Gerillaların üzerine yağlım ateşi açılmıştı.

Kilisenin kapısından etrafı seyreden Rahip Duri kendinden emin gülümsüyordu. Sıra kendisine gelmişti.

XXV. BÖLÜM

Rahip Duri yavaşça kilisenin kapısını açtı. Daha sonra geriledi ve ellerinin terini kuruladı ve pantolonunun arka ceplerindeki 45'likleri çıkardı ve ateşe hazır duruma getirdi. Ayağıyla kapıyı itti.

— Rahibin bilekleri her zaman güçlüdür, diye kendi kendine mırıldandı.

Kollarını ileri doğru uzatarak ilk sırada oturan adamların üzerine ateş açtı.

*

**

Kilisenin başrahibi kutsal dolabın arkasından dolaştı. Rahibin kilisede kan akıtmaması için dua ediyordu. Fakat ilk sırada oturan beş kişiye bakılırsa hiç de öyle olacağı benzemiyordu. Çünkü adamlar dua edilmesi gereken sıralarda elleri başlarının üzerinde oturuyorlardı. Kapıya yakın duran iki adam da aynı şekilde ayakta duruyordu. Meryem Ana'nın heykelinin güzelliği ister Filistinli isterse koyu müslüman olsun herkesi etkileyebilirdi.

Rahip heykelin arkasındaki adamın eline baktı. Oldukça uzun şarjörlü Çin malı bir silaha benziyordu, öyle bir silahla mücadele edebilmek oldukça zordu.

Kilisedeki diğer adamlarda da aynısından varsa Rahip Duri'nin işi çok zor olacaktı. Fakat başrahip de onlara kızgındı. Kilisesine silahla girmişlerdi.

Başrahip hızla birkaç basamak aşağıya inmişti. Gizlenmeye çalışan ve görünürde silahları bulunmayan iki rahibeyi selamladı.

Heykelin arkasındaki adam elindeki el bombasıyla oynamaya başladı. Başrahip derin bir nefes aldı: "Tanrının evi kötü adamların eline geçti" diye düşündü. Fakat onları dışarı atsalar din adamlarına iş kalmayacaktı. Başrahip vaftiz havuzuna yaklaşırken belindeki 6.35'liği kontrol etti.

Kilisenin dip kapısına doğru yaklaşırken yeni bir grupla daha karşılaştı.

Halil Jezzine bir köşede oturuyordu. İlk defa kiliseye geliyor gibi bir hali vardı. Lübnanlının elleri titriyordu. Halil başrahibi farketti, fakat selam vermedi.

Halil Jezzine'nin yanında oturan sarışın adam gözleriyle başrahibe selam verdi. İnce dudaklı kadın da silahsız benziyordu. Başrahip kızın resmini gazetelerde birçok defa görmüştü.

Başrahip genç kızın gerçekten doğru yolu bulması için dua edecekti. Birden başrahip kızın elindeki kenedi açılmış bombayı farketti. Bunu Tanrının evinde kullanmamasını diledi içinden.

Başrahip koridorun sonuna geldi. Korodaki çocuklardan biri bir köşede bakır tepsileri parlatıyordu. Adam gülümsedi. O anda o çatının altındaki en masum kişi bu çocuk olmalıydı. Kilisede, fırtına öncesi olduğu gibi büyük bir sesizlik hüküm sürüyordu. Adamlardan birisi silahını düşürdü.

Başrahip gözlerini gökyüzüne çevirerek:

— Tanrım sen bizi kötülüklerden koru, diye fısıldadı.

Sanki duası hemen kabul olmuştu. Dış kapının bir kanadı açıldı ve Rahip Duri iki elinde iki silahla içeri daldı.

Birdenbire iki silahta ateş kumsaya başladı. Sessizlik bozulmuştu.

Heykelin arkasında duran mitralyözlü adamın kafası parça parça olmuştu. Ona yakın duran iki adamın sırtı da kalbura dönmüştü. Gerillalardan birisi ateş etti, fakat kilisenin en güzel vitraylarından birini mahvetti. Başrahip telâşla bağırdı.

— Rahip Duri!

Kapının önünde kıpırdamadan duran Rahip Duri pür dikkat ön sıradakileri temizlemekle meşguldü.

Elindeki bombanın kenedini açmaya çalışan bir gerilla iki gözüne de isabet eden mermiler yüzünden bombayı patlatmayı becerememişti.

Silah seslerinden ve ortadaki manzaradan iyice rahatsız olan iki rahibe kaçmaya çalışıyordu.

Rahip Duri yıldırım hızıyla hareket ediyordu. Elbisesinin içinde yeterince şarjörü vardı.

Bu arada sağ kalabilen gerillalar kutsal dolabın arkasına saklanmışlardı. Rahip Duri bu işe çok kızdı. Üzerine açılan ateşe aldırmadan yeniden ateş etmeye başladı. Kutsal dolaba sığınmaya çalışan üç gerillayı da sonunda hakladı.

Tepsileri parlatan çocuk silah seslerinden korkup kaçmaya çalışırken sırtının ortasından isabet aldı. Yerde inleyerek çırpınıyordu. Rahip Duri masum bir çocuğu öldürmenin günah olduğunu biliyordu, ama Tanrı ona şahitti: isteyerek çocuğa ateş etmemişi.

Bir çırpıda şarjörlerini yeniledi.

Birkaç iniltinin dışında kilisede yeniden sessizlik oldu.

Filistinli Şadya elindeki bombayla dolaşmaya başlamıştı. Silah seslerinin nedenini bilmiyordu. Gerillalar mı ateş ediyordu, yoksa onlara mı ateş ediliyordu? Birden Rahip Duri'nin sesi duyuldu:

— Herkes elini başının üzerine koysun.

Halil Jezzine adamın söylediklerini duymadı bile. Her saniye öleceğini biliyordu. Ani bir inlemeyle iriyarı Lübnanlı yere yuvarlandı.

Malko Şadya'ya bakıyordu. Kız sözünü tutup onları havaya uçuracağına benziyordu. Malko ani bir hareketle bir sıranın altına uzandı. Filistinli gerilla tek başına ayakta kaldı.

Rahip Duri kızın elindeki kenedi açık bombayı farkettiler. Tek bir el ateş etti. Kızı boynunun ortasından vurdu. Şadya yere yuvarlanırken, patlamaya hazır bomba Malko'ya doğru yuvarlandı. Malko tüm soğukkanlılığını kullanarak kendisine doğru gelen bombayı aldı ve ayağına kalkıp yan taraftaki bölmeye fırlattı. Bomba orada kimseye zarar veremedi.

Malko'yu izleyen Rahip Duri çoktan bir duvarın arkasına çekilmişti. Patlama epey şiddetli oldu. İçeride sağlam kalan son vitraylarda böylece kırıldı.

Cizvit rahibi büyük bir soğukkanlılıkla silahlarını cebine yerleştirdi ve başrahibin yanında diz çöküp dua ettikten sonra adamın gözlerini kapattı. Aynı işlemi iki rahibe ve çocuk için de tekrar edildi.

Halil Jezzine birden inledi.

— Çok kötüyüm, ölüyorum.

Malko Lübnanlının yanına koştu ve onu doğrultmaya çalıştı.

O sırada içeriden bir ses geldi. Rahip Duri yıldırım hızıyla elinde tabancalarıyla yeniden görüldü. Gerillaların sonuncusu kaçmaya çalışıyordu.

Cizvit rahibi adamın peşine düştü, fakat gerilla çoktan dışarı çıkmıştı. Filistinli bir ara ateş etmek için arkasına döndü. Fakat, rahibin tabancasından çıkan mermi ona isabet etti ve yere yuvarlandı.

Halil Jezzine, Malko ve rahip dışarıya çıkınca eski Amerikan arabalarının içinde silahlarıyla bekleyen kasabalılarla karşılaştılar. Etraf ölümlerle doluydu. Arabalardan birinin önüne bir ceset bağlamışlardı. Adamların avdan döner gibi bir halleri vardı. Rahip Duri'yi görür görmez herkes havaya ateş etmeye başladı. Daha sonra koşup Rahip Duri'nin elini teker

teker öptüler. Kasabada hayat yeniden başlamıştı.

Rahip büyük bir haç çıkartarak arabasından inen Jerry Cooper da dahil herkesi takdis etli

— Tanrı kullarını korur, diye bağırdı Duri. Bu olaydan tek bir sıyrık almadan kurtuldum, bu bize Tanrının bir lütfudur. Tanrı her zaman bizimledir.

— Tanrı bizimle, diye haykırdı kasabalılar.

Malko tezahürata biraz şaşırmişti Rahibe:

— Bu tür olaylardan sonra piskoposla aranızda bir sorun çıkmıyor mu? diye sordu. Bir rahibin kilisede ateş açması pek duyulmuş bir şey değil de...

— Oğlum, dedi Duri, kilisede ateş açmadım, bu kutsal yeri kirletenleri cezalandırdım.

Malko.Halil Jezzine'yi Jerry'nin arabasına götürdü. Beyrut'a dönüp Çinlilerle anlaşmayı imzalamaktan başka yapacak bir şey kalmamıştı.

XXVI. BÖLÜM

Halil Jezzine'nin yaralı parmağının etrafında büyük bir sargı vardı. LübnanlıJerry ve Malko'ya döndü.

— Hayatımı kurtardınız, dedi.

— Daha çok Rahip Duri'ye teşekkür edin, dedi Malko. Tanrıdan oldukça iyi esinlenmiş.

Rahip vakur bir tavırla başını öne eğdi. Jandarmalar kasabadaki cesetleri ve kan birikintilerini temizlemişti.

Malko'nun gözü Filistinli Şadya'nın ağzına takıldı. Kadının ince dudakları aralıktı. Malko başını çevirdi. Bir kadının böyle bir olaya karışması ne kadar kötüydü...

Jerry Cooper rahatlamıştı. Bir taşla iki kuş vurmuşlardı: Hem Halil Jezzine'yi kurtarmışlardı, hem de gerillalara iyi bir ders vermişlerdi.

— Saat birde Çinlilerle randevumuz var, dedi Jerry. Yola çıkmamız gerek.

Herkes Jerry'nin Station-wagon arabasına bindi. Rahip Duri, herbirinin teker teker elini sıktı. Adam klasik bir papaz görüntüsüne bürünmüştü. Arkasındaki tabancalar hariç...

— Kilisenin tamiri için benim burada kalmam gerek, üstelik bu zavallıların bir başrahibe ihtiyaçları var dedi, Duri. Mecburen o görevi ben üstleneceğim.

Arabadakileri takdis etmek için büyük bir harc çıkardıktan sonra kiliseye döndü.

Çinlilerin' hepsi gelmişti. Tek tip mavi takım elbiseleriyle din adamlarını andırıyorlardı. Halil Jezzine'nin konferans odası Saint-Georges Oteli'nden daha güvenli gelmişti onlara. Lübnanlı, Jerry Cooper ve Malko ile odaya girdiğinde hepsi ayağa kalkmıştı.

Malko adamların kırmızı kitaptan bir bölüm okuyacaklarını zannetti... Huri kapıyı kapatmadan önce Malko'ya göz kırptı. Malko kızın dudak hareketlerinden "Bu akşam mı?" dediğini anladı.

Çin heyetinin şefi, Halil Jezzine ile Arapça konuşuyordu. Lübnanlı Çinlilere, Malko ve Jerry Cooper'in toplantıya geliş sebeplerini anlattı. Çinliler her ikisinin de ellerini sıktı. Malko, CIA Plan Dairesi Başkanı Frank Thorpe'un orada olup o sahneyi görmesini isterdi: Bir Çin heyeti CIA adına çalışan Prens Malko Linge ile tokalaşıyordu.

— Sosyalist emperyalistler, bizleri engellemek için her zaman yeni bir şeyler yapıyorlar, fakat biz onların oyununa gelmiyoruz, dedi Çinlilerin şefi.

Malko adama o anlaşmayı CIA'nın sayesinde imzaladıklarını söylememek için kendisini zor tuttu. Jerry Cooper ile Malko bir müddet sonra yandaki odaya geçti. Toplantıyı etkilemek istemiyorlardı. Huri, Malko'ya yaklaştı.

— Bu akşam buluşmamız suya düştü, dedi genç kadın. Sevgililerimden birisi geri döndü. Çok kıskanç bir adam. Bir saniye peşimden ayrılmaz. Ama bu akşam tam sekizde gelebilersen, olur.

— Niçin sen gelmiyorsun?

— Hayır, sen gel. Sana çok ihtiyacım var.

Jerry Cooper öksürür gibi yaptı.

— Toplantı bitti, çıkmak üzereler...

Halil elinde bir deste kâğıtla dışarı çıkarak:

— On beş Boeing istiyorlar, dedi gülerek. Otuz beş

tanesi için de ön anlaşma imzalandı.

Malko adamların teklif ettiği parayla isterlerse uçakların kıvıla bile boyanabileceğini düşünüyordu...

— Gitmem gerek, dedi Jerry Cooper. Haberi teleksle bildirmeliyim. (Malko'ya yaklaştı.) Karşı tarafı şaşırtmak için bir plan yaptım. Gazetelere yarın Saint-Georges Oteli'nde, bir Lübnan işadamıyla Çin heyeti arasında önemli bir anlaşmanın imzalanacağını duyurdum. Adamlar eğer gelirlerse, masum bir kokteyllle karşılaşacaklar...

— İyi fikir, dedi Malko.

Amerikalı çıkarken, Halil kâğıtları kasasına yerleştirdiyordu. Adamın gözleri parlıyordu.

— Bu akşam ne yapıyorsunuz? diye sordu Malko'ya. Ben yalnızım. Muna henüz dönmedi. Akşam yemeğini birlikte yiyelim mi?

— Biraz yorgunum, dedi Malko. Sanırım erkenden yatacağım.

Huri ile bulaşacağını söylemeye gerek duymadı..

*

**

Yarbay Yuri Davudyan gazetede ki haberi evirip çevirip üç defa okudu. Çıldırarak üzereydi. Filistinlilerin her zaman kabiliyetsiz insanlar olduklarını biliyordu, ama bu sefer hiçbir şey yapmamışlardı.

Şadya'nın dahil olduğu kampın lideri bir gazeteci ile konuşurken başarılı olacaklarına yemin etmişti.

Halil Jezzine'yi öldüremedikleri gibi işi CIA'ya kaptırmışlardı.

Mirage olayında olduğu gibi.

KGB subayı saatine baktı: Üç. Halil Jezzine'yi öldürmek için bir günden az zamanı vardı. Ve kendisinin ön plana çıkması imkânsızdı. Ruslar resmen o hikâyeye karışmak istemiyordu. Bürosunda bir müddet düşündü.

Daha sonra telefonu açıp Aeroflot santralından

numara istedi.

— Bana Amman'dan 762975 numarayı en kısa zamanda bağlayın.

XXVII. BÖLÜM

Huri, Malko'yu kapının arkasında bekliyordu. Üzerinde gümüş rengi lameden açık bir elbise vardı. Kız içeri girer girmez Malko'ya sarıldı.

— Sevgilim çok kıskanç bir adamdır, açık elbiseler giymemi istemiyor, dedi.

Elbise Huri'nin tüm hatlarını ortaya çıkarıyordu, içinde hiçbir şey yoktu.

Telefon çaldı. Huri 'sus"işareti yapmak için parmağını dudağına götürdü. Telefonu açıp Arapça bir şeyler söyledi.

— Oydu. On dakika önce gitti. Benim evde olup olmadığını kontrol ediyor! Gel.

Malko'yu yatak odasına götürdü ve yatağın üzerine oturttu. Ayak parmağıyla yerdeki televizyonu açtı. Malko şaşırmişti. Herhalde kendisini televizyon seyretmek için çağırılmıştı.

Ekrana haberleri okuyan bıyıklı bir spiker çıktı. Huri neşeli bir çığlık attı.

— Bak! İşte sevgilim.

Huri ani bir hareketle elbisesini çıkardı. Daha sonra Malko'ya soyunması için yardım etti.

— Ondan korkmuyor musun? diye sordu Malko.

Huri güldü.

— Hayır. Ekranda haberleri okuduğu müddetçe rahatım. Stüdyoda kıpırdayamaz. Haydi, sev beni!

**

— Şatonuza!

Eli kadehini kaldırdı ve bir yudumda içti. Alexandra'ya benzeyen sarışın bir kadın ortalıkta dolaşıyordu.

Malko:

— Size çok şey borçluyum, dedi Eli'ye.

Eli başını salladı.

— Bizim işimiz biraz karışık. Gerillalar bir yandan, Ruslar bir yandan, ister istemez tarafsızlığımız bozuldu.

— Rahip Duri'nin başı derde girmez değil mi? Bir düzine gerilla öldürdü.

Eli gülümsedi.

— Hayır. Bugünlerde seçim dönemindeyiz. Böyle şeyler sık sık olur. Üstelik kasabalılar meşru müdafaa olduğunu söyleyeceklerdir.

— Bak, Harold geldi, dedi Eli.

Eli onlara yaklaştı.

— On sekiz yaşında harika bir kızla beraberdim, göğüsleri... dedi, Harold.

— Yeter, yeter, dedi Eli. Kırk beş yaşındaydı. Üstelik bu göğüsleri sarkıktı. Kadının yüzünü görmemek için de arkasında dolaşıyordun...

Harold bu sözlere üzüldü ve sustu. Malko ona şarap ikram etti.

— Katia'nın şehre döndüğünü biliyor musunuz? dedi Harold.

Malko elindeki bardağı az kalsın yutuyordu.

— Ne!

Eli ve Malko birbirlerine baktılar. Aynı şeyi düşünüyorlardı. Muna ve ikisinden başka kimse Katia'nın gerçek kimliğini bilmiyordu. Halil Jezzine bile...

— Onu nerede gördünüz? dedi Malko.

— Halil ile Hamrah'ta, dedi Harold.

Katia niçin Lübnanlı ile birlikteydi? Malko'nun aklına gazetelerdeki haberler geldi. Eli ile birlikte ayağa kalktılar, önce Halil'in evine telefon ettiler. Cevap vermedi.

– Katia'da olabilirler, dedi Eli.

Güzellik enstitüsüne gitmekten başka çareleri yoktu.

– Gidelim, dedi Malko.

XXVIII. BÖLÜM

Halil Jezzine tek başına sıkılıyordu. Gece yarısına doğru Kulüp'e gidip bir kız bulmaya karar vermişti. Telefon çaldı. Elindeki konyağı bırakıp, açtı.

— Halil?

Katia'nın sesiydi. Lübnanlı birden heyecanlandı. Masözle ilk denemesi onu çok kötü hırpalamıştı. O günden beri de Katia hiç yüz vermemişti. Halil tüm sevimliliğiyle:

— Nerelerdesin yavrum? dedi.

Muna'nın yokluğu iyi bir fırsattı.

— Seyahatteydim, dedi Katia.

— Muna da yok. İstersen gel bir şeyler içelim. Ben yalnızım.

Katia tereddüt etti:

— Olabilir. Ben Cafe de Paris'deyim. Gel beni al.

— Beş dakika sonra oradayım, dedi Halil.

Lübnanlı telefonu kapattıktan sonra bu gece benim gecem olacak, diye düşündü.

*

**

— Evime gidip bir şeyler içelim, dedi Katia.

Halil, Katia'daki bu değişikliği bir türlü anlamadı. Belki de paraya ihtiyacı vardır, diye düşündü. Kadının fikrini değiştirmemesi için Halil arabayı hızlı kullanıyordu.

— Uzansana, iyi gelir.

Halil Jezzine de bu teklifi bekliyordu. Lübnanlı bakışlarıyla kadını tahrik etmeye çalışıyordu. Katia teybi açtı. Halil masaj masasının üzerinde kendini çok rahat hissediyordu.

Halil gözlerini kapattı ve biraz sonra yaşayacağı tatlı dakikaları hayal etmeye başladı. Katia elbisesinin önünü açtı.

— Ne yapmamı istersin? diye sordu Katia.

— İstedğin her şeyi, dedi Halil.

Katia gülümsedi.

— O zaman önce seni bağlamalıyım.

Halil bir an, elleri ve ayaklarından masaya çivilenmiş gibi hissetti kendisini. Kıpırdamıyordu.

Katia müziği biraz daha açtı ve göbek dansına başladı. Halil bulunduğu ortamdan zevk almaya başladı. Daha sonra Katia Lübnanlının yanına gelerek pantolonunun önünü açtı. Halil'den inilteler gelmeye başlamıştı.

Kadın yavaş yavaş okşamaya başladı.

Halil tahmin ettiğinden de fazlasını buluyordu. Katia sağ elini adamın yüzüne doğru uzatarak:

— Bunun ne olduğunu biliyor musun?

Yüzüğünün üzerindeki iki altın çıkıntıyı gösteriyordu.

— Hayır.

— Çin İmparatoriçesinin taktığı değerli bir mücevherin kopyası.

Bu hikâye Halil'in hoşuna gitmemişti.

— Okşa, diye mırıldandı.

Kadın sol eli aşağılara doğru indi.

O sırada kapı çalındı.

— Kim? diye sordu Halil.

— Bilmiyorum, dedi Katia. önemli değildir.

Kadın yavaş yavaş Halil'i okşuyordu. Birden sağ elindeki yüzüğün çıkıntılarını Lübnanlının erkeklik organına batırdı. Halil müthiş acı karşısında inledi, sürekli bağıırıyordu.

*

**

Malko sesi duyunca yerinden sıçradı. Eli'nin parmağı zilin düğmesindeydi. Kapının açılmadığını gören Eli:

— Siz bekleyin, ben 16. Tugay'a haber vereyim, dedi.

*

**

— Bana her istediğimi yapabileceğimi söylemiştin, dedi Katia.

Lübnanlı kendini toplayarak:

— Bu sabah anlaşmayı imzaladım. Artık yapabileceğin bir şey yok, "bırak beni, dedi.

— Elbette var Halil, dedi Katia. Seni öldürebilirim. Eroini Alia'nın arabasına koydurturken kendini güçlü hissediyordun, değil mi?.. Bunu ödeyeceksin.

Katia'nın parmakları yeniden harekete geçti. Halil artık düşünemeyecek vaziyetteydi. Kendinden geçti.

Bu seferkinde Katia daha çok bastırmıştı. Elini çektiğinde yüzüne kan fışkırdı. Katia yaptığı işten memnun görünüyordu. Birden aklına Malko gecici ve sinirlendi. Halil'den çok aynı şeyleri ona yapmak istiyordu.

Kapının önündeki sesler artmıştı. Katia çıplak ayaklarıyla kapıya yaklaşıp sesleri dinledi.

16. Tugay kapının önündeydi. Fakat kapıdaki demir sürgü onları epey oyalayabilirdi.

Katia geri geldi ve bıraktığı yerden yeniden başladı. Her seferinde hassas deriyi biraz daha yırtıyordu. Kapının önündeki sesler gittikçe çoğaldı.

Katia sağ elindeki yüzüğün çıkıntısını Lübnanlının idrar borusuna kadar batırdı. Daha sonra yukarı doğru

deriyi yırtarak çekmeye başladı. Lübnanlının erkeklik organı, kabuğu yarım soyulmuş bir muza benziyordu. Masöz Halil'in yerinde Malko varmışçasına davranıyordu. Malko'ya duyduğu kini Lübnanlıdan çıkarıyordu.

Arasına yüzüne kadar fıskıran kanları eliyle siliyordu. Adamın bayıldığını görünce daha ileri gitmekten vazgeçti.

*

**

— Çabuk açın! diye bir ses Arapça bağırdı.

Kapı neredeyse açılmak üzereydi. Katia masaj odasına döndü. Çekmecelerin birinden bir ampul aldı ve şırıngaya çekti. Daha sonra maşanın üzerinde oluşan kan gölünü temizlemeye çalıştı.

Halil'i kurtarmak için içeri girseler bile bir hayli geç kalmış olacaktı.

*

**

16. Tugay'ın adamları kapının kilitlerini açmıştı. Sadece demir sürgü içeri girmelerini engelliyordu.

Eli elindeki küçük el bombasını emniyetini çekti ve kapının önüne bırakıp hızla uzaklaştı. Patlamanın etkisiyle sürgü açılmıştı.

— Haydi, çabuk, dedi Malko.

*

**

Katia hazırladığı şırıngayı aldı ve iğneyi Halil'e batırdı. Kapı açılmıştı... Katia işi bittikten sonra şırıngayı attı ve Halil'in kulağına eğilerek:

— İdrar torbana asit boşalttım, dedi. iyice canın yanacak.

Masaj odasına ilk önce Malko girdi. Kan ve idrar kokusu her tarafı kaplamıştı. Malko'nun arkasından gelen polis içerideki manzarayı görür görmez dışarı çıkıp kustu, içerisi tüyler ürpertici bir görüntüye sahipti.

Halil odada yalnızdı.

Malko daha önceden daireyi bildiği için yandaki

odanın kapısını açtı ve Katia ile burun buruna geldi. Kadının sağ elinin gözlerine doğru geldiğini görür görmez geri çekildi.

— Dikkat, kadın orada!

Eli ile diğer polisler odanın kapısına yaklaştılar. Katia hiç tereddüt etmeden kendini kapalı duran pencereye doğru attı. Camı kırarak dışarı fırladı. Müthiş bir çığlık duyuldu.

İki hastabakıcı Halil'i ambulansa taşımaya başladı. Malko ile Eli, Alfa-Romeo'ya binip ambulansın arkasından yola çıktı.

"Halil böyle bir ölümü hak etmemişti," diye düşünüyordu Malko.

Aniden ambulansın üzerindeki mavi lamba söndü ve araba yavaşladı. Eli sert bir fren yaptı ve Malko'ya baktı.

*

**

Malko, Jerry Cooper'ın teleksini okudu. Muna yan odada onu bekliyordu. Yas elbiseleri genç kadına daha çok yakışmıştı.

"Sonunda anlaşma imzalandı. Operasyon Halil Jezzine'nin zararına sonuçlandı."

Merkezi Haberalma Teşkilatı'nda çalışmak her zaman belada olmak demektir.

“... Katia odaya girdi. Yatakta yüzükoyun ve çı-
rıçlıplak yatan Malko, genç kadının parmaklarını
sırtında hissedince gözlerini yumdu.
Birden, sol kalçasında müthiş bir sızı duyarak ba-
şını çevirdi. Katia'nın elindeki şırıngada renksiz bir
sıvı vardı. Aynı anda Katia, inanılmaz bir güçle Mal-
ko'nun başını yastığa doğru itti. Malko vücudunun
kontrolünden çıktığını farkettiler ve bir daha hiç uya-
namayacağı düşüncesiyle kendinden geçti...”

Cinlilerin ABD'den uçak satın alacağı duyulduğun-
da Ruslar pazarlığın yapıldığı Beyrut'ta harekete
geçerler. Ortalığın karışmasıyla perde arkasında
kalmak isteyen ABD, cepheye en güvendiği piyo-
nu, Malko'yu sürer...

BU DİZİDE ÇIKAN KİTAPLAR: ÖLÜMLE RANDEVU •
KIYAMET GÜNÜ • HEDEF REAGAN • SAS İÇİN SAM-
BA • SAS İSTANBUL'DA • BAŞKANA ŞANTAJ • KA-
RRA CEHENNEM • SAN SALVADOR'DA DEHŞET • BUL-
GAR ÇIKMAZI • ATINA'DA CİNAYET • KENNEDY DOS-
YASI • ŞANGHAY EKSPRESİ • HAITİ CELLATI • KI-
ZIL GRÉNADA • HAMBURG'A FIRAR • KAHİRE-
KOMPLOSU • İTALYAN İNTİKAMI •